



පාර්ලිමේන්තු ප්‍රකාශන මාලා අංක 88

பாராளுமன்ற வெளியீட்டுத்தொடர் இல. 88

Parliamentary Series No. 88

ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ නවවැනි පාර්ලිමේන්තුව

(තෙවැනි සභාවාරය)

இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் ஒன்பதாவது பாராளுமன்றம்

(மூன்றாவது கூட்டத்தொடர்)

The Ninth Parliament of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka

(Third Session)

ආර්ථිකය ස්ථායීකරණයට අදාළ කෙටි සහ මධ්‍ය කාලීන වැඩසටහන් හඳුනා ගැනීම
සඳහා වූ ජාතික සහ අනු කාරක සභාවේ පළමු වාර්තාව

பொருளாதார ஸ்தீரத்தன்மை தொடர்பிலான குறுகிய மற்றும் நடுத்தரகால
நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அடையாளம் காணல் பற்றிய தேசிய பேரவையின் உப
குழுவின் முதலாவது அறிக்கை

First report of the Sub-Committee in identifying short and medium term
programmes related Economic Stabilization of the National Council



ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ නවවැනි පාර්ලිමේන්තුව
(තෙවැනි සභාවාරය)

පාර්ලිමේන්තු ප්‍රකාශන මාලා අංක 88

ආර්ථිකය ස්ථායීකරණයට අදාළ කෙටි සහ මධ්‍ය කාලීන වැඩසටහන්
හඳුනා ගැනීම සඳහා වූ ජාතික සභා අනු කාරක සභාවේ
පළමු වාර්තාව

අනු කාරක සභාවේ සභාපති
ගරු පාඨලි චම්පික රණවක මහතා
විසින් ඉදිරිපත් කරන ලදී.

ශ්‍රී ලංකා පාර්ලිමේන්තුව මගින් 2022 නොවැම්බර් මස 15 වැනි දින මුද්‍රණය කිරීමට නියෝග
කරන ලදී.

නවවැනි පාර්ලිමේන්තුවේ තෙවැනි සභාවාරය සඳහා වූ ආර්ථිකය ස්ථායීකරණයට අදාළ කෙටි සහ මධ්‍ය කාලීන වැඩසටහන් හඳුනා ගැනීම සඳහා වූ ජාතික සභා අනු කාරක සභාවේ සංයුතිය

ගරු පාඨලී වම්පික රණවක මහතා (සභාපති)

ගරු නසීර් අහමඩ් මහතා

ගරු ටීරාන් අලස් මහතා

ගරු සිසිර ජයකොඩි මහතා

ගරු සිවනේසතුරෙයි චන්ද්‍රකාන්තන් මහතා

ගරු චජීර අබේවර්ධන මහතා

ගරු ඒ. එල්. එම්. අනාඋල්ලා මහතා

ගරු රිසාඩ් බදියුදින් මහතා

ගරු පලනි දිගම්බරම් මහතා

ගරු මනෝ ගනේෂන් මහතා

ගරු එම්. රාමේෂ්වරන් මහතා

පටුන

පිටු අංකය

පසුබිම	1
අනු කාරක සභාවේ රැස්වීම්	2 - 4
ක්ෂේත්‍ර අංක 01 - ශ්‍රී ලංකා රජයේ ණය ප්‍රතිව්‍යුහගතකිරීම හා රාජ්‍ය මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තිය	5 - 14
ක්ෂේත්‍ර අංක 02 - ඖෂධ හිඟය සහ සෞඛ්‍යය	15 - 18
ක්ෂේත්‍ර අංක 03 - ආහාර	19 - 21
ක්ෂේත්‍ර අංක 04 - පෝෂණය හා සමාජ ආරක්ෂණ දැල	22 - 23
ක්ෂේත්‍ර අංක 05 - බලශක්තිය	24 - 27
ක්ෂේත්‍ර අංක 06 - ප්‍රවාහනය	28 - 30

පසුබිම

ජාතික සභාව පිහිටුවීම පිළිබඳ යෝජනාව ගරු අග්‍රාමාත්‍ය දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලදුව 2022 සැප්තැම්බර් 20 වැනි දින පාර්ලිමේන්තුව විසින් අනුමත කරන ලදී.

ඉහත යෝජනාවට අනුව, ජාතික සභාවට ප්‍රධාන ක්ෂේත්‍ර තුනක් සඳහා පොදු වගකීම් සහ අධිකරණ බලය ඇත්තේය. ආර්ථිකය ස්ථායීකරණයට අදාළ කෙටි හා මධ්‍ය කාලීන පොදු අවම වැඩසටහන් සඳහා එකඟ වීම ඉන් එකකි.

2022 සැප්තැම්බර් මස 29 වැනි දින පැවැති ජාතික සභාවේ ප්‍රථම රැස්වීමේදී, එහි ඉදිරි ගමන්මග ඉදිරිපත් කරමින් පාර්ලිමේන්තු මහලේකම්වරයා, ආර්ථිකය ස්ථායීකරණය කිරීමේදී කෙටි හා මධ්‍ය කාලීන වැඩසටහන් හඳුනා ගැනීම සඳහා අනු කාරක සභාවක් පත් කිරීමට යෝජනා කළේය. ඉහත කාර්යය ඉටු කිරීමේදී, 2022 ඔක්තෝබර් 6 වන දින පැවැති ජාතික සභාවේ දෙවන රැස්වීමේදී එහි සාමාජිකයන් විසින් පළ කරන ලද කැමැත්ත අනුව අනු කාරක සභා සාමාජිකයින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලදී.

**අනු කාරක සභාවේ රැස්වීම්
(2022.10.07 දින සිට 2022.10.19 දින දක්වා)**

පළමුවැනි රැස්වීම - 2022 ඔක්තෝබර් මස 7 වන දින

ආර්ථික ස්ථායීකරණය පිළිබඳ අනු කාරක සභාවේ (SCES) පළමු රැස්වීම 2022 ඔක්තෝබර් මස 7 වැනි දින පෙ.ව. 11.00 ට පැවැත්විණි. ගරු පායළි චම්පික රණවක මහතා කාරක සභාවේ සභාපතිවරයා ලෙස පිළිවෙලින් ගරු වජිර අබේවර්ධන, ගරු සිසිර ජයකොඩි සහ ගරු නසීර් අහමඩ් මන මන්ත්‍රීවරුන් විසින් යෝජනා කර ස්ථිර කරන ලදී. අනුකාරක සභාව විසින් ප්‍රමුඛතාවය දිය යුතු ක්ෂේත්‍ර හඳුනා ගැනීම සඳහා අනු කාරක සභා සාමාජිකයින් විසින් සිය යෝජනා ඉදිරිපත් කළ අතර පහත සඳහන් ක්ෂේත්‍රවලට ප්‍රමුඛත්වය දිය යුතු බවට තීරණය කරන ලදී.

- ණය ප්‍රතිව්‍යුහගතකරණය
- ඖෂධ හිඟය සහ සෞඛ්‍යය
- ආහාර
- පෝෂණය සහ සමාජ ආරක්ෂණ දැල
- බලශක්තිය
- ප්‍රවාහනය

මෙම රැස්වීමේදී අනු කාරක සභා සාමාජිකයින් විසින් ඉහත ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීමට මිලඟ රැස්වීම් සඳහා කැඳවිය යුතු විශේෂඥයින්ගේ නම් යෝජනා කරන ලදී.

දෙවැනි රැස්වීම - 2022 ඔක්තෝබර් මස 13 වන දින

ශ්‍රී ලංකාවේ ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීම සඳහා අනු කාරක සභාව විසින් ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ සහ මුදල් අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීන් 2022 ඔක්තෝබර් මස 13 වැනි දින පෙ.ව. 10.00 ට කාරක සභා රැස්වීමට කැඳවන ලදී. මෙම ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ විශේෂඥතාවය සහ දැනුම බෙදාහදා ගැනීම සඳහා අනු කාරක සභාව විසින් මහාචාර්ය රොහාන් සමරජීව මහතා හට ආරාධනා කරන ලදී. ශ්‍රී ලංකා මහ බැංකුවේ රාජ්‍ය ණය දෙපාර්තමේන්තුව නියෝජනය කරන නිලධාරියෙකු විසින් “ශ්‍රී ලංකාවේ රාජ්‍ය ණය, ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ ක්‍රියාවලිය සහ එහි වත්මන් ප්‍රගතිය” මැයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමක් සිදු කරන ලදී.

තැන්වැනි රැස්වීම - 2022 ඔක්තෝබර් මස 14 වන දින

මෙරට කාලීන ප්‍රශ්නයක් වන ඖෂධ හිඟය පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීම සඳහා අනු කාරක සභාව එම සතිය තුළම 2022 ඔක්තෝබර් මස 14 වැනි දින පෙ.ව. 10.00ට රැස්විය. අනු කාරක සභාව විසින් අදාළ ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ විශේෂඥ මණ්ඩලයක් සහ සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ, රාජ්‍ය ඖෂධ නීතිගත සංස්ථාවේ (SPC), ජාතික ඖෂධ නියාමන අධිකාරියේ (NMRA) සහ ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරීන් වෙත තම දැනුම බෙදාහදා ගැනීමට සහ තම යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීමට ආරාධනා කරන ලදී. එහිදී ජාතික ඖෂධ නියාමන අධිකාරියේ හිටපු සභාපති, මහාචාර්ය අසිත ද සිල්වා, මාර්ගගත ක්‍රමය ඔස්සේ, "ඖෂධීය හු දර්ශනය පිළිබඳ දළ විශ්ලේෂණයක්" යන මැයෙන් ද ජාතික බෝවන රෝග පිළිබඳ ආයතනයේ විශේෂඥ වෛද්‍ය ආනන්ද විජේවික්‍රම මහතා විසින් "ඖෂධ හිඟය සහ ඒ සඳහා කළ හැකි දේ" සහ කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය (වෛද්‍ය) ප්‍රියදර්ශනී ගලප්පත්ති මහත්මිය විසින් "ශ්‍රී ලංකාවේ ඖෂධ තත්ත්වය සහ නිර්දේශ" යන මැයෙන් වටිනා ඉදිරිපත් කිරීම් සිදු කළ අතර ඖෂධ හිඟය විසඳීම සඳහා කෙටි හා මධ්‍ය කාලීන විසඳුම් ලබා දෙන ලදී. ගරු සභාපතිතුමාගේ ආරාධනයෙන් ගරු (වෛද්‍ය) සුදර්ශනී ප්‍රනාන්දුපුල්ලේ මහත්මිය මෙම රැස්වීමට සහභාගී වූවාය.

හතරවැනි රැස්වීම - 2022 ඔක්තෝබර් මස 18 වන දින

ආහාර සුරක්ෂිතතාව සහ පෝෂණය යන ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීමට අනු කාරක සභාව 2022 ඔක්තෝබර් මස 18 වැනි දින කැඳවන ලදී. රුහුණ විශ්වවිද්‍යාලයේ කෘෂිකර්ම පීඨයේ හෝග විද්‍යාව පිළිබඳ මහාචාර්ය අරුණ කුමාර මහතා විසින් "ශ්‍රී ලංකාවේ ආහාර සුරක්ෂිතතාව" පිළිබඳ ඉදිරිපත් කිරීමක් මාර්ගගත ක්‍රමය ඔස්සේ සම්බන්ධ වී සිදු කරන ලදී. ළමා රෝග පිළිබඳ සම්මානනීය මහාචාර්ය හරේන්ද්‍ර ද සිල්වා මහතා, පෝෂණවේදය පිළිබඳ මහාචාර්ය රනිල් ජයවර්ධන මහතා, කෘෂි ව්‍යාපාර කළමනාකරණය පිළිබඳ ජ්‍යෙෂ්ඨ මහාචාර්ය රෝහණ මහාලියනආරච්චි මහතා, ලෝක ආහාර වැඩසටහන නියෝජනය කරමින් ආචාර්ය කළණ පිරිස් මහතා, ආචාර්ය ඩැනියල් පෙරේරා මහතා රට තුළ ආහාර සුරක්ෂිතතාව සහ පෝෂණ සුරක්ෂිතතාව සාක්ෂාත් කර ගැනීම සඳහා යෝජනා ඉදිරිපත් කරමින් සාකච්ඡාවට එක් වූහ. පොහොර අවශ්‍යතාවය, අස්වැන්න අඩුවීමේ ප්‍රශ්නය, මන්දපෝෂණය සහ මෙවන් අර්බුදකාරී කාල පරිච්ඡේදයකදී මෙම සාධකවල සමාජීය බලපෑම පිළිබඳව සාකච්ඡා කිරීම සඳහා කෘෂිකර්ම දෙපාර්තමේන්තුව, ජාතික පොහොර ලේකම් කාර්යාලය, ආහාර කොමසාරිස් දෙපාර්තමේන්තුව නියෝජනය කරමින් නිලධාරීහු සහ ජාතික ආහාර සුරක්ෂිතතාව පිළිබඳ ජනාධිපති කොමිෂන් සභාවේ සභාපති ආචාර්ය සුරේන් බටගොඩ මහතා මෙම රැස්වීමට සහභාගී වූහ.

එමෙන්ම දරිද්‍රතාවය, මන්දපෝෂණය සහ ආහාර හිඟය හේතුවෙන් මතු වී ඇති සමාජ ආරක්ෂණ දැලක අවශ්‍යතාවය ද අනු කාරක සභාව විසින් හඳුනා ගන්නා ලදී.

පස්වැනි රැස්වීම - 2022 ඔක්තෝබර් මස 19 වන දින

බලශක්ති සහ ප්‍රවාහන ක්ෂේත්‍ර සම්බන්ධයෙන් විශේෂඥ අදහස් ලබා ගැනීම සඳහා අනු කාරක සභා රැස්වීම 2022 ඔක්තෝබර් මස 19 වන දින කැඳවා තිබුණි. රැස්වීමේ පළමු සැසිවාරය විදුලිබල හා බලශක්ති අංශය පිළිබඳ සාකච්ඡා කිරීම සඳහා වෙන් කරන ලද අතර මොරටුව විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය අනුර විජයපාල මහතා විසින් “බලශක්ති අංශයට යෝජනා 10ක්” යන මැයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමක් සිදු කරන ලදී. බලශක්ති ක්ෂේත්‍රය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ කමිටු සාමාජික, සාලිය වික්‍රමසූරිය මහතා, හිටපු පිරිපහදු කළමනාකාර සහ ලංකා බනිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාවේ (CPC) හිටපු කළමනාකාර අධ්‍යක්ෂ නීල් ජයසේකර මහතා, එල්.ටී.එල්. හෝල්ඩිංග්ස් සමාගමේ රවීන්ද්‍ර පිටිගලගේ යන මහත්වරු මෙම රැස්වීමට සහභාගි වූහ. ගරු සභාපතිතුමාගේ ආරාධනයෙන් විදුලිබල හා බලශක්ති අමාත්‍ය ගරු කංචන විජේසේකර මහතා සහ විදුලිබල හා බලශක්ති රාජ්‍ය අමාත්‍ය ගරු ඉන්දික අනුරුද්ධ හේරත් මහතා ද රැස්වීමේ පළමු සැසිය සඳහා සහභාගි වූහ.

මොරටුව විශ්ව විද්‍යාලයේ මහාචාර්ය අමල් කුමාරගේ මහතා මාර්ගගත ක්‍රමය ඔස්සේ රැස්වීමට සම්බන්ධ වූ අතර රැස්වීමේ දෙවන සැසිය ආරම්භ කරමින් ඔහු විසින් “ආර්ථිකය පුනර්ජීවනය කිරීම සඳහා ප්‍රවාහන සහ සැපයුම් අංශය නැවත ස්ථානගත කිරීම” යන මැයෙන් ඉදිරිපත් කිරීමක් සිදු කරන ලදී. ශ්‍රී ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලය සහ ශ්‍රී ලංකා දුම්රිය දෙපාර්තමේන්තුව නියෝජනය කරමින් නිලධාරීන් මෙම රැස්වීමට සහභාගි වූ අතර මොරටුව විශ්වවිද්‍යාලයේ ආචාර්ය ඩිමන්ත ද සිල්වා, ඌබර් ශ්‍රී ලංකා ආයතනය (Uber Sri Lanka) වෙනුවෙන් ඉතිෂාම් මොහමඩ් මහතා සහ ෂකූර් ඩලාන් මහතා සහ පික්මී (Pickme) ආයතනය වෙනුවෙන් ඉසිර් පෙරේරා සහ සුවින් අමරබන්දු යන මහත්වරුද ක්ෂේත්‍රය පිළිබඳ ඔවුන්ගේ දැනුම බෙදා ගැනීම සඳහා මෙම රැස්වීමට සහභාගි වූහ.

අනු කාරක සභාවට සහාය දැක්වීම සඳහා මුදල් අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරීහු මෙම රැස්වීම සියල්ලටම සහභාගි වූහ.

ක්ෂේත්‍ර අංක 01

ශ්‍රී ලංකා රජයේ ණය ප්‍රතිව්‍යුහගතකිරීම හා රාජ්‍ය මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තිය

1. ශ්‍රී ලංකාවේ වත්මන් තත්ත්වය

අප රට පෙර නොවූ විරූ ආර්ථික අර්බුදයක ගිලී ඇති බව අප සියලු දෙනාම දන්නා කරුණකි. කාලාන්තරයක් පුරා රාජ්‍ය මූල්‍ය කටයුතුවල විනයක් නොතිබීම සහ අතිශය අවදානම් සහගත විදේශ වාණිජ ණය මත යැපීම නිසා රාජ්‍ය ණය තවදුරටත් තිරසාර නොවේ. ණය තිරසාර නොවන බව දැන සිටියද ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමට අවශ්‍ය පියවර නොගෙන ණය ගෙවීමට යාම නිසා නිල සංචිත සහ බැංකු ක්‍රමය සතු ශුද්ධ විදේශ වත්කම් පතුලටම හිඳී ගොස් අවසන් වී ඇත. විදේශ විනිමය සංචිත නොමැති වීම හේතුවෙන් ඉන්ධන, ආහාර, ඖෂධ වැනි අත්‍යවශ්‍ය ආනයන සහ නිෂ්පාදන කටයුතු සඳහා අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය ආනයන සීමා කිරීමට සිදුවී ඇත. පෙර නොවූ විරූ ලෙස ජීවන බර ඉහළ ගොස් ඇති අතර ජනතාවගේ මුර්ත ආදායම සහ ආහාර සුරක්ෂිතතාව අවදානමට ලක්වී ඇත. නිල දත්ත අනුව 2022 වසරේ සැප්තැම්බර් මාසයේ මුළු උද්ධමනය 69.8% ක් වූ අතර ආහාර උද්ධමනය 94.9% ක් ලෙස වාර්තා වී ඇත. ප්‍රවාහන උද්ධමනය 150.4% ක් විය. තවද, 2021 වසරේදී 13.1% වූ දරිද්‍රතාවය 2022 වර්ෂය අවසාන වන විට 25.6% දක්වා වැඩිවනු ඇතැයි ලෝකබැංකුව පුරෝකථනය කර ඇත. 2022 වසරේ පළමු අර්ධයේ 4.8% කින් හැකිලුනු ආර්ථිකය 2022 වසරේදී 9.2% කින්ද, 2023 වසරේදී 4.2% කින්ද තවදුරටත් සංකෝචනය වනු ඇති බවටද පුරෝකථනය කෙරේ.

2022 වසරේ ඔක්තෝබර් මස නිකුත් කරන ලද ලෝක බැංකු වාර්තාවට අනුව ආර්ථික අර්බුදයට හේතුව කොවිඩ්-19 තත්ත්වය නොවන බව අවධාරණය කර ඇත. ආර්ථික ව්‍යුහයේ සහ ආර්ථික කළමනාකරණ ප්‍රතිපත්තිවල දුර්වලතා දිගු කාලයක් තිස්සේ පැවතිණි. අපනයන තරඟකාරීත්වයේ දුර්වලතා, විනයකින් තොරව වරින්වර පවත්වා ගෙන ගිය මහ බැංකු මුදල් ප්‍රතිපත්ති, බලෙන් රඳවා පවත්වා ගෙන ගිය විනිමය අනුපාත ක්‍රමය, රටේ ආර්ථිකයට වසර ගණනක් තිස්සේ මරු පහරක් එල්ල කොට ඇති බව වාර්තා විය. රාජ්‍ය ආදායම අඩු වීම රාජ්‍ය මූල්‍ය අස්ථාවරත්වයට සහ රටේ ණයගැතිභාවය වැඩිවීමට ප්‍රධාන හේතුවකි. මේ සියලු සාධක සහ 2019 වසරේ ලබා දුන් අනවශ්‍ය බදු සහන නිසා 2019 වසර අවසාන වනවිට දළ දේශීය නිෂ්පාදනයේ ප්‍රතිශතයක් ලෙස 89% ක්වූ රජයේ සහ රජය විසින් සහතික කරන ලද ණය ප්‍රමාණය 2021 වසර අවසානයේදී 110% දක්වා ඉහළ නැග ඇත.

2022 වසරේ ජුනි අග වන විට රජයේ ණය ප්‍රමාණය දළ ජාතික නිෂ්පාදනයට සාපේක්ෂව 122% ක්ව පැවතිණි.

ශ්‍රී ලංකාවේ ණයගැතිභාවය - 2022 ජුනි

	විදේශ විනිමය ඩොලර් වටිනාකම (බිලියන)	රුපියල් ණය ඩොලර් වටිනාකම (බිලියන)	මුළු ණය ඩොලර් වටිනාකම (බිලියන)	ද.දේ.නි. %
මධ්‍යම රජය	37.9	32.4	70.3	106.1
බහු පාර්ශවීය (ලෝක බැංකුව, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුව වැනි)	9.6		9.6	14.5
ද්වි පාර්ශවීය (චීනය, ජපානය, ඉන්දියාව වැනි)	9.5		9.5	14.4
පුද්ගලික / වාණිජ	18.8	31.8	50.5	76.3
බැඳුම්කර	14.5	30.9	45.4	68.6
බැඳුම්කර නොවන	4.2	0.9	5.1	7.7
මහබැංකු ණය		0.6	0.6	0.9
සහතික කරන ලද ණය	5.5	1.6	7.1	10.7
බහු පාර්ශවීය (ලෝක බැංකුව, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුව වැනි)	0.5		0.5	0.7
ද්වි පාර්ශවීය (චීනය, ජපානය, ඉන්දියාව වැනි)	0.4		0.4	0.5
වාණිජ (රාජ්‍ය ආයතන ණය ඇතුළුව)	4.6	1.6	6.3	9.4
මහ බැංකුවේ ණය	3.2		3.2	4.8
බහු පාර්ශවීය (ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල වැනි)	1.1		1.1	1.7
ද්වි පාර්ශවීය (චීනය, ජපානය, ඉන්දියාව වැනි)	2.0		2.0	3.1
මුළු	46.6	34.0	80.5	121.6

2. ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම

- ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල සහ ලෝක බැංකුව ලංකාවේ ණය තිරසර නොමැති බව ප්‍රකාශ කර ඇත. සත්‍ය වශයෙන්ම ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල විසින් ණය තිරසාර නොවන බව සහ ඒ සඳහා වහා පියවර ගැනීම අවශ්‍ය බව ප්‍රකාශ කොට ඇත්තේ 2020 වසරේ මාර්තු මාසයේ බව දැන් හෙළිදරව් වී ඇත.
- ශ්‍රේණිගත සමාගම් ශ්‍රී ලංකාව තවදුරටත් ඩුන්වත් තත්ත්වයේ බව ප්‍රකාශ කර ඇත. (Downgrade from Selective Default (SD) to Restricted Default (RD))

- 2022 වසර අප්‍රේල් 12 වැනි දින මුදල් අමාත්‍යාංශය විසින් ප්‍රකාශයට පත් කරන ලද අන්තර්කාලීන ණය ගෙවීමේ ක්‍රියාවලිය (ණය ගෙවීම අත්හිටුවීම) සඳහා ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල වෙතින් සහාය ගෙන ඇත.
- ණය හිමියන් සමඟ සාකච්ඡා කිරීමට මූල්‍ය උපදේශක ලෙස ලසාඩ් (Lazard) හා ගිවිසුම් නීති පිළිබඳව උපදේශන සඳහා ක්ලිෆර්ඩ් චාන්ස් (Clifford Chance) යන ආයතන පත් කර ඇත.
- ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල සමඟ 2022 වසරේ මාර්තු මාසයේ සාකච්ඡා ආරම්භ කර ඇති අතර, 2022 වසරේ සැප්තැම්බර් මස වන විට මාණ්ඩලික මට්ටමේ එකඟතාවක් ඇති කරගෙන ඇත. එකී එකඟතාවයට ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩලයේ අනුමැතිය 2022 වසරේ දෙසැම්බර් මස ලැබේ යැයි මහ බැංකුව හා මුදල් අමාත්‍යාංශය විශ්වාසය පළ කරයි. එය සාර්ථක වුවහොත් ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදලේ සහයෝගය ඉදිරි වසර 04කට (2023 වසරේ සිට 2027 වසර දක්වා) ලැබෙන අතර ප්‍රගතිය මත සකස් වන ඇමෙරිකානු ඩොලර් බිලියන 2.9 ක අරමුදලක් (වසරකට ඩොලර් මිලියන 700ක් පමණ) ලැබීමට නියමිතව ඇත.
- 2022 වසරේ අවසන් කාර්තුව තුළ, සියලු ණය හිමියන් සමඟ මූලික තොරතුරු බෙදා ගැනීම (under non-disclosure agreements) සහ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල සමඟ ඔවුන්ගේ තාක්ෂණික සහාය ලබා ගැනීමේ සාකච්ඡා සිදුවේ.
- 2023 වසරේ පළමු කාර්තුවේ දී නිශ්චිත ණය ස්ථාවර කිරීමේ ක්‍රියාවලිය මත ණය හිමියන් සමඟ සාකච්ඡා කිරීම මෙන්ම ණය හිමියන් සමඟ ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ එකඟතාවයට එළඹීමට අපේක්ෂා කෙරේ.
- 2023 වසරේ දෙවන කාර්තුවේ දී සාකච්ඡා අවසන් කිරීමටත්, නිල වශයෙන් එකඟතා ක්‍රියාත්මක කිරීමටත් අපේක්ෂිතය.
- ණය හිමියන් සමඟ කරනා සාකච්ඡාවල පිළිගත් මූලධර්ම වනුයේ විනිවිදභාවය (Transparency), සහයෝගී ක්‍රියාවලියක් සඳහා අවංකභාවය (Good faith for a Collaborative Process), සාධාරණ හා සමාන ලෙස සියලු ණය හිමියන්ට සැලකීම (Fair and Comparable Treatment to all Creditors) සහ ජාත්‍යන්තර මූල්‍ය අරමුදල විසින් නිර්දේශිත ණය ඉලක්කවලට අනුකූලව ක්‍රියා කිරීම යන කරුණු වේ.
- තවද, ණය තිරසරභාවය තහවුරු කිරීම සඳහා දේශීය ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම අත්‍යවශ්‍ය බව බොහෝ ආර්ථික විශ්ලේෂකයෝ ප්‍රකාශ කරති.

- බැඳූ බැල්මට පෙනී යන්නේ මෙය ඉතා දුෂ්කර කාර්යභාරයක් බව හා දේශීය ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත නොකිරීමට රජය ගෙන ඇති ස්ථාවරයට අනුව ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම වඩාත් දුෂ්කර ඉලක්කයක් බවය.

නව ආර්ථික සමතුලිතතාවය

මේ වන විට රජය දැඩි ආනයන සීමා, විදේශ විනිමය කොන්දේසි, පාලිත විනිමය අනුපාත වැනි ක්‍රමෝපායන් හරහා අසීරු, අස්ථාවර, තාවකාලික මෙන්ම තිරසාර නොවන මූල්‍ය සමතුලිතතාවයක් අත්පත් කරගෙන ඇත.

- මූල්‍ය සමතුලිතතාවය අත්පත් කරගෙන ඇත්තේ ණය ආපසු නොගෙවීමේ තීරණය සහ 2022 වසරේදී ඉන්දියාව ලබාදුන් ඇමරිකානු ඩොලර් බිලියන 3.8ක පමණ ණය සහන පැකේජයට ස්තූති වන්නටය. එය දිගු කාලීනව සිදු කළ නොහැක. තවද ඉන්ධන ද ඇතුළුව ආයෝජන හා අතරමැදි භාණ්ඩ ආනයනය පාලනය කර ඇත (ඉන්ධන භාවිතය 40% කින් අඩුවී ඇත). මෙය මධ්‍යකාලීනව කර්මාන්ත හා සේවාවලටත් එනයිත් සේවා නියුක්තිය හා ආර්ථික වර්ධනයටත් අහිතකර බලපෑම් ඇති කරයි. බටහිර ලෝකයේ හා යුරෝපයේ ආර්ථික අවපාතය හේතුවෙන් අපනයන සඳහා සීමා පනවා ඇති අතර එය ප්‍රේෂණවලටද බලපායි. එමෙන්ම තවදුරටත් ඉන්ධන මිල ඉහළ යාමක් කෙටි කාලීනව ඉදිරි කාලයේ (ශීත සමයේදී) අපේක්ෂා කළ හැක.
- මුදල් අමාත්‍යාංශයේ සහ මහ බැංකුවේ මෙම විදේශ වෙළඳාම හැකිලවීමේ ප්‍රතිපත්තිය දේශීය වෙළඳාමට, දේශීය රැකියා වෙළඳපොළට සහ විශේෂයෙන්ම අඩු ආදායම්ලාභීන්ගේ ආදායම් මට්ටමට මැදි හා දිගුකාලීනව දැඩි අහිතකර බලපෑම් ඇති කළ හැකි අතර ආර්ථිකය යථා තත්ත්වයට පත් කිරීමට ගත වන කාලසීමාවද ඉහළ යනු ඇත.

3. අයවැය (2023 වසරේ විසර්ජන පනත අනුව)

- රජයේ ආදායම වැඩි කරගැනීම සඳහා නව බදු (සෘජු බදු හා වක්‍ර බදු) හඳුන්වා දී ඇත. නමුත් රජයේ පුනරාවර්තන වියදම් හා ප්‍රාග්ධන වියදම් පාලනය සඳහා විධිමත් ක්‍රියාවලියක් හඳුන්වා දී නැත. ආදායම් වැඩි කර ගැනීමේ අරමුණ වියදම් පියවා ගැනීම ය. මෙහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස දැනට පළමු වටයේදී පීඩාවට පත්වූ පහළ සමාජ ස්ථරවලට අමතරව මධ්‍යම ආදායම් ලබන්නන් ද දැඩි බලපෑමකට ලක් වේ. එමගින් කෙටිකාලීනව සමාජ අසහනයක් හා සමාජයේ විශ්වාසය බිඳී යාමක් සිදුවන අතර සුළු කර්මාන්ත හා සේවාවලට අමතරව මහා පරිමාණ කර්මාන්ත හා සේවා අඩාල වීමේ අනතුරක් ද (මූල්‍ය වියදම, බදු වියදම, ඉන්ධන වියදම හා වෙනත් වියදම් වැඩි

වීම නිසා), දරිද්‍රතාවයට හා විරැකියාවට මෙන්ම රට හැර යාමට ද ප්‍රවණතාවයක් ඇති වේ. එනමින් අපේක්ෂිත බදු ආදායම් උපයා ගත හැකිදැයි සලකා බැලිය යුතුය.

- දැනට යෝජිත විසර්ජන පනත අනුව (2022.10.05 දින ඉදිරිපත් කරන ලද) මධ්‍යම රජයේ ආදායම රුපියල් බිලියන 3456 ක් (දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් 11.4% ක්), වියදම රුපියල් බිලියන 5860 ක් (දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් 19.4% ක්) වන අතර එයින් රුපියල් බිලියන 2441 ක් ණය සඳහා පොළීද, රුපියල් බිලියන 1220 ක් රජයේ ප්‍රාග්ධන වියදම් ද වේ. එමෙන්ම සමස්ත ණය වාරිකය රුපියල් බිලියන 2025 ක් වන අතර එනමින් සමස්ත වියදම රුපියල් බිලියන 7885 ක් වනු ඇත. පසුගිය වසරවල රජයේ ආදායම, නව බදු හා දළ ජාතික නිෂ්පාදනයේ සංකෝචනය සලකා බලන විට, අපේක්ෂිත ආදායම ලැබේද යන්න සැක සහිත වන අතර පොළී නොවන රජයේ පුනරාවර්තන වියදම වූ රුපියල් බිලියන 2441 න් අවම වශයෙන් 10% ක ඉතිරියක් හා ප්‍රාග්ධන වියදම වූ රුපියල් බිලියන 1220 න් 60% ක කපා හැරීමක් සිදු නොවුණහොත් ණය ගෙවීම් අත්හිටවූ තත්ත්වයකදී පවා රාජ්‍ය මූල්‍ය ස්ථාවරත්වයක් කරා යන ප්‍රවේශයක් 2023 වසර සඳහා දැකිය නොහැකි වනු ඇත. (ශ්‍රී ලංකාවේ දළ දේශීය නිෂ්පාදිතය ඩොලර් මිලියන 89, 2021 වසරේ සිට 2023 වසර වන විට ඩොලර් මිලියන 66 දක්වා අඩු වන බවට ජාත්‍යන්තර ආයතන පුරෝකථනය කර තිබේ.)

4. උද්ධමනය, පොළී අනුපාත සහ ව්‍යාපාර

- භාණ්ඩ හා සේවා නිෂ්පාදනය අඩාල වීම මෙන්ම මහ බැංකුව නව මුදල් වෙළෙඳපොළ තුළට සැපයීම සිසිර ලෙස වැඩි වීම (2020 වසර සිට 2022 වසර දක්වා ට්‍රිලියන තුනකට ආසන්නව) හේතු කර ගෙන වාර්තාගත ලෙස උද්ධමනය ඉහළ ගොස් ඇත. මේ වනවිට උද්ධමනය පාලනය කිරීම සඳහා මහ බැංකුව පොළී අනුපාත ඉහළ දමා ඇති අතර භාණ්ඩාගාර බිල්පත් 30%ට වැඩි පොළී අනුපාතවලට ප්‍රාථමික වෙළෙඳපොළේ අලෙවි වන තත්ත්වයක් උදාවී ඇත. ඉහළ පොළී අනුපාත, නව බදු (එකතු කළ අගය මත බදු (VAT), සමාජ ආරක්ෂණ බද්ද, ඉහළ පුද්ගල සහ සමාගම් බදු) සමග උද්ධමනය දේශීය ව්‍යාපාර විනාශ මුඛයට ගෙන යමින් පවතී. ඒ නිසා ණය වාරික නොගෙවීම, ලිසිං වාරික නොගෙවීම, සේවකයන් ඉවත් කිරීම, සමාගම් හා ආයතන වැසි යාමේ තත්ත්වයක් උද්ගත වී ඇත. අධික තැන්පතු පොළී වියදම, නව ණය නිකුත් නොකිරීම සහ ණය වාරික අය කර ගැනීමට ඇති නොහැකියාව බැංකු පද්ධතිය අනතුරේ හෙලා ඇත. රජයේ ණය පැහැර හැරීමක අවදානමද බැංකු පද්ධතියට ඇති තවත් තර්ජනයකි.

පවත්නා ක්‍රමයේ වෙනසක්

සෑම ක්ෂේත්‍රයකම නීතිමය ලෙසත් විවෘත ලෙසත් පවත්නා ක්‍රමය රැකිකල් ලෙස වෙනස් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය පැන නැගී ඇත. එය ආර්ථික වර්ධනයට ඉතා අවශ්‍ය, මහජන විශ්වාසය ගොඩනැගීමට ප්‍රමුඛ කොන්දේසියකි. මූල්‍ය ස්ථාවරත්වය මේ අවස්ථාවේ අත්‍යවශ්‍ය වුවද දැඩි ලෙස මූල්‍ය ස්ථාවරත්වයක් ඇති කිරීමට දරනු ලබන උත්සාහයේදී ආර්ථිකය බිඳවැටීමේ අනතුරක් ඇත. ඒ නිසා මූල්‍ය හා ආර්ථික ස්ථාවරත්වය අතර සමතුලිතතාවයක් ඇති කළ යුතුය.

- ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම වේගවත් කිරීමට සියලු රාජ්‍ය තාන්ත්‍රික මෙන්ම නිලධාරී තනතුරු එක්ව කටයුතු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වේ.
- ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේදී අවම වශයෙන් ඉදිරි වසර 3 තුළ හා ඉදිරි දශකය තුළ ශ්‍රී ලංකාවේ ණය හා ණය ගෙවීමේ හැකියාව පිළිබඳව ජාත්‍යන්තර සම්මතවලට අනුකූල වන ලෙස දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයට සාපේක්ෂව සමස්ත ණය බර, වාර්ෂික දළ මූල්‍ය අවශ්‍යතාවය (GFN) දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයට දරන අනුපාතය, විදේශ ණය ගෙවීම් දළ ජාතික නිෂ්පාදිතයට දරන අනුපාතය වැනි සංගුණක පිළිබඳ අවධානය යොමු කරමින් ණය කල්පිරෙන කාලවකවානු, ණය පොලිය, ණයවල මූලික ගෙවීම් යනාදිය වෙනස් කිරීම අවශ්‍ය වේ.
- ඉහත කී ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීම් සඳහා විදේශීය ණය හිමියන් එකඟ කරවා ගැනීමේ දුෂ්කර කාර්යය සඳහා ශ්‍රී ලංකා රජය සිය ආදායම් වියදම්, විදේශ මුදල් ඉපයීම්, ගෙවුම් ශේෂය පාලනය ආදිය සිදු කිරීම පිළිබඳවත් රාජ්‍ය අංශය පූර්ණ මූල්‍යමය හා කළමනාකරණමය ලෙස ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමත් අත්‍යවශ්‍ය වනු ඇත.
- දේශීය ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමට රජය තීරණය කර ඇති බව වාර්තා වේ. උද්ධමනය හේතුවෙන් දැනටමත් දේශීය ණයවල මිලදී ගැනීමේ හැකියාව 60% කට වඩා වැඩියෙන් සංකෝචනය වී ඇත. ඒ තත්ත්වය තුළ තවදුරටත් දේශීය ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමකට යන්නේ නම්, දේශීය බැංකුවල තැන්පත්කරුවන්, සේවක අර්ථසාධක අරමුදලේ තැන්පත්කරුවන් හා දේශීය ආයෝජකයන් සඳහා විධිමත් සාකච්ඡාවකින් පසු සාමූහික එකඟතාවයක් ඇතිකර ගැනීම අවධාරණය කෙරේ. එමගින් විදේශ ණය හිමියන් තුළ විදේශීය ණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කිරීමේ ක්‍රියාවලිය පිළිබඳ විශ්වාසනීයත්වයක් ඇති කරනු ඇත.
- ඇතිවුණු ආර්ථික බුන්වත්තව යළි යළිත් ඇතිවීම වැළැක්වීම සඳහා මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ වගකීම හා වගවීම ස්ථාපිත කිරීම පිණිස පවතින නීති සංශෝධනය කිරීමත්, නව නීති පැනවීමත් අවශ්‍ය වේ.

ආදායම්, වියදම් හා ණය ස්ථාවරත්වය සඳහා මුදල් අමාත්‍යාංශයට හා එහි බලධාරීන්ට වගකීම පැවරෙන හා වගවීමට බැඳෙන නව රාජ්‍ය මූල්‍ය කළමනාකරණ පනතක් (Public Financial Management Law) වහාම සම්මත කරගත යුතු අතර, එහි විශේෂ අංගයක් ලෙස ණය කළමනාකරණය සඳහා වන ප්‍රතිපාදන සහ රාජ්‍ය මූල්‍ය කළමනාකරණ වගකීමේ පනත (Fiscal Management (Responsibility) Act - 2003) යාවත්කාලීන කළ යුතුය.

- උද්ධමනය සම්බන්ධයෙන් මහා බැංකුවේ වගවීම සහතික කරන නව මූල්‍ය පනතක් (Monetary Act) සකස් කළ යුතු අතර එමගින් මහ බැංකුවේ ස්වාධීනත්වය තහවුරු කළ යුතුය. මේ හරහා මහ බැංකුවේ මූල්‍ය මණ්ඩලය හා මහ බැංකුවේ අධිපතිතුමා හා ඉහළ පාලනාධිකාරිය රටේ මූල්‍ය තත්ත්වය පිළිබඳ වගකීමට සහ වගවීමට යටත් කළ යුතුය.
- රාජ්‍ය ණය කළමනාකරණය සඳහා නව ස්වාධීන ආයතනයක් පිහිටුවිය යුතුය. ණය කළමනාකරණ උපායමාර්ගවලට සම්බන්ධ මැදි කාර්යාංශය (Middle office) ශක්තිමත් කිරීම, මහා බැංකු මුදල් ප්‍රතිපත්තිය සමග ණය කළමනාකරණයේ ඇති බැඳියාවන් අතර ඇති ගැටුම (conflict of interest) අවම කිරීම සහ ණය කළමනාකරණය සම්බන්ධ අධීක්ෂණය ඉහළ මට්ටමකට ගෙන ඒම අපේක්ෂා කෙරේ.
- දූෂණය වැළැක්වීමේ නව ශක්තිමත් පනතක් ගෙන ආ යුතු අතර එහිදී,
 - විමර්ශනය සඳහා වෘත්තීයවේදීත්වය සහතික කිරීම.
 - පැමිණිලිකරුවන්ගේ රහස්‍යභාවය සුරැකීම.
 - විමර්ශන හා නඩු පැවරීමේ ක්‍රියාවලියේ කාර්යක්ෂමතාවය හා අපක්ෂපාතීත්වය තහවුරු කිරීම.
 - නඩු විභාගයේ දී ස්වාධීනත්වය, අපක්ෂපාතීත්වය හා නිර්පක්ෂිකත්වය සහතික කිරීම.
 - ජාත්‍යන්තර සමාන්තර ආයතන සමඟ සක්‍රීය සබඳතාවය තහවුරු කිරීම
 - සිදුවිය යුතුය.
- දේශපාලනඥයන්ගේ සහ අමාත්‍යාංශවල ඉහළ ගණයේ නිලධාරීන්ගේ වත්කම් හා බැරකම් සියලු දෙනාට දැනගත හැකි පරිදි ප්‍රසිද්ධ කළ යුතුය.
- ප්‍රසම්පාදන ක්‍රියාවලිය නියාමනය කිරීම සහ අභියාචනය කිරීම සඳහා ස්වාධීන, අපක්ෂපාතී හා කාර්යක්ෂම ප්‍රසම්පාදන ජාතික කොමිෂන් සභාවක් ස්ථාපිත කළ යුතුය.

යුතුය. එය සියලු ක්ෂේත්‍රවල අත්දැකීම් සහිත වෘත්තීයවේදීන්ගෙන් සමන්විත විම සහතික කළ යුතුය.

- ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණවල සමාජ බලපෑම (කර්මාන්ත හා සේවා වැසි යාම, දේපල සිත්ත විම, රැකියා අහිමි වීම්, ආදායම් අහිමි වීම්, දරිද්‍රතාවය, මන්දපෝෂණය) පිළිබඳ සෑම තුන් මසකටම වරක් විධිමත් සංගණනයක් ජන ලේඛන හා සංඛ්‍යා ලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් සිදු කළ යුතු අතර, එකී දත්ත පදනම් කරගෙන ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණ ප්‍රතිපත්ති සුදුසු පරිදි වෙනස් කළ යුතුය.
- සමාජීය සංගණනවලට අනුකූලව සමාජ පීඩනයට හසුව සිටින ජන කණ්ඩායම්, පවුල් හා පුද්ගලයන් හඳුනා ගෙන ඔවුන්ට සහන සැලසීම සඳහා වන ව්‍යාපෘති සඳහා දේශීය හා ජාත්‍යන්තර දානපතියන් හා ආධාර ලබා දෙන ආයතන යොමු කරන ස්වාධීන කාර්යාංශයක් තිබිය යුතුය.
- සෑම ආහාර ද්‍රව්‍යකම, අත්‍යාවශ්‍ය සේවාවකම, ඖෂධ හා සුව සේවාවල මිල ගණන් ඩිජිටල් වේදිකාවකට ගෙනවිත් ඕනෑම සේවා සපයන්නෙකුට හා පාරිභෝගිකයෙකුට එයට ඇතුළුවීමේ පහසුකම් ලබා දිය යුතුය. එනමින් වෙළෙඳපොළ තරගකාරීත්වය හා අවම මිල අනුව වැඩිම සේවය පාරිභෝගිකයාට ලැබෙනු ඇත.
- ජනතා විශ්වාසය ඇති වන අයුරින් රාජ්‍ය ආයතන ප්‍රතිව්‍යුහගත කළ යුතුය. එහිදී,
 - 2200 ක් වන විගණකාධිපතිවරයා විසින් විගණනය කරන රාජ්‍ය ආයතන විධිමත් කළමනාකරණ විගණනයකට ලක් කළ යුතුය.
 - නාමමාත්‍ර ආයතන වසා දැමිය යුතුය.
 - එක් කාර්යයකට එක් ආයතනයක් යන තේමාව යටතේ රාජ්‍ය අංශයේ ආයතන එකට එකතු කිරීම, නිශේධ කිරීම හෝ ඒකාබද්ධ කිරීම කළ යුතුය. (උදා: පර්යේෂණ ආයතන විශ්වවිද්‍යාල යටතට)
 - ආයතන තුළ කාර්යය විගණනයක් කර අත්‍යාවශ්‍ය නොවන සේවකයින් සඳහා විදේශගත වීමට, ස්වයං විශ්‍රාම යෑමකට, පඩි රහිත නිවාඩු ලබා ගැනීමට හෝ දීමනාවක් ගෙන සේවයෙන් ඉවත් වීමට ඉඩ දිය යුතුය.
 - රාජ්‍ය අංශයට මින්පසු බඳවා ගත යුත්තේ අත්‍යාවශ්‍ය සේවා සඳහා පමණක් වන අතර, එම බඳවා ගැනීම්ද තරගකාරී පදනමින් පමණක් විය යුතුය.
 - උපායමාර්ගික අතින් වැදගත් රාජ්‍ය ආයතනවල සභාපති, අධ්‍යක්ෂ මණ්ඩල සඳහා විවෘත අයදුම්පත් කැඳවීමකින් පසු, ඉහළ කාර්යසාධනයක් පෙන්වූ වෘත්තීයවේදීන් පත් කළ යුතුය.
 - සෑම රාජ්‍ය ආයතනයකටම සිය සේවා සැපයීමේ දී වාර්ෂික, මාසික, තාක්ෂණික හා මූල්‍ය ඉලක්ක ලබාදිය යුතුය. එමගින් රාජ්‍ය අංශයේ සේවා

කාර්යක්ෂමතාවය හා මූල්‍ය කාර්යක්ෂමතාවය (පුනරාවර්තන වියදම් ඉතිරිය) වැඩි දියුණු කළ යුතුය.

- අමාත්‍යාංශයන්ද ඇතුළත් වන පරිදි සියලු රාජ්‍ය ආයතන සඳහා ප්‍රධාන කාර්යසාධන දර්ශක (KPI) හඳුන්වා දිය යුතුය.
- ඉහළ නිලධාරීන් සඳහා උසස්වීම් හා වැටුප් වර්ධක ඔවුන්ගේ ජ්‍යෙෂ්ඨත්වයට අමතරව, කාර්යසාධන ඇගයීමට අනුව සිදුකළ යුතුය.
- ප්‍රසම්පාදන ක්‍රියාවලීන් උල්ලංඝනය කර ඇති හා දූෂණ කටයුතුවලට සම්බන්ධ නිලධාරීන්ට නැවත ධුර දැරීමේ හැකියාව අහෝසි කළ යුතුය.
- වාණිජ මට්ටමෙන් සාර්ථක වී ඇති ආයතන සඳහා ලාභාංශ බෙදීමේ නව ක්‍රමවේදයක් ඇති කළ යුතුය.

- විධිමත් අවශ්‍යතා හා මූල්‍ය ඇගයීමකින් පසු,

- හිමිකාරීත්වය අත්සතු කළ යුතු රාජ්‍ය ආයතන.
- පුද්ගලික අංශය සමග බද්ධ ව්‍යාපාර බවට පත් කළ යුතු රාජ්‍ය ආයතන.
- රාජ්‍ය අයිතිය සහිතව පුද්ගලික කළමනාකරණයට යටත් කළ යුතු රාජ්‍ය ආයතන.
- රාජ්‍ය කළමනාකරණය ප්‍රතිව්‍යුහගත කළයුතු රාජ්‍ය ආයතන

හඳුනාගෙන, එම ආයතනවල සේවකයින් සමග විවෘත සාකච්ඡාවකින් පසු අදාළ උපාය මාර්ග ක්‍රියාත්මක කළ යුතුය.

- රාජ්‍ය ආදායම් එකතු කරන ප්‍රධාන ආයතන වන දේශීය ආදායම් දෙපාර්තමේන්තුව, සුරාබදු දෙපාර්තමේන්තුව හා ශ්‍රී ලංකා රේගුව ඩිජිටල්කරණයට හා ප්‍රතිසංවිධානයට ලක් කළ යුතුය.
- දැනට අත්පිට මුදලට සේවා සපයන සියළු වෘත්තීයවේදීන් සිය ගනුදෙනු විවෘත අන්තර්ජාල වෙබ්සයිට්වල සිදු කළ යුතු අතර, ඒවා රාජ්‍ය ආදායම් උපයන ආයතන සඳහා විවෘත කළ යුතුය.
- ජාතික භෞතික සැලසුමට පිටතින් කිසිදු මහා පරිමාණ ව්‍යාපෘතියක් ආරම්භ නොකළ යුතුය. එමෙන්ම, ජාතික සැලසුම් දෙපාර්තමේන්තුවේ අනුමැතියකින් තොරව කිසිදු ප්‍රාග්ධන වියදමක් දැරීම නතර කළ යුතුය.
- රටේ යුදමය තත්ත්වයක් මේ වන විට නොමැති හෙයින් විශේෂ රාජ්‍ය ආරක්ෂක කළමනාකරණ කමිටුවක් මගින්,
 - රාජ්‍ය ආරක්ෂාව පිළිබඳ උපාය මාර්ග සකස් කිරීම.

- සිටිය යුතු සෙබල සංඛ්‍යාව, තිබිය යුතු උපකරණ හා ලැබිය යුතු පුහුණුව පිළිබඳ මූලික නිර්ණායක සකස් කිරීම.
- සේවයට අත්‍යවශ්‍ය නොවන සෙබල පිරිස් සඳහා නව ආර්ථික ක්‍රියාමාර්ග හඳුන්වා දීම.
- දේශීය වශයෙන් යුධ උපකරණ හා උපාංග නිපදවීම හා උපකරණ හා පුහුණු සෙබල මුළු සඳහා විදේශ වෙළෙඳපොළ වෙත යොමු කිරීමට කඩිනම් වැඩපිළිවෙලක් සකස් කළ යුතුය.

ක්ෂේත්‍ර අංක 02

ඖෂධ හිඟය සහ සෞඛ්‍යය

පසුබිම

- ඖෂධ හිඟය, උපකරණ හිඟය හා උපකරණ කොටස් හිඟය හේතුවෙන් විධිමත් සෞඛ්‍ය සේවයක් පවත්වා ගෙන යාමට භෞතික සම්පත් හිඟයක් ඇති බවට විවිධ වාර්තා පළ වී ඇත.
- වෛද්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ විවිධ මට්ටම්වල වෘත්තිකයන් සේවයෙන් ඉවත් වීම හා විදේශගත වීම නිසා මානව සම්පත් අර්බුදයක් ද හටගනිමින් ඇත.
- ආහාර, ඉන්ධන, විදුලිය වැනි සැපයුම්වල පවතින ඌනතාව නිසා පොදු ජනතාවට විධිමත් සෞඛ්‍ය සේවයක් අඛණ්ඩව ලබා දීමේ ඉඩකඩ සීමා වෙමින් ඇති බව ද වාර්තාවී ඇත.
- මැදි ආදායම් රටක් ලෙස අප ලබාගෙන ඇති ඉහළ සෞඛ්‍ය දර්ශක, අපට අහිමි වීමේ අනතුරක් දිගුකාලීනව ඇති බව ද බොහෝ විශේෂඥයන්ගේ මතය වේ.
- විදේශ විනිමය හිඟය, මූල්‍ය අර්බුදය, බලශක්ති අර්බුදය සමග බැඳී සෞඛ්‍ය අර්බුදයක් ද ඇති වෙමින් පවතින බව මෙයින් පෙනී යයි.
- ප්‍රයෝගික විද්‍යාත්මක ක්‍රමවේදයන් මගින් දැනට ඖෂධ සඳහා වැයවන වියදම සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයකින් අඩුකර ගත හැකි බව විශේෂඥ කමිටුවේ මතය විය. රාජ්‍ය, පෞද්ගලික අංශ හා ඖෂධ නිෂ්පාදකයන්ගේ සහභාගිත්වයෙන් ඖෂධ සුරක්ෂිතතාවය තහවුරු කෙරෙන වැඩපිළිවෙලක් ආරම්භ කළ යුතුය.

විසඳුම් හා යෝජනා

- කෝවිඩ් 19 වසංගතය හමුවේ ක්‍රියා කළ අයුරින් පවතින ආර්ථික බිඳවැටීම හමුවේ “සෞඛ්‍ය හදිසි තත්වයක්” ප්‍රකාශයට පත් කර ඒ අනුව රාජ්‍ය සහ පෞද්ගලික දෙපාර්ශවයේම එකඟතාවයෙන් පොදු වැඩපිළිවෙලක් සකස් කිරීමේ අවශ්‍යතාවය යෝජනා කෙරේ.
- තවද පහත සඳහන් කරුණු සැලකිල්ලට ගනිමින්,
 - ඖෂධ සඳහා ආසන්න වශයෙන් වසරකට රුපියල් බිලියන 160 ක් වැයවෙන අතර එයින් 85% ක්ම (ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 380 ක් පමණ) ආනයන සඳහා වැයවන බව වාර්තා වේ. එයින් රාජ්‍ය අංශයේ වියදම ආසන්න වශයෙන්

45% ක් හා පුද්ගලික අංශයේ වියදම ආසන්න වශයෙන් 55% ක් ලෙස වන බව පෙනී යයි (2016 WHO Report). රාජ්‍ය ඖෂධ නිෂ්පාදන සංස්ථාව (SPMC) ඇතුළුව දේශීය වශයෙන් ඖෂධ නිපදවන්නන් 15 දෙනෙකු සිටී. ඔවුන් සමස්ත ඖෂධ වටිනාකමින් 15% ක් පමණ සපයන අතර රජයට අවශ්‍ය ඖෂධවලින් 35% ක් සපයනු ලබයි. පුද්ගලික ඖෂධ සැල්වලින් දේශීය නිෂ්පාදන අලෙවි ප්‍රතිශතය 4% කි. (96% ක් ඖෂධ ආනයනික වේ) රජයේ රෝහල්වල එය 24% කි. (76% ක් ඖෂධ ආනයනික වේ)

- දේශීය වශයෙන් ඖෂධ නිපදවීම සඳහා ආනයන වියදම මුළු වටිනාකමින් 70% ක් වේ. ඒ සඳහා ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 45 – 50 ක වැයක් දරනු ලබන අතර මෙහි එකතු කළ වටිනාකම 30% කි.
- රජය විසින් සැපයුම්කරුවන්ට මුදල් නොගෙවීම (බිලියන 28 ක් පමණ), ණයවර ලිපි නිකුත් කිරීමේ ගැටළුව, ඖෂධවල අමුද්‍රව්‍ය සඳහා බදු පැනවීම ආදී ගැටළු රැසක් පුද්ගලික ඖෂධ නිෂ්පාදකයන්ට පවතී.

එබැවින්, සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය, මුදල් අමාත්‍යාංශය, දේශීය නිෂ්පාදකයින් ඇතුළත් ඉහළ ගණයේ ක්‍රියාකාරී කමිටුවක් (Steering Committee) පිහිටුවා දේශීය වශයෙන් ඖෂධ නිපදවන්නන්ගේ ගැටලු හඳුනාගෙන ඉදිරි වසර 3 ක කාලයේදී එකී ඖෂධ නිෂ්පාදනය අවම වශයෙන් 30% ක මට්ටමට වැඩි කිරීමට යෝජනා කෙරේ.

- ජාතික ඖෂධ නියාමන අධිකාරිය (NMRA) විසින් සෞඛ්‍ය ක්ෂේත්‍රයට අදාළ විවිධ ඖෂධ 14,000 ක් පමණ නියාමනය කරන බව වාර්තා වේ. ස්වාධීන විශේෂඥ කමිටුවක් මගින් මෙකී අනුමත ඖෂධ හා වෙනත් දෑ විශ්ලේෂණය කර ඒවායේ ප්‍රමාණය අඩු කරලීමට කටයුතු කළ යුතුය. විශේෂඥ මණ්ඩලයක් මගින් කරන නිර්දේශ මත එකම කාණ්ඩයේ ඖෂධ රාශියක් ආනයනය කිරීම සීමා කළ යුතුය. මේ සඳහා ලෝක සෞඛ්‍ය සංවිධාන නිර්දේශ (WHO Anatomical Therapeutic Chemical (ATC) Classification System) භාවිතා කළ හැක. අනුමත අදියරේදී පමණක් නොව භාණ්ඩ බෙදාහැරීමේදීද සාම්පලවල ප්‍රමිතිය පරීක්ෂාවකට ලක් කළ යුතු බවත් අවධාරණය කෙරේ. (දැනට නිකුත් කරන ලද ඖෂධවලින් ඉතා සුළු ප්‍රමාණයක පමණක් ප්‍රමිතිය සොයා බැලේ).
- හදිසි කාර්යයක් ලෙස සලකා ස්වාධීන විශේෂඥ මණ්ඩලයක් පත් කිරීමට හා ජාතික ඖෂධ නියාමන අධිකාරිය වඩාත් ස්වාධීන කිරීමට යෝජනා කෙරේ. එමගින් ජීවිතාරක්ෂක (vital), අත්‍යවශ්‍ය (essential) සහ අත්‍යවශ්‍ය නොවන (non-Essential) ඖෂධ නිවැරදිව හඳුනාගෙන එමගින් ලැබෙන ප්‍රතිඵල, ගුණාත්මකභාවය හා මිල පිළිබඳ අවධානය යොමු කොට නව ප්‍රමුඛතා ලැයිස්තුවක් සකස් කළ යුතු බවද යෝජනා කෙරේ.

- අතිරේක ආහාර, අතිරේක ඖෂධ, පිළිබඳව විධිමත් විමර්ශනයක් කර ඒවා සීමා කිරීම සඳහා ඒවායේ ප්‍රමිතිය, වෙළඳපොළ හා සෞඛ්‍ය සාධක පදනම් කරගත් නව ක්‍රමවේදයක් සකස් කළ යුතු බව යෝජනා කෙරේ.
- රජයේ ඖෂධ ප්‍රසම්පාදනය සඳහා ගත වන කාලය සති 2 – 4 පමණ කාලයකට සීමා කරමින් ක්ෂණික ප්‍රසම්පාදන මාර්ගෝපදේශයක් නිකුත් කිරීමට යෝජනා කෙරේ. දැනට ප්‍රතිපාදන ලැබී ඇති ඉන්දීය ණය ක්‍රමය, ලෝක බැංකුව, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුව වැනි අන්තර්ජාතික ආයතනවල විවිධ ප්‍රමිතීන්ට අනුකූල වන ලෙස ඉහත කී ප්‍රසම්පාදන මාර්ගෝපදේශයන් නැවත සකස් කළ යුතුය.
- ඖෂධ නොවන උපකරණ හා අමතර කොටස් සඳහාද විශාල විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් (වර්ෂයකට ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 135 ක් පමණ) වැයවන බව වාර්තා විය. අර්බුද කාලයක් ලෙස සලකා නිසි උපකරණ විගණනයක් මත පදනම් වූ නියාමනයක් යෝජනා කෙරේ.
- ඖෂධ තොග පිළිබඳව විධිමත් දත්ත ඇති බව වාර්තා වුවද ඇතැම් අවස්ථාවල රෝහල් විසින් දේශීයව සිදු කරන මිලදී ගැනීම් (Local Purchase) සඳහා ද ඉතා විශාල මුදලක් (රුපියල් බිලියන 15 ක් පමණ) වැයවන බව වාර්තා විය. ඒවා හැකි තාක් වළක්වා ගැනීමට පියවර ගැනීම අත්‍යවශ්‍ය වේ. මේ සඳහා රෝහල් අධ්‍යක්ෂවරුන්ගේ ක්‍රියාකලාපය ඇගයීමකට ලක් කළ යුතුය.
- ඖෂධ නාමයන් (Generic Name) සහ වෙළඳ නාම (Trade Name) අතර ඖෂධ මිල විශාල ලෙස වෙනස් වීම සැලකිල්ලට ගෙන, වෙළඳ නාම සහිත ඖෂධ ප්‍රමාණය පිළිබඳ කළමනාකරණ විගණනයක් කර, එය ඉහත කී විශේෂඥ මණ්ඩලයෙන් අනුමත කර, සෑම වෛද්‍යවරයෙකුම සහ ඖෂධවේදියකුම එයට අනුගත ව ක්‍රියා කළ යුතු බවට වූ ක්‍රමවේදයක් සකස් කළ යුතුය. බහුල රෝග තත්ත්වයන් සඳහා වඩා ලාභදායී ඖෂධ භාවිතය සඳහා මාර්ගෝපදේශ (Cost Effective Treatment Guideline) සකස් කොට ඒ අනුව ඖෂධ ආනයනය කළ යුතුය.
- විවිධ ඖෂධ හා උපකරණ තොග වශයෙන් නොමිලේ ඇතැම් සංවිධාන විසින් ප්‍රදානය කරන බව සැලකිල්ලට ගෙන, ඒවායේ ප්‍රමිතිය පිළිබඳව නිසි අවධානයකින් යුතුව මාර්ගෝපදේශ සැකසීම සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය විසින් සිදු කළ යුතු බව යෝජනා කෙරේ. ප්‍රමිතියෙන් තොර ඖෂධ ප්‍රදානය අධෛර්යමත් කළ යුතුය.
- රාජ්‍ය ඖෂධ නීතිගත සංස්ථාව (SPC) සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ වෛද්‍ය සැපයුම් අංශය (MSD) අතර මනා සම්බන්ධීකරණයට නව යාන්ත්‍රණයක් අවශ්‍ය බව යෝජනා කෙරේ.

- රාජ්‍ය ඖෂධ නිෂ්පාදන සංස්ථාව (SPMC) හා පුද්ගලික දේශීය නිෂ්පාදකයන් අතර ඒකාබද්ධ සමාගම් (Joint Ventures) පිහිටුවීම වඩාත් සුදුසු උපක්‍රමය බව යෝජනා කෙරේ. පුද්ගලික ඖෂධ නිෂ්පාදනයන් SPMC හරහා නොව සෘජු සැපයුම් ලෙස ක්‍රියාකිරීම තුළින්ද මුදල් ඉතිරියද කළ හැක.
- ඖෂධ නිෂ්පාදනය සඳහා වූ වෙළෙඳ කලාපයක් අර්ධ නාගරික වටාපිටාවක පිහිටුවීමටද යෝජනා කෙරේ. (යෝජිත අනුරාධපුර කලාපය එයට සුදුසු නොවන බව වාර්තා විය.)
- සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශයේ විද්‍යාගාර, විශ්වවිද්‍යාල විද්‍යාගාර හා පෞද්ගලික විද්‍යාගාර අතර ඒකාබද්ධ යාන්ත්‍රණයක් මගින් පරීක්ෂණ ප්‍රමාණය වැඩි දියුණු කිරීමට යෝජනා කෙරේ. එමගින් අධ්‍යාපන ආයතනවලට අතිරේක ප්‍රායෝගික අධ්‍යාපනයක්ද ඇතුළත් වේ.
- දේශීය ඖෂධ සඳහා ද වාර්ෂිකව යම් විදේශ විනිමය ප්‍රමාණයක් වැයවන බව නිරීක්ෂණය විය. දේශීයව ඖෂධ නිපදවීම සඳහා රජයේ හා පෞද්ගලික අංශ ඒකාබද්ධ කළ ඔසු උයන් හා ඖෂධ නිෂ්පාදනාගාර ක්‍රමවේදයක් යෝජනා කෙරේ. දැනට පවත්නා ඖෂධ හිඟය මග හරවා ගැනීමට ආයුර්වේද ඖෂධ සංස්ථාව, ආයුර්වේද රෝහල් සමඟ සෘජු සම්බන්ධතාවයක් පවත්වා ගත යුතුය. නිසි පරිපාටියකින් ලබාගනු ලබන අමුද්‍රව්‍ය මගින් රෝහල්වල කුඩා පරිමාණ නිෂ්පාදනයන් සිදු කළ හැක.
- දේශීය ඖෂධවල ප්‍රමිතිය හා කාර්යක්ෂමතාවය කඩිනමින් සහතික කිරීම සඳහා විද්‍යාගාර පහසුකම් වැඩි දියුණු කළ යුතු බව ද, පුද්ගලික හා රාජ්‍ය අංශය ඒකාබද්ධව පර්යේෂණ සිදු කළ යුතු බවද යෝජනා කෙරේ. ඒ සඳහා ආයුර්වේද වට්ටෝරු කමිටුවද, ආයුර්වේද දෙපාර්තමේන්තුවද ශක්තිමත් කළ යුතුය.
- බෝ නොවන රෝග සඳහා වන ඖෂධ, අධික භාවිතයෙන් යුතු ඖෂධ අතුරින් මුල් තැන ගෙන ඇති හෙයින් එම රෝග වැළැක්වීමේ ආහාර හා ජීවන රටා ප්‍රවර්ධනය කළ යුතු බව නිරීක්ෂණය විය. ඒ සඳහා බටහිර හා දේශීය වෛද්‍ය ක්‍රම අතර ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙළක් සකස් කළ යුතු බව යෝජනා කෙරේ.

ක්ෂේත්‍ර අංක - 03

ආහාර

පසුබිම

ආහාර සුරක්ෂිතතාවයේ දී මූලික නිර්ණායකයන් දෙකක් ලෙස පහත කරුණු සලකා බලන ලදී.

1. ආහාර සුලභතාවය (Availability)
2. ආහාර මිල දරා ගැනීමේ හැකියාව (Affordability)

2020 - 2021 වසරේ මහ කන්නයට සාපේක්ෂව 2021 - 2022 වසරේ මහ කන්නයේ වී අස්වැන්න ටොන් මිලියන 1.2 (සහල් ටොන් 700,000) කින් අඩු වී ඇති බව නිරීක්ෂණය විය. වාර්ෂික සහල් අවශ්‍යතාවය ටොන් මිලියන 2.5 ක් ලෙස සැලකූ විට හා මහා කන්නයෙන් එයින් 2/3 අපේක්ෂා කරන තත්ත්වයක් තුළ, වී අස්වැන්න 40% කින් පමණ 2021 - 2022 වර්ෂයේ දී අඩු වී ඇති බව නිරීක්ෂණය කෙරිණ. සෙසු හෝග අස්වැන්න ද ඒ ලෙසට වූ ප්‍රතිශතයකින් අඩුවී ඇති බව නිරීක්ෂණය වී ඇත.

එමෙන්ම, 2021 වර්ෂයට සාපේක්ෂව 2022 වර්ෂයේදී වී සහ සහල් මිල 100% කින් ද, සෙසු එළවළු හා පළතුරු මිල 100% කට අධික ප්‍රමාණයකින් ද වැඩි වී ඇති බව වාර්තා විය.

- හඳුනාගත් ප්‍රධාන ගැටලු ලෙස,

ගොවීන් ගොවිතැනින් ඇත් වීම සිදුවෙමින් ඇත.

මිලියන 1.65 පමණ වූ ගොවි පවුල්වලින් 80% ක් පමණ හෙක්ටයාර 2ට අඩුවෙන් වගා කරන ගොවිබිම් හිමියන් බව නිරීක්ෂණය විය.

ගොවිතැන සඳහා අවශ්‍ය අමුද්‍රව්‍ය හිඟය, නිෂ්පාදන පිරිවැය ඉහළ යාම, අස්වැන්න අඩු වීම හා සාපේක්ෂ අඩු ආදායම, අස්ථිර අනාගතය හා ආකල්ප ගැටළු මෙයට හේතු වී ඇත. 2021 වසරේ මැයි 6 දා පැනවූ රසායනික ද්‍රව්‍ය තහනම, 2021 වසරේ නොවැම්බර් 9 දා ඉවත් කළ ද, අකාබනික පොහොර ලබා ගැනීමේ දුෂ්කරතාවය තවමත් පවතී. ගොවීන්ගෙන් 94% ක් ට්‍රැක්ටර් ආදී යන්ත්‍ර භාවිතා කරන හෙයින් ඉන්ධන මිල, අමතර කොටස් හිඟය, යන්ත්‍ර ආනයනය නතර වීම යනාදී ගැටළු හේතුවෙන් පීඩාවට ලක්වී ඇත. වල්නාශක, කෘමිනාශක හා ආනයනික බීජ හිඟය, අධික මිල හා බීජ ප්‍රමිතිය පිළිබඳ ගැටළු ද හඳුනා ගැනිණි.

- වහා පිළියම් යෙදිය යුතු ගැටළු තුනක් ලෙස,

වන සතුන්ගෙන් වගාවට සිදුවන හානිය, අස්වනු නෙලීම, අස්වනු ප්‍රවාහනයේ දී හා අලෙවිකරණයේදී සිදුවන හානිය සහ ආහාර අපතේ යාම හඳුනා ගන්නා ලදී.

අස්වනු හානිය අවම කරලීම සඳහා වනජීවී හානින් සම කරලීමට අවශ්‍ය නීතිමය ප්‍රතිපාදන, වගා ව්‍යාප්ති සේවා නැවත ස්ථාපිත කිරීම, අස්වනු කල්තබා ගැනීමේ තාක්ෂණික උපක්‍රම (ශිතකරණය හා විජලනය) හඳුනා ගන්නා ලදී.

අස්වනු මිලදී ගැනීමේදී හා ආහාර බෙදා හැරීමේදී රාජ්‍ය මැදිහත් වීම ප්‍රමාණවත් සහ කාර්යක්ෂම නොවන බව හඳුනාගත් අතර, පුද්ගලික අංශයේ ඒකාධිකාරය (වි සහ සහල්) පාලනය කිරීම සඳහා සුළු හා මධ්‍ය පරිමාණ ව්‍යවසායකයින් දිරිමත් කිරීමේ වැදගත්කම හඳුනා ගන්නා ලදී.

- පොහොර යෙදවීම පිළිබඳව වාර්තාවෙන් පෙනී ගියේ අකාබනික පොහොර හා කාබනික පොහොර යෙදවුම් පිළිබඳව නව අනුපාතය (70:30) ප්‍රායෝගික නොවන බවය.

එමෙන්ම, මහ කන්නය සඳහා ප්‍රමාණවත් යුරියා තොග තවමත් ලැබී නැති අතර (අවශ්‍යතාවය මෙට්‍රික් ටොන් 123,000), TSP පොහොර (මෙට්‍රික් ටොන් 60,000) නොයෙදවීමට ගෙන ඇති තීරණය හා MOP පොහොර (මෙට්‍රික් ටොන් 36,000) අවශ්‍යතාවය නොලැබීමෙන් කන්නය දිරිස වීම නිසා ඊසාන දිග මෝසමට හසු වී අස්වැන්න විනාශ වීමේ අනතුර පිළිබඳවත් අවධාරණය කරන ලදී.

ලෝක බැංකුව ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 110ක්, ආසියානු සංවර්ධන බැංකුව ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 40ක්, US AID ආයතනය ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 40ක් ලබා දුන්නද, ප්‍රසම්පාදනයේ අවිධිමත්භාවය සහ ප්‍රමාදය ආදී කරුණු නිසා ලැබී ඇති මුදල් (ඉන්දියානු ණය යෝජනා ක්‍රමය ද ඇතුළත්ව) විධිමත්ව පොහොර ආනයනය කිරීමට යොදවා නොමැති බව අවධාරණය කෙරිණි.

වැවිලි කර්මාන්ත ක්ෂේත්‍රයේ පොහොර අවශ්‍යතාවය (තේ වගාව සඳහා වාර්ෂිකව යුරියා මෙට්‍රික් ටොන් 96ක්) නොලැබීමේ තත්ත්වය ද අවධාරණය කෙරිණි. බඩ ඉරිඟු වගාවට අවශ්‍ය බීජ සහ පොහොර නොමැති වීම නිසා වගා කළ හැකි භූමි ප්‍රමාණය සීමා වී ඇති බව ද, මෙය කුකුළු මස් සහ බිත්තර නිෂ්පාදනයට හා පොදු වශයෙන් පශු කර්මාන්තයට බලපා ඇති බව ද නිරීක්ෂණය විය.

- වර්ෂයකට ප්‍රමාණවත් ලෙස ගොවි හා වැවිලි ක්ෂේත්‍රයට අවශ්‍ය බීජ, පොහොර, යෙදවුම් සඳහා අවම වශයෙන් ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 450ක් අවශ්‍ය වන බව

පැහැදිලි විය. මේ සඳහා විදේශ ප්‍රදානයන්ට අමතරව අපනයනකරුවන්ට අමුද්‍රව්‍ය ආනයනය සඳහා ඉඩකඩ විවර කිරීම අත්‍යවශ්‍ය බැව් හඳුනා ගැනිණි.

විසඳුම් හා යෝජනා

- රසායනික ද්‍රව්‍ය ප්‍රසම්පාදනය සඳහා කඩිනම් විධිමත් ක්‍රියාදාමයක් අවශ්‍ය බැව් යෝජනා කෙරේ.
- රසායනික පොහොර හා බීජවල ප්‍රමිතිය සහතික කිරීම සඳහා විධිමත් ප්‍රමිති ක්‍රියාවලියක් අවශ්‍ය බව අවධාරණය කෙරේ.
- ඉන්ධන හා යෙදවුම් මිල පාලනය සඳහා රාජ්‍ය මැදිහත් වීම ද, ඉන්ධන හා යෙදවුම් විධිමත් ලෙස බෙදාහැරීමේ ක්‍රමවේදයක් ද අවශ්‍ය බව යෝජනා කෙරේ.
- ඉන්ධන හා යෙදවුම් සඳහා මෙන්ම අස්වනු සඳහා ද ඩීජිටල් වේදිකාවක් ඇති කර එම තොරතුරු ගොවීන් හා අලෙවිකරුවන් අතර බෙදාහැරීම අත්‍යවශ්‍ය බැව් යෝජනා කෙරේ.
- ධීවරයින් සඳහා භූමිතෙල් ලබාදීමේ ක්‍රියාවලිය විධිමත් කිරීමට ද, මත්ස්‍ය ගොවිපල ක්‍රමය ප්‍රචාරණය ද යෝජනා කෙරේ.
- ගොවීන්, වැවිලිකරුවන්, කෘෂි නිෂ්පාදකයින් ක්ෂේත්‍රයේ රඳවා ගැනීම හා දිරිමත් කරලීම සඳහා සුවිශේෂී බදු සහනයක් ඔවුන් අපේක්ෂා කරනා බව ද, ඒ සඳහා විධිමත් සාකච්ඡාවක් අවශ්‍ය බව ද යෝජනා කෙරේ.

ක්ෂේත්‍ර අංක 04

පෝෂණය හා සමාජ ආරක්ෂණ දැල

පසුබිම

- විවිධ හේතූන් (දරිද්‍රතාවය හා වෙනත් හේතූන්) නිසා වසර 10 පමණ කාලයක සිට, මන්දපෝෂණය 20% තරම් ඉහළ අගයක් ගෙන ඇති බව වාර්තා විය.

ජනගහනයෙන් 28%ක් (2022 ජුනි) ආහාර අනාරක්ෂිතභාවයෙන් පෙළෙන බව ද ජනතාව ආහාර සඳහා සාමාන්‍යයෙන් සිය ආදායම් වලින් 75% ක් වැය කරන බව ද (ආහාර හා කෘෂිකර්ම සංවිධානයේ (FAO)) සමීක්ෂණවලින් හෙළිදරව් වී ඇත. මෙය 2019 දී වාර්තා වූ 32% ක ප්‍රතිශතය සමඟ සංසන්දනය කිරීමේ දී බරපතල තත්ත්වයක් බව පෙනී ගොස් ඇත.

- ආහාර පිළිබඳව ගත් කල ප්‍රධාන කරුණු දෙකක්, එනම් අවම ශක්තිය (Kilocalories (kcal) වලින් ලබා ගැනීම හා අවශ්‍ය අතිරේක පෝෂ්‍ය පදාර්ථ (ප්‍රෝටීන්, විටමින් හා වෙනත්) ලබා ගැනීම පිළිබඳ අවධානය යොමු විය. වත්මන් ලෝක බැංකු නිරීක්ෂණයට අනුව දරිද්‍රතාවය, දුගී රටවල දරිද්‍රතා නිර්ණායක (ඇමෙරිකානු ඩොලර් 1 දිනකට) දරිද්‍රතාවය 2020 වර්ෂයේදී 1.5% සිට 2022 වර්ෂයේදී 6.1% දක්වාද (2023 වර්ෂයේදී 6.8%), පහළ මැදි ආදායම රටවල දරිද්‍රතා නිර්ණායක (ඇමෙරිකානු ඩොලර් 3.65 දිනකට) දරිද්‍රතාවය 2020 වර්ෂයේදී 12.7% සිට 2022 වර්ෂයේදී 25.6% දක්වාද (2023 වර්ෂයේදී 28.2%), ඉහළ ගොස් ඇති බව පෙනී යයි. මෙලෙසම විරැකියා අනුපාතය ද දෙගුණයකින් පමණ 2020 - 2022 වර්ෂවලදී ඉහළ ගොස් ඇති අතර, උද්ධමනය වාර්ෂික වෙනස්වීමේ සාමාන්‍යය 34% ක් තරම්ද, වර්ෂ අතර වෙනස් වීම 66% ක් ලෙස ඉහළ අගයක් වේ.

මේ සියලු කරුණු වලින් පෙනී යන්නේ ආදායම් අහිමි වීම, රැකියා අහිමි වීම හා දරිද්‍රතාවය (නිරපේක්ෂ හා සාපේක්ෂ) ඉතා ශීඝ්‍රයෙන් වැඩි වන බවයි.

කෙටිකාලීන විසඳුම් සහ යෝජනා

- දරිද්‍රතාවය හා විරැකියාව හේතුවෙන් පීඩාවට පත්වන්නන් වෙනුවෙන් කඩිනම් සමාජ ආරක්ෂණ නීති හඳුන්වා දීම සිදුකළ යුතුය.
- ජනලේඛන හා සංඛ්‍යාලේඛන දෙපාර්තමේන්තුව විසින් විධිමත් කුටුම්භ ආදායම් වියදම්, දරිද්‍රතාවය, විරැකියාව පිළිබඳ සමීක්ෂණ අඩුම තරමින් තෙමසකට වරක්වත් සිදු කළ යුතු අතර ඒ අනුව රජයේ සහන වැඩපිළිවෙළ හා ආර්ථික වැඩපිළිවෙළ සමාජ පීඩනය අවම වන ලෙස සකස් කළ යුතුය. ජනගහනයෙන් 20% පමණක්

නිවැරදි සංයුතියෙන් යුතු පෝෂ්‍යදායී ආහාර ලබා ගන්නා බව වාර්තා වී ඇත. මෙයින් පෙනී යන්නේ ශක්තිය හා පෝෂණය පිළිබඳ කරුණු දෙකම සැලකිල්ලට ගත් කළ ජනගහනයෙන් 80% ක් නිසි පෝෂණය නොලබන බවය.

- ළදරු පෝෂණය හා මුල්දින 8000 (වයස අවුරුදු 20 වන තෙක්) මානවයා ගේ පෝෂණ මට්ටම තීරණය කරන හෙයින්, එයට අනුකූලව පෝෂණ ඉලක්ක සකස් කළ යුතුය. සංස්කෘතිමය ලෙස වැඩිහිටි පෝෂණය දෙවැනි ගණයට වැටී ඇති හෙයින් එයට විශේෂ අවධානයක් යොමු කළ යුතුය.
- ආහාර හා පෝෂණය පිළිබඳව නිවැරදි දත්ත ලබා ගැනීම හා ප්‍රචාරණය කිරීම අත්‍යවශ්‍ය බැව් යෝජනා කෙරේ.
- සාම්ප්‍රදායික දැනුම, ජෛවවිවිධත්වය හඳුනා ගෙන දැනට ප්‍රචලිත නොවන එහෙත් කඩිනම් ප්‍රතිඵල ගෙන දෙන අල වර්ග, පලා වර්ග සහ පලතුරු ආදිය පරිභෝජනය ප්‍රචලිත කිරීමට කටයුතු කළ යුතුය.
- ආහාර හා වෙනත් සහනාධාර විවිධ ආයතන විසින් ලබා දෙන අතර ඒවායේ මනා සම්බන්ධීකරණයක් සිදු නොවේ. එමෙන්ම, රජයේ ආධාර, දේශපාලනමය ප්‍රතිලාභ සඳහා යොදවන බවට චෝදනා එල්ල වී ඇත. මේ නිසා විධිමත් සමාජ ආරක්ෂණ දැලක් ඇති කරලීම සඳහා ඩිජිටල් දත්ත වේදිකාවක් සහ ප්‍රතිලාභ වේදිකාවක් ඇති කළ යුතු අතර අන්තර්ජාතික, පුද්ගලික හා රාජ්‍ය ආයතන අතර සබැඳියාව එමඟින් තහවුරු කළ යුතුය. එය විනිවිදභාවයෙන් යුතු විවෘත ක්‍රියාවලියක් විය යුතු අතර ඒ සඳහා දැනට ඉලෙක්ට්‍රොනික කාඩ්පතක් හෝ ජංගම දුරකතනය යොදා ගැනීමට යෝජනා කෙරේ.

බලශක්තිය

පසුබිම

- ශ්‍රී ලංකාවේ ආර්ථික වර්ධනය, බලශක්ති (බනිජ තෙල්, ගල් අඟුරු, ගැස්, පුනර්ජනනීය බලශක්තිය) ඉල්ලුම හා සැපයුම සමඟ එකිනෙක හා බැඳී තිබෙන බව හඳුනා ගන්නා ලදී.
- බලශක්තිය පිළිබඳ කවර හෝ ප්‍රතිපත්තියක්, ශ්‍රී ලංකාවේ වර්තමාන ආර්ථික බුන්බන්භාවය, විදේශ විනිමය හිඟය හා විදේශ විනිමය සපයා ගැනීමේ දුෂ්කරතාවය, මෙරට සමඟ අපනයන හා ආර්ථික සාධක සඳහා තරඟ වදින සමජාතීය රටවල ප්‍රතිපත්තිය, ආදිය සමඟ එක්ව සලකා බැලිය යුතු බව ද හඳුනා ගන්නා ලදී.
- බලශක්ති පුරක්ෂිතතාවය, බලශක්ති ස්වයංපෝෂණය හා බලශක්ති කාර්යක්ෂමතාවය ඉහළ නැංවීම, ඉල්ලුම කළමනාකරණය, බලශක්ති ඉතිරි කිරීමේ නව තාක්ෂණික හා කළමනාකරණ උපක්‍රම, බලශක්ති අය ක්‍රමය හා මිල යන සංසිද්ධීන් පිළිබඳ ව එක් ව සලකා බැලිය යුතු බව අවධාරණය කෙරිණ.
- රජයේ බලශක්ති ආයතන වන ලංකා විදුලි බල මණ්ඩලය (ලංවිම), ලංකා විදුලිබල සමාගම (ලෙකෝ), බණිජ තෙල් නීතිගත සංස්ථාව හා ශ්‍රී ලංකා බනිජතෙල් ගබඩා පර්යන්ත සමාගම (CPSTL) හා ලිට්‍රෝ සමාගම ආදියෙහි පරිපාලනමය, කළමනාකරණමය හා මූල්‍යමය ප්‍රතිව්‍යුහගතකරණයක් සිදු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය බවද හඳුනාගන්නා ලදී.
- සියලුම බලශක්තීන් (ඉන්ධන, විදුලිය සහ ගැස්) පරිභෝජනය සැලකිය යුතු ලෙස අඩුවී ඇති බවත් එයට මූල්‍ය කඩා වැටීම, අධික මිල සහ සැපයුම සීමිත වීම වැනි හේතු බලපා ඇති බවත් හඳුනා ගන්නා ලදී.

විසඳුම් හා යෝජනා

- මධ්‍යකාලීන පියවර ලෙස දැනට ශ්‍රී ලංකා මුහුදු තීරයෙන් හඳුනාගෙන ඇති පෙට්‍රෝලියම් නිධි කොටස්කරණය (Petroleum Resources Development Blocks) (මූලික කොටස් 20ක්, අනු කොටස් 890 ක්) සඳහා අවම සයිසමික දත්ත (2D) පද්ධති ලබා ගැනීම, දත්ත සහිත කොටස් සඳහා නිෂ්පාදකයන්ට (Upstream Development) ඉඩ ප්‍රස්ථා ලබාදීම, ඒ සඳහා රටට උචිත මූල්‍ය මාදිලියක් ලබා ගැනීම හා නීති රාමුව තැනීම, ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලයේ ගැස් ටර්බයින් සඳහා

ස්වාභාවික වායුව සැපයීමේ කඩිනම් ව්‍යාපෘතියක් (වසර 3ක) ආරම්භ කිරීමට යෝජනා කෙරේ.

- බලශක්ති හදිසි තත්ත්වයක් ප්‍රකාශ කිරීමට යෝජනා කෙරේ.
- දැනට ශ්‍රී ලංකාවට අන්තර්ජාතික ලෙස කාබන් විමෝචනය සඳහා (ශ්‍රී ලංකාවේ ඒක පුද්ගල කාබන් විමෝචනය මෙට්‍රික් ටොන් 0.95 ක් වන අතර, 2007 කාබන් වැය පිළිබඳ අන්තර්ජාතික සම්මුතිය අනුව ඒක පුද්ගල වැය මෙට්‍රික් ටොන් 2.1 ක්) වගවීමක් නැති බව සලකා, එනමුදු ජාත්‍යන්තර විමෝචනය නිසා ඇතිවන කාලගුණ හා දේශගුණ විපර්යාස හා දූෂණ රටක් ලෙස එයින් බැට කන රාජ්‍යයක් වීම යන කරුණු දෙකම සලකා බලමින් 2030 වසරේදී කාබන් විමෝචන තත්ත්වයන් පිළිබඳ ඉලක්කයන්, වහාම ප්‍රායෝගික ලෙස නැවත සකස් කිරීමට යෝජනා කෙරේ. එහිදී ද්විතීයික බලශක්තියක් වන විදුලිබලය නොව සමස්ත විමෝචනයට බලපාන ප්‍රාථමික බලශක්තියේ සංයුතිය සලකා බලා ප්‍රතිපත්ති තීරණය කළ යුතුය.
- 2026 වර්ෂය දක්වා දිවෙන කඩිනම් වැඩපිළිවෙළක් මගින්,
 - ස්වයංපෝෂිත බලශක්ති සැපයුම් සඳහා ඉහළ ගණයේ ඉන්ධන හා විදුලි බල පාරිභෝගිකයන් දිරි ගැන්වීම.
 - ලංකා විදුලි බල මණ්ඩලය සම්ප්‍රේෂණ ඉඩකඩ (මෙගාවොට් 2000) හා ශ්‍රී ලංකා සුනිත්‍ය බලශක්ති අධිකාරිය විසින් බලපත්‍ර ලබාදී ඇති මෙගාවොට් 1600 අතර සමපාත වන (Over Lapping) බලශක්ති සැපයුම සඳහා වහාම අවසර දීම හා දැනට මෙගාවොට් 690 ක්වූ පියැසි මත සූර්ය බලය තවත් මෙගාවොට් 600 කින් වහාම ඉහළ නැංවීම.
 - එමෙන්ම පුනර්ජනනීය බලශක්ති ප්‍රභව, භූගෝලීය කලාප හා උකහා ගැනීමේ සන්තාම ප්‍රසිද්ධ කර ජනතාවට දැනගැනීමට සැලැස්වීම.
 - රාත්‍රී බලශක්ති ඉල්ලුම පාලනය සඳහා පුනර්ජනනීය බලය ගබඩා කිරීමේ පහසුකම (බැටරි පද්ධති, ජල පොම්පාගාර ගබඩාවන්) වැඩිදියුණු කිරීම, කාලය අනුව වෙනස් වෙන අය ක්‍රමය විධිමත් කිරීම හා ඒ සඳහා මානක (Meters) ලබාදීම වේගවත් කිරීම.
 - බලශක්තිය ඉතුරු කරනා උපකරණ (නව බල්බ, ගෘහ උපකරණ, යන්ත්‍ර) සඳහා “පැරණි උපකරණය වෙනුවට නව උපකරණයක්” යන තේමාව යටතේ පැරණි යන්ත්‍ර විකිණීම, අපනයනය හා නව යන්ත්‍ර ආනයනය සඳහා පුද්ගලික අංශයට දත්ත වේදිකාවක් සැකසීම.

- ඉහත උපායමාර්ග ඔස්සේ ම ඉන්ධන භාවිතා කරන මෝටර් රථ සහ විදුලි මෝටර් රථ, දෙමුහුන් මෝටර් බවට පත් කරලීම සඳහා පුද්ගලික අංශයට වේදිකාවක් සැකසීම.
- විදේශගත, විදේශ මුදල් උපයන ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ පවුලේ සාමාජිකයන්ගේ නිවෙස් සඳහා සූර්ය පැනල බැටරි පද්ධති හා උපාංග සඳහා ප්‍රේෂණවලින් කොටසක් යොදා ගැනීමට ඉඩදීම.
- දැනට උකහා ගැනීමට (Power evacuation) නොහැකි සුළං හෝ සූර්ය බලය සඳහා, හයිඩ්‍රජන් ඉන්ධන නිපදවීමට ඇති හැකියාව සොයා බැලීම සඳහා පුද්ගලික අංශයට ඉඩකඩ විවර කිරීම
- ඉන්ධන අය සූත්‍රය විධිමත් ලෙස ප්‍රසිද්ධ කිරීම හා මසකට වරක් ඉන්ධන මිලද, හය මසකට වරක් විදුලි බිල ද යාවත්කාලීන කිරීම හා ඒ අනුව ජල බිල හා ප්‍රවාහන ගාස්තු සඳහා වන මිල සූත්‍රය තීරණය කිරීම.
- ඉන්ධන අය ක්‍රමයේ කොටසක් වන ලංකා විදුලිබල මණ්ඩලය හා අනුබද්ධ ආයතනය, බණිප තෙල් නීතිගත සංස්ථාව හා අනුබද්ධ ආයතනවල සේවක පඩිනඩි වියදම් හා අනෙකුත් වියදම් වෙනම සලකා බලා එකී ආයතනවල තාක්ෂණික හා මූල්‍ය කාර්යක්ෂමතාවය ඉහළ නැංවීම සඳහා ඒවා ඒකාබද්ධ කිරීම.
- මෙහිදී විදුලිබල ක්ෂේත්‍රයේ විදුලිය හානි, තෙල් සම්ප්‍රේෂණ හානි, විදුලිය බිඳ වැටීම් හා ස්ථාවර කාලය, මූල්‍ය විනය පිළිබඳ ප්‍රධාන කාර්යසාධන දර්ශක (KPI) හඳුන්වාදීම හා සේවකයින් සමඟ එකඟතා ගිවිසුම්වලට එළඹීම.

කෙටිකාලීන යෝජනා

- සෑම රාජ්‍ය ආයතනයකම සේවකයන්ගෙන් එක් අයෙකු බලශක්ති කළමනාකරුවෙකු (Energy Manager) ලෙස පත් කර බලශක්ති වියදම 10% කින් ඉතුරු කිරීම.
- පුත්තලම බලාගාරය සඳහා සුදුසු ලෙස සකස් කළ ජීව ඉන්ධන 5% ක් යෙදවීම.
- බනිපතෙල් පිරිපහදුව අඛණ්ඩව ක්‍රියාත්මක කිරීම හා ලංවිම දැව් තෙල් අවශ්‍යතාවය හා පෙට්‍රල්, ඩීසල්, නැප්තා, භූමිතෙල්, ගැස් අවශ්‍යතාවයට උපරිම ලෙස දායක විය හැකි බොරතෙල් පමණක් යොදා ගැනීම.

හදිසි තත්ත්වයක් ලෙස සලකා විධිමත් කඩිනම් විද්‍යාත්මක පරීක්ෂණයකින් පසු ඔක්ටෝ 87, 90, 92 නැවත සුදුසු වාහනවලට යෙදවීමට හැකියාවක් ඇත්දැයි නිර්දේශ කිරීම හා එනයිත් වෙළෙඳපල මිල තීරණය කිරීම.

- කර්මාන්ත, කෘෂිකර්මය, ධීවර නිෂ්පාදන හා පොදු ප්‍රවාහනය සඳහා පොදුවේ යොදා ගන්නා ඩීසල් මිල සාපේක්ෂව අඩු කිරීම හා සැපයුම වැඩි කිරීම. (දුම්රිය යුගයේ මෙන්) මාර්ගස්ථ සේවා සැපයීම ප්‍රවර්ධනය කිරීම හා රථවාහන අවශ්‍යතා කළමනාකරණයට පොදුවේ ඩිජිටල් තාක්ෂණය සහ වෙළෙඳපොළ උපකරණ යොදා ගැනීම.
- උමා ඔය ව්‍යාපෘතිය ක්‍රියාත්මක කිරීම මගින් රාත්‍රී උපරිමය (Night Peak) සඳහා අතිරේක මෙගාවොට් 150ක් යොදා ගැනීම.

ප්‍රවාහනය

පසුබිම

- බ්‍රිතාන්‍ය යුගයේ සිට (1948 පෙර) විවිධ ආර්ථික, දේශපාලන කාල වකවානු සඳහා ප්‍රවාහනය පිළිබඳ විවිධ උපාය මාර්ගයන් අනුගමනය කර ඇති බවට නිරීක්ෂණය විය. යටත් විජිත යුගයේ දී එය ආර්ථික ප්‍රතිලාභ හා පරිපාලන අවශ්‍යතා මත තීරණය විය. සුභසාධනය හා ආනයන ආදේශක, ආර්ථික යුගයේ දී පුද්ගලික වාහන අධෛර්යමත් කළ අතර, පොදු ප්‍රවාහනය රජය සතු කරන ලදී. (1956 - 1977). ලිබරල් ආර්ථික ප්‍රතිසංස්කරණවලින් පසු (1977) පුද්ගලික ප්‍රවාහනය දිරිගැන්වූ අතර වර්ෂ 2005 න් පසු පුද්ගලික ප්‍රවාහනය සඳහා වූ මාර්ග පද්ධති සඳහා විශාල ආයෝජනයක් සිදු කරන ලදී. පවතින හදිසි ආර්ථික තත්ත්වය මත ප්‍රවාහන උපාය මාර්ගය වෙනස් විය යුතු බව හඳුනා ගන්නා ලදී.
- වර්ෂ 2005 සිට වර්ෂ 2019 දක්වා කාලය තුළ මාර්ග සංවර්ධනය සඳහා 1.00 සිට 1.64 % දක්වා වූ ප්‍රාග්ධන වියදමක් ද, දුම්රිය ප්‍රවර්ධනය සඳහා දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් 0.17 සිට 0.25% ක් ද එහි ඉහළම අගය 2011 වසරේදී 0.55% ක් ද (උතුරු වසන්තය සඳහා) බස් රථ ඇතියේ ප්‍රවර්ධනය සඳහා දළ ජාතික නිෂ්පාදනයෙන් 0.1 සිට 0.11% ක් ද එහි ඉහළම අගය ලෙස 2016 වසරේදී 0.23% ක් යොදවා ඇති බව නිරීක්ෂණය විය.
- 2018 වසරේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව වාහන, ඉන්ධන හා අමතර කොටස් සඳහා ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 5,350ක් (ආනයන වියදම 27% ක්) වැය වූ අතර එම වසරේ දී මාර්ග සංවර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය අමු ද්‍රව්‍ය හා උපකරණ සඳහා තවත් ඇමෙරිකානු ඩොලර් මිලියන 700ක් (ආනයන වියදමෙන් 3.5% ක්) වැයවූ බව වාර්තා වී ඇත.
- 2018 වසරේ සංඛ්‍යා ලේඛන අනුව, පොදු ප්‍රවාහනය මගින්ගෙන් 52% ක් පමණ තෝරා ගන්නා විට පුද්ගලික ප්‍රවාහනය මගින් 48% ක් පමණ ප්‍රවාහනය කර තිබේ. ඉන්ධන වියදම සැලකූ විට, පොදු ප්‍රවාහනයට සමස්ත ඉන්ධන වියදමෙන් 12% ක් පමණක් වැය වී තිබේ.
- මගීන්ගෙන් 25% ක් පුද්ගලික ප්‍රවාහනයෙන් පොදු ප්‍රවාහනයට මාරු වී ගියහොත් වාහන ආනයනය සඳහා හා ඉන්ධන ආනයනය සඳහා වැයවන මුදලින් 15% - 18% පමණ ඉතුරු කර ගත හැකි බව වාර්තා විය.

- දුම්රිය මගී ප්‍රවාහනයේ සාපේක්ෂ වැඩි වීමක් වාර්තා වුවද ලංකා ගමනාගමන මණ්ඩලයේ හා පෞද්ගලික බස් රථ සේවාවල ද, ටැක්සි සේවා භාවිතා කරන මගීන්ගේ ද, 20 – 25% අතර අඩු වීමක් වාර්තා විය.

විසඳුම් හා යෝජනා

- පළමු උපාය මාර්ගය ලෙස ඉන්ධන භාවිතය අඩු කිරීමට යෝජනා කෙරේ.
එහිදී, ඉල්ලුම කළමනාකරණයට, ආනයන බදු, මිල සූත්‍රය ආදී වෙළෙඳපොළ උපකරණ යොදා ගැනීම, ඉන්ධන වැය නොවන හා ඉහළ ඉන්ධන කාර්යක්ෂමතාවයක් සහිත ප්‍රවාහන ක්‍රමවේදයන් දියුණු කිරීම හා දිරිගැන්වීම සියලු ක්ෂේත්‍රවල පහල කාර්යක්ෂමතාවක් සහිත ඉන්ධන හා උපකරණ භාවිතය පාලනය කිරීම හා ඉන්ධන හානිය අවම කර ලීමේ උපක්‍රම හඳුන්වා දීම සිදු කළ යුතුය.
- දෙවන උපායමාර්ගය ලෙස ගුණාත්මක පොදු ප්‍රවාහනයක් යෝජනා කෙරේ.
මේ සඳහා දුම්රිය, බස්රථ, ටැක්සි සේවාවන් සහ වෑන් රථ සේවාවන් සඳහා ප්‍රමුඛතාවය ලබා දෙන ප්‍රතිපත්ති හඳුන්වා දීම, පොදු ප්‍රවාහනය හා පුද්ගලික ප්‍රවාහන සේවා සඳහා ඩිජිටල් වේදිකාවක් තැනීම. (Mobility as a Service – Maas) දැනට මේ සඳහා Uber, Pickme වැනි ආයතන යොදාගෙන ඇති වේදිකාව ද “සහසර වැඩපිළිවෙළ” මගින් යෝජනා කළ වැඩපිළිවෙළ ද නැවත සලකා බලා, නව ඒකාබද්ධ වැඩපිළිවෙළක් සකස් විය යුතුය.
- මගී පහසුව සඳහා දුම්රිය, බස්රථ, කාර්යාල හා පාසැල් වෑන්, ටැක්සි හා ටැක්සි පහසුකම් සේවා (Uber, Pickme etc) සඳහා සුවිශේෂී ඩිජිටල් කාඩ්පතක් හෝ ජංගම දුරකථනයට සම්බන්ධ උපක්‍රමයක් මගින් ප්‍රවාහන පහසුකම ඩිජිටල්කරණය කිරීම.
- ශ්‍රී ලංකාව සුහුරු කර්මාන්ත හා සේවා සඳහා (4.0 Industrial Revolution) වන ප්‍රවාහන හා සේවා මධ්‍යස්ථානයක් බවට පත්කිරීම, ඒ සඳහා අවශ්‍ය වන නීතිරීති, ප්‍රසම්පාදන ක්‍රියාදාමයන්, මානව සම්පත් සංවර්ධනය සඳහා වැඩසටහන් සැකසීම, වරාය, ගුවන් තොටුපොළ භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය සඳහා වූ ලොරි රථ, දුම්රිය මෙන්ම මගී ප්‍රවාහනය සඳහා වූ පොදු හා පුද්ගලික ප්‍රවාහන සේවා විධිමත්ලෙස ඒකාබද්ධ ඩිජිටල්කරණයට ලක් කිරීම.
- භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය සඳහා දුම්රිය සේවය වැඩියෙන් යොදා ගැනීම, ආසන 08 ට වැඩියෙන් මගීන් ප්‍රවාහනය කරනා වාහන සඳහා මාර්ගයේද, ඉන්ධන සැපයීමේ දී ද, අය ක්‍රමයේදීද ප්‍රමුඛතාව ලබාදීම.

- දුම්රිය සංඥා පද්ධති හා මාර්ග පද්ධතියේ හඳුනාගත් සිරවීම් (Bottlenecks) හා දුබලතා වසරක් තුළ ඉවත් කිරීම.
- නව බස් රථ (Low Floor Buses) ඇගයීමකට පසු වූ නව දුම්රිය කට්ටල සඳහා විධිමත් ආයෝජනයක් කිරීම. එම රථවාහන අමතර කොටස් සඳහා වන සීමා ඉවත් කිරීම.
- රජයේ හා පුද්ගලික කාර්යාල සඳහා ද, පාසල් සඳහා ද විධිමත් නියමු ව්‍යාපෘතියකින් පසු සුනම්‍ය කාල වේලාවන් හඳුන්වා දීම.
- අධිවේගී මාර්ග පද්ධතිය අවම අය ක්‍රමයක් යටතේ ලොරි රථ, ට්‍රක් රථ හා බස් රථවලට විවෘත කිරීම. (හාණ්ඩ ප්‍රවාහනය හා මගී ප්‍රවාහනය සඳහා).



இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் ஒன்பதாவது பாராளுமன்றம்
(மூன்றாவது கூட்டத்தொடர்)

பாராளுமன்ற வெளியீட்டுத்தொடர் இல. 88

பொருளாதார ஸ்தீரத்தன்மை தொடர்பிலான குறுகிய மற்றும்
நடுத்தரகால நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அடையாளம் காணல்
பற்றிய தேசிய பேரவையின்
முதலாவது அறிக்கை

உப குழுவின் தவிசாளர்
கௌரவ பாட்டளி சம்பிக ரணவக்கவினால்
சமர்ப்பிக்கப்பட்டது.

இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தினால் 2022 நவம்பர் மாதம் 15 ஆம் திகதி
அச்சிடுவதற்கு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது.

ஒன்பதாவது பாராளுமன்றத்தின் மூன்றாவது கூட்டத்தொடருக்கான பொருளாதார ஸ்தீரத்தன்மை தொடர்பிலான குறுகிய மற்றும் நடுத்தரகால நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அடையாளம் காணல் தொடர்பிலான தேசியப் பேரவையின் உப குழுவின் அமைப்பு

கௌரவ பாட்டளி சம்பிக ரணவக்க
கௌரவ நஸீர் அஹமட்
கௌரவ டிரான் அலஸ்
கௌரவ சிசிர ஜயகொடி
கௌரவ சிவநேசதுரை சந்திரகாந்தன்
கௌரவ வஜிர அபேவர்தன
கௌரவ ஏ. எல். எம். அதாஉல்லா
கௌரவ றிஸாட் பதியுதீன்
கௌரவ பழனி திகாம்பரம்
கௌரவ மனோ கணேசன்
கௌரவ எம். ராமேஷ்வரன்

உள்ளடக்கம்

பக்கம்

பின்னணி	1
உப குழுவின் கூட்டங்கள்	2 - 5
இலங்கை அரசாங்கத்தின் கடன் மீளமைப்பும் அரசு நிதிக்கொள்கையும்	6 -18
மருந்துகளுக்கான தட்டுப்பாடும் சுகாதாரமும்	19 - 25
உணவு	26 - 28
போஷாக்கும் பாதுகாப்பு வலையும்	29 - 32
வலு சக்தி	33 - 37
போக்குவரத்து	38 - 41

பின்னணி

கௌரவ பிரதம அமைச்சர் தினேஷ் குணவர்தன அவர்களினால் முன்வைக்கப்பட்ட தேசிய பேரவையைத் தாபித்தல் பற்றிய பிரேரணை 2022 செப்டெம்பர் மாதம் 20 ஆம் திகதி பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

மேற்குறித்த பிரேரணைக்கமைய தேசிய பேரவைக்கு மூன்று முக்கியத் துறைகள் தொடர்பில் பொது பொறுப்புகளும் நீதிமன்ற அதிகாரங்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. பொருளாதார ஸ்தீரத்தன்மை தொடர்பிலான குறுகிய மற்றும் நடுத்தரகால பொது ஆகக் குறைந்த நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் தொடர்பில் இணக்கப்பாட்டினைத் தெரிவித்தல் அவற்றுள் ஒன்றாகும்.

2022 செப்டம்பர் மாதம் 29 ஆம் திகதி நடைபெற்ற தேசிய பேரவையின் முதலாவது கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு பேரவையின் நோக்கு பற்றி பாராளுமன்ற செயலாளர் நாயகத்தினால் விளக்கமளிக்கப்பட்டதுடன் பொருளாதார ஸ்தீரத்தன்மை தொடர்பிலான குறுகிய மற்றும் நடுத்தரகால நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை அடையாளம் காணுவதற்காக உப குழுவொன்றை நியமிப்பதற்கான பிரேரணை முன்மொழியப்பட்டது. மேற்குறித்த விடயம் நிறைவேற்றப்படும்போது, 2022 அக்டோபர் 6 ஆம் திகதி நடைபெற்ற தேசிய பேரவையின் இரண்டாவது கூட்டத்தில், தேசியப் பேரவையின் உறுப்பினர்களின் விருப்புகள் பெறப்பட்ட பின் உப குழுவின் உறுப்பினர்கள் தெரிவுசெய்யப்பட்டனர்.

உப குழுவின் கூட்டங்கள்

(2022.10.07 ஆம் திகதி முதல் 2022.10.19 ஆம் திகதி வரை)

முதலாவது கூட்டம்-2022 ஒக்தோபர் மாதம் 7ஆம் திகதி

பொருளாதார ஸ்தீரத்தன்மை பற்றிய உப குழுவின் (SCES) முதலாவது கூட்டம் 2022 ஒக்தோபர் மாதம் 7ஆம் திகதி மு.ப.11.00 மணிக்கு நடைபெற்றது. கௌரவ பாட்டளி சம்பிக ரணவக்க அவர்கள் குழுவின் தவிசாளராக தெரிவுசெய்யப்பட்டார். உப குழுக்களின் உறுப்பினர்களான கௌரவ வஜிர அபேவர்தன, கௌரவ சிசிர ஜயகொடி, கௌரவ நஸீர் அஹமட் ஆகியோரால் முன்னுரிமை வழங்கப்படவேண்டிய துறைகள் அடையாளம் காணப்பட்டு அவர்களின் பிரேரணைகள் முன்வைக்கப்பட்டதுடன் பின்வரும் துறைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமெனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

- கடன் மீள்கட்டமைப்பு
- மருந்துகள் பற்றாக்குறையும் சுகாதாரமும்
- உணவு
- போசனை மற்றும் சமூகப் பாதுகாப்பு வலையமைப்பு
- வலுசக்தி
- போக்குவரத்து

இக் கூட்டத்தின்போது மேற்குறித்த துறைகள் பற்றி கலந்தாலோசிப்பதற்காக அடுத்த கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்படவேண்டிய புத்திஜீவிகளின் பெயர்கள் உப குழுவின் அங்கத்தவர்களால் பிரேரிக்கப்பட்டன.

இரண்டாவது கூட்டம்-2022 ஒக்தோபர் மாதம் 13 ஆம் திகதி

இலங்கையின் கடன் மீள்கட்டமைப்பு பொறிமுறை பற்றி கலந்தாலோசிப்பதற்காக உப குழுவினால் இலங்கை மத்திய வங்கி மற்றும் நிதி அமைச்சின் உத்தியோகத்தர்கள் ஒக்தோபர் 13ஆம் திகதி மு.ப.10.00 மணிக்கு குழுக் கூட்டத்திற்கு அழைக்கப்பட்டனர். இத்துறை பற்றிய நிபுணத்துவ அறிவை பகிர்ந்துகொள்வதற்கு பேராசிரியர் ரொஹான் சமரஜீவ உப குழுவிற்கு அழைக்கப்பட்டார். மத்திய வங்கியின் அரசு கடன் திணைக்களத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய உத்தியோகத்தரால் “இலங்கையின் அரசு கடன், கடன்

மீள் கட்டமைப்புப் பொறிமுறை மற்றும் அதன் தற்போதைய நிலை” பற்றிய சமர்ப்பணமொன்று முன்வைக்கப்பட்டது.

மூன்றாவது கூட்டம்-2022 ஒக்தோபர் மாதம் 14 ஆம் திகதி

நாட்டில் தற்போது நிலவிவரும் பிரச்சினையான மருந்துகள் பற்றாக்குறை பற்றி கலந்தாலோசிப்பதற்கு உப குழு அவ்வாரத்திற்குள் அதாவது ஒக்தோபர் மாதம் 14ஆம் திகதி மு.ப.10.00 கூடியது. சம்பந்தப்பட்ட துறையின் நிபுணத்துவ சபை, சுகாதார அமைச்சு, அரசு மருந்துகள் கூட்டுத்தாபனம் (SPC), தேசிய மருந்துகள் ஒழுங்குபடுத்தல் அதிகாரசபை(NMRA) மற்றும் ஆயுர்வேத திணைக்கள உத்தியோகத்தார்கள் உப குழுவிற்கு அழைக்கப்பட்டனர்.

அப் புத்திஜீவிகள் குழுவைச் சேர்ந்த NMRA இன் முன்னய தலைவர் பேராசிரியர் அசித்த த சில்வா அவர்களினால் “மூலிகைகள் நிலவடிவக் காட்சி பற்றிய அன்னளவான ஆய்வு”, தேசிய தொற்றுநோய் பற்றிய நிறுவனத்தின் நிபுணத்துவ வைத்தியர் திரு. ஆனந்த விஜேவிக்கிரம அவர்களினால் “மருந்துகள் பற்றாக்குறையும் அதற்கான தீர்வுகளும்” மற்றும் கொழும்பு பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் (டாக்டர்) திருமதி பிறியதர்சனீ கலப்பத்தி அவர்களினால் “இலங்கை மருந்துகளின் தரம் மற்றும் சிபாரிசுகள்” ஆகிய தலைப்புகளின் கீழ் நிகழ்நிலையில் சிறந்த சமர்ப்பணங்கள் முன்வைக்கப்பட்டதுடன் அப் பிரச்சினைகளுக்கு குறுகிய மற்றும் மத்தியகால தீர்வுகள் வழங்கப்பட்டன. கௌரவ தவிசாளர் அவர்களின் அழைப்பின் பேரில் கௌரவ (டாக்டர்) (திருமதி) சுதர்ஷினி பர்னாந்துபுள்ளே அவர்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்கள்.

நான்காவது கூட்டம்-2022 ஒக்தோபர் மாதம் 18 ஆம் திகதி

உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் போசனை துறை பற்றி கலந்தாலோசிப்பதற்கான உப குழுவின் கூட்டமொன்று 2022 ஒக்தோபர் மாதம் 18 ஆம் திகதி நடாத்தப்பட்டது. ருகுணு பல்கலைக்கழக விவசாய பீடத்தின் தாவரவியல் பற்றிய பேராசிரியர் திரு. அருண குமார அவர்களினால் “இலங்கையின் உணவுப் பாதுகாப்பு” பற்றிய சமர்ப்பணமொன்று நிகழ்நிலையில் நடாத்தப்பட்டது. சிறுவர் நோய்கள் தொடர்பில் விருதுபெற்ற பேராசிரியர் ஹரேந்திர த சில்வா, போசனையியல் தொடர்பான பேராசிரியர் ரணில் ஜயவர்தன, விவசாய வர்த்தக முகாமைத்துவம் பற்றிய சிரேட்ட பேராசிரியர் திரு. ரோஹன மகாலியனாரச்சி, உலக உணவு நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் கலாநிதி

கலன பீரிஸ், கலாநிதி டெனிஸ்ட பெரேரா ஆகியோர் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு நாட்டில் உணவு மற்றும் போசனைப் பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்துவது தொடர்பிலான பிரேரணைகளை முன்வைத்துடன் கருத்தாய்வில் கலந்துகொண்டனர்.பசளை தேவை, அருவடை குறைவதால் எதிர்நோக்கிவரும் பிரச்சினைகள், போசனை பற்றாக்குறை மற்றும் இன்றைய இக்கட்டான காலகட்டத்தில் இக் காரணிகளால் சமூகத்திற்கு ஏற்பட்டுள்ள தாக்கம் பற்றி கலந்தாலோசிப்பதற்காக விவசாயத் திணைக்களம், தேசிய பசளை செயலகம், உணவு ஆணையாளர் திணைக்களம் ஆகியவற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் உத்தியோகத்தார்களும் தேசிய உணவுப் பாதுகாப்பு பற்றிய சனாதிபதி ஆணைக்குழுவின் தலைவர் கலாநிதி சுரேன் பட்டகொட அவர்களும் குழுவில் கலந்துகொண்டனர்.

அத்துடன் வறுமை, போசனை பற்றாக்குறை மற்றும் உணவுப் பற்றாக்குறை ஆகியவற்றால் எழுந்த சமூகப் பாதுகாப்பு வலையமைப்பின் அவசியமும் உப குழுவினால் அடையாளம் காணப்பட்டது.

ஐந்தாவது கூட்டம்-2022 ஒக்தோபர் மாதம் 19 ஆம் திகதி

வலுசக்தி மற்றும் போக்குவரத்துத்துறை தொடர்பிலான நிபுணத்துவ ஆலோசனைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான உப குழுவின் கூட்டமொன்று 2022 ஒக்தோபர் மாதம் 19 ஆம் திகதி நடத்தப்பட்டது. கூட்டத்தின் முதலாவது கூட்ட அமர்வு மின்வலு மற்றும் வலுசக்தி பிரிவு பற்றி கலந்தாலோசிப்பதற்காக ஒதுக்கப்பட்டது. மொரட்டுவ பல்கலைக்கழக பேராசிரியர் அநுர விஜயபால அவர்களால் “ வலுசக்திப் பிரிவிற்கான 10 பிரேரணைகள்” என்ற தலைப்பில் சமர்ப்பணமொன்று முன்வைக்கப்பட்டது. வலுசக்தித் துறையை மீள்கட்டமைக்கும் குழுவின் உறுப்பினர் திரு சாலிய விக்கிரமசூரிய, முன்னய சுத்திகரிப்பு முகாமையாளர் மற்றும் இலங்கை பெற்றோலியக்(CPC) கூட்டுத்தாபனத்தின் முன்னய முகாமைத்துவப் பணிப்பாளர் திரு. நீல் ஜயசேக்கர, எல்.ரீ.எல்.ஹோல்டிங்ஸ் இன் திரு. ரவீந்திர பிட்டிகலகே ஆகியோர் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டனர். மின்சக்தி, வலுசக்தி அமைச்சர் கௌரவ கஞ்சன விஜேசேகர மற்றும் மின்சக்தி, வலுசக்தி இராஜாங்க அமைச்சர் கௌரவ இந்திக அநுருத்த ஹேரத் ஆகியோரும் கூட்டத்தின் முதலாவது அமர்வில் பங்கேற்றனர்.

மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் திரு.அமல் குமாரகே நிகழ்நிலையில் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு இரண்டாம் கூட்ட அமர்வை ஆரம்பித்து வைத்த அதேநேரம் “பொருளாதாரத்திற்கு புத்துயிரளிப்பதற்காக போக்குவரத்து மற்றும் வழங்கல் பிரிவை மீண்டும் தாபித்தல்” என்ற தலைப்பில் சமர்ப்பணமொன்றை முன்வைத்தார். இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை மற்றும் இலங்கை புகையிரதத் திணைக்களம் ஆகியவற்றை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் வகையில் உத்தியோகத்தார்கள் கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டார்கள். மொரட்டுவை பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த கலாநிதி டிமன்த்த த சில்வா, ஊப சிறீ லங்கா (Uber Sri Lanka) வைச் சேர்ந்த திரு. இதிஷாம் மொஹமட், சகூர் டலான் மற்றும் பிக்மி (Pickme) நிறுவத்தின் பிரதிநிதிகளான திரு. இசிர பெரேரா மற்றும் சுவின் அமரபந்து ஆகியோர் குழுவில் கலந்துகொண்டு துறைசார்ந்த அவர்களின் அறிவைப் பகிர்ந்துகொண்டனர்.

உப குழுவிற்கு ஒத்துழைப்பு வழங்கிய நிதி அமைச்சின் உத்தியோகத்தார்கள் நான்கு கூட்டங்களிலும் கலந்துகொண்டனர்.

இலங்கை அரசாங்கத்தின் கடன் மீளமைப்பும் அரசு நிதிக்கொள்கையும்

1. இலங்கையின் தற்போதைய நிலைமை

எமது நாடு முன்னொருபோதும் இல்லாத ஒரு பொருளாதார நெருக்கடியில் மூழ்கிக் கிடக்கின்றமை நாம் அனைவரும் அறிந்ததே. நீண்டகாலமாக, அரசு நிதி நடவடிக்கைகளில் ஒழுகலாறு இன்மையாலும், மிகவும் இடர் வரவுடன் கூடிய வெளிநாட்டு வர்த்தகக் கடன்களில் தங்கியிருப்பதாலும் அரசு படுகடன் தொடர்ச்சியாக உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டிருக்காது. கடன் உறுதிப்பாடு இன்மையை அறிந்திருந்தும், கடன் மீளமைப்புக்குத் தேவையான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளாது கடனை திருப்பிச் செலுத்தியதால் உத்தியோகபூர்வ ஒதுக்கம் மற்றும் வங்கி முறைமை கொண்டிருந்த தேறிய வெளிநாட்டுச் சொத்துகள் முற்றாக தீர்ந்துள்ளன. அந்நியச் செலாவணி ஒதுக்கம் இல்லாததன் காரணமாக எரிபொருள், உணவுப் பொருட்கள், மருந்துகள் போன்ற அத்தியாவசிய இறக்குமதி மற்றும் உற்பத்தி தொழிற்பாடுகளுக்குத் தேவையான மூலப்பொருட்களின் இறக்குமதியை மட்டுப்படுத்தும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. முன்னொருபோதும் இல்லாத அளவில் வாழ்க்கைச் செலவு உயர்ந்துள்ளதோடு மக்களின் மெய் வருமானமும் உணவுப் பாதுகாப்பும் இடர் வரவைச் சந்தித்துள்ளன. உத்தியோகபூர்வ புள்ளிவிபரங்களுக்கு அமைய, 2022 செப்டெம்பர் மாத்தில் மொத்தப் பணவீக்கம் 69.8% ஆக இருந்ததுடன் உணவுப் பணவீக்கம் 94.9% என அறிக்கையிடப்பட்டுள்ளது. போக்குவரத்துப் பணவீக்கம் 150.4% எனப் பதிவாகியுள்ளது. மேலும், 2021ஆம் ஆண்டில் 13.1% ஆகவிருந்த வறுமை நிலை 2022ஆம் ஆண்டின் இறுதியளவில் 25.6%வரை அதிகரிக்கலாமென உலக வங்கி எதிர்வு கூறியுள்ளது. 2022ஆம் ஆண்டின் முதற்பாதியில் 4.8%ஆல் சுருங்கிய பொருளாதாரம் 2022ஆம் ஆண்டில் 9.2%ஆலும், 2023ஆம் ஆண்டில் 4.2% ஆலும் மேலும் சுருங்க வாய்ப்புள்ளதாக எதிர்வு கூறப்பட்டுள்ளது.

2021 ஒக்தோபர் மாதம் வெளியிடப்பட்டுள்ள உலக வங்கி அறிக்கையின்படி, கோவிட்-19 பொருளாதார நெருக்கடிக்கான காரணம் அல்லவென சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. பொருளாதார கட்டமைப்பு மற்றும் பொருளாதார முகாமைத்துவக் கொள்கைகள் மீதான பலவீனங்கள் நீண்ட காலமாக இருந்து வந்துள்ளன. போட்டிநிலை ஏற்றுமதியில் நலிவுகள், காலத்துக்குக் காலம் ஒழுகலாறு இன்றி பேணிவந்துள்ள மத்திய வங்கியின் நிதிக் கொள்கைகள் மற்றும் பலவந்தமாக பேணி வரப்பட்ட செலாவணி விகிதாசாரம் முறையானது நாட்டின்

பொருளாதாரத்திற்கு பல வருடங்களாக கடும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியிருப்பதாக அறிவிக்கப்பட்டது. அரசிறையில் ஏற்பட்ட குறைவானது அரசு நிதி உறுதிப்பாடு மற்றும் கடன்படு நிலை அதிகரிப்புக்கான முக்கிய ஏதுவாகும். இத்தகைய சகல காரணிகள் அத்துடன் 2019ஆம் ஆண்டில் வழங்கப்பட்ட அனாவசிய வரிச்சலுகையால் 2019ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 89 சதவீதமாக காணப்பட்ட அரசாங்க மற்றும் அரசாங்கத்தினால் உறுதி செய்யப்பட்ட கடனின் அளவு 2021ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் 110 சதவீதமாக அதிகரித்துள்ளது.

2022ஆம் ஆண்டின் யூன் மாத பிற்பகுதியில் அரசு படுகடன் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்திக்கு நிகராக 122-சதவீதமாக காணப்பட்டது.

இலங்கையின் கடன்படு நிலை - 2022 யூன்

	அந்நியச் செலாவணி டொலர் பெறுமதி (பில்லியன்)	ரூபா கடன் டொலர் பெறுமதி (பில்லியன்)	மொத்தக் கடன் டொலர் பெறுமதி	மொ.தே.உ. %
மத்திய அரசு	37.9	32.4	70.3	106.1
பல தரப்பு (உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற)	9.6		9.6	14.5
இரு தரப்பு (சீனா, யப்பான், இந்தியா போன்ற)	9.5		9.5	14.4
தனியார்/வணிக	18.8	31.8	50.5	76.3
பிணைமுறி	14.5	30.9	45.4	68.6
பிணைமுறி அல்லாத	4.2	0.9	5.1	7.7
மத்திய வங்கி கடன்கள்		0.6	0.6	0.9
உறுதிப்படுத்தப்பட்ட கடன்கள்	5.5	1.6	7.1	10.7
பல தரப்பு (உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற)	0.5		0.5	0.7
இரு தரப்பு (சீனா, யப்பான், இந்தியா போன்ற)	0.4		0.4	0.5
வணிக (அரசு நிறுவன கடன்கள் உள்ளிட்ட)	4.6	1.6	6.3	9.4

மத்திய வங்கி கடன்கள்	3.2		3.2	4.8
பல தரப்பு (சர்வதேச நாணய நிதியம் போன்ற)	1.1		1.1	1.7
இரு தரப்பு (சீனா, இந்தியாவங்காளதேசம் போன்ற)	2.0		2.0	3.1
மொத்தம்	46.6	34.0	80.5	121.6

2. கடன் மறுசீரமைப்பு

- இலங்கையின் கடன் நிலைத்தன்மையுடன் இல்லையென சர்வதேச நாணய நிதியமும் உலக வங்கியும் தெரிவித்துள்ளன. உண்மையிலேயே சர்வதேச நாணய நிதியம் இலங்கையின் கடன் நிலைத்தன்மையுடன் இல்லையெனவும் உடன் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமெனவும் 2020 ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்திலேயே தெரிவித்துள்ளதென்பது தற்பொழுது வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது.
- தரவரிசைப்படுத்தும் நிறுவனங்கள் இலங்கை தொடர்ந்தும் கடனிறுக்கை வகையின்மை நிலையில் உள்ளதாகத் தெரிவித்துள்ளன. (Downgrade from Selective Default (SD) to Restricted Default (RD))
- 2022 ஏப்பிரல் 12 ஆம் திகதி நிதி அமைச்சினால் அறிவிக்கப்பட்ட இடைக்கால கடன் மீள்செலுத்தும் செயன்முறைக்காக (கடன் மீள்ச் செலுத்தப்படுவதை இடைநிறுத்துதல்) சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் உதவி பெறப்பட்டுள்ளது.
- கடன் வழங்குநர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடாத்துவதற்கு நிதி ஆலோசகராக Lazard நிறுவனமும் ஒப்பந்தச் சட்டம் தொடர்பான ஆலோசனை வழங்குவதற்காக Clifford Chance நிறுவனமும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளன .
- சர்வதேச நாணய நிதியத்துடனான பேச்சுவார்த்தைகள் 2022 மார்ச் மாதம் தொடங்கப்பட்டுள்ளதுடன் 2022 செப்டம்பர் மாதத்தில் பணியாளர் பதவிநிலை ஒப்பந்தம் ஏட்டப்பட்டுள்ளது. 2022 ஆம் ஆண்டு திசெம்பர் மாதம்

சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் பணிப்பாளர் சபையினால் இந்த ஒப்பந்தம் அங்கீகரிக்கப்படும் என மத்திய வங்கியும் நிதி அமைச்சு நம்பிக்கை கொண்டுள்ளன. இது வெற்றியடைந்தால், நாணய நிதியத்தின் உதவி அடுத்த 04 ஆண்டுகளுக்கு (2023 - 2027) கிடைப்பதுடன் முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில் ஏற்பாடு செய்யப்படும் 2.9 பில்லியன் டொலர் நிதி (வருடமொன்றில் சுமார் 700 மில்லியன் டொலர் நிதி) கிடைக்கவிருக்கின்றது.

- 2022 ஆம் ஆண்டின் இறுதிக் காலாண்டில், அனைத்து கடன் வழங்குநர்களுடனும் அடிப்படைத் தகவல்களைப் (under non-disclosure agreements) பகிர்ந்து கொள்வதும் நாணய நிதியத்துடன் அவர்களின் தொழில்நுட்ப உதவியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான கலந்துரையாடல்களும் நடைபெறும்.
- 2023 ஆம் ஆண்டின் முதல் காலாண்டில், திட்டவட்டமான கடன்களை நிலைப்படுத்தும் செயன்முறை குறித்து கடன் வழங்குநர்களுடன் கலந்துரையாடுவதற்கும் கடன் வழங்குநர்களுடன் கடன் மறுசீரமைப்பு உடன்பாட்டை எட்டுவதற்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- 2023 ஆம் ஆண்டின் இரண்டாவது காலாண்டில் பேச்சுவார்த்தைகளை நிறைவு செய்வதற்கும் உத்தியோகபூர்வமான முறையில் உடன்பாடுகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.
- கடன் வழங்குநர்களுடனான பேச்சுவார்த்தைகளில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட கோட்பாடுகளாக, வெளிப்படைத்தன்மை (Transparency), நன்னோக்க மற்றும் கூட்டுநிலையான செயன்முறை (Good faith for a Collaborative Process), அனைத்து கடன் வழங்குநர்களையும் நியாயமானதும் சமமானதுமான முறையில் நடாத்துதல் (Fair and Comparable Treatment across Creditors), சர்வதேச நாணய நிதியத்தினால் விதந்துரைக்கப்பட்ட கடன் இலக்குகளுக்கு இணங்கியொழுதல் என்பன அமைகின்றன.
- மேலும், கடன் உறுதிப்பாட்டினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக உள்நாட்டுக் கடன்களை மறுசீரமைப்பது அத்தியாவசியமானதென பெரும்பாலான பொருளாதார பகுப்பாய்வாளர்கள் தெரிவிக்கின்றனர்.

- இது மிகவும் கடினமான விடயம் என்பதும் உள்நாட்டுக் கடனை மறுசீரமைக்காமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் கொண்டுள்ள நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையில் இது மேலும் கடினமான இலக்காக அமையும் என்பதும் முதல் தோற்றத்தில் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

புதிய பொருளாதார சமநிலை

- தற்போது அரசாங்கம் கடுமையான இறக்குமதிக் கட்டுப்பாடுகள், அந்நியச் செலாவணி நிபந்தனைகள், கட்டுப்படுத்தப்பட்ட செலாவணி விகிதங்கள் போன்ற உபாயமுறைகளின் ஊடாக கடினமான, நிலையற்ற, தற்காலிக மற்றும் நிலைபேறல்லாத நிதிச் சமநிலையை உருவாக்கிக் கொண்டுள்ளது.
- கடன் மீள் செலுத்தப்படாமை மற்றும் 2022 ஆண்டு இந்தியா வழங்கிய சுமார் 3.8 பில்லியன் டொலர் சலுகைக் கடன் பொதி என்பவற்றின் காரணமாகவே சமநிலை அடையப்பட்டுள்ளது. இதனை நீண்டகாலத்துக்கு மேற்கொள்ள முடியாது. மேலும், எரிபொருள் உட்பட முதலீடுகள் மற்றும் இடைநிலை பண்டங்களின் இறக்குமதி கட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.(எரிபொருள் பயன்பாடு 40% இனால் குறைவடைந்துள்ளது.) இது நடுத்தரகால அடிப்படையில் கைத்தொழில்கள் மற்றும் சேவைகள் மீதும் வேலைவாய்ப்பு மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சி மீதும் தாக்கம் செலுத்தும். மேற்கூலக நாடுகள் மற்றும் ஐரோப்பிய பொருளாதாரத்தின் வீழ்ச்சி காரணமாக, ஏற்றுமதி மீது மட்டுப்பாடுகள் காணப்படுவதுடன், இது பண அனுப்பல்கள் மீதும் தாக்கம் செலுத்துகின்றது. மறுபுறம் தொடர்ந்தும் உயரிய எரிபொருள் விலையினையும் (குளிர் காலம்) எதிர்வரும் குறுங்காலத்தில் எதிர்பார்க்க முடியும்.
- வெளிநாட்டு வர்த்தகத்தை முடக்கும் நிதி அமைச்சினதும் மத்திய வங்கியினதும் இக்கொள்கையானது உள்நாட்டு வர்த்தக நடவடிக்கைகளுக்கும், உள்நாட்டு தொழில் சந்தைக்கும் குறிப்பாக குறைந்த வருமானம் பெறுவோரின் வருமான மட்டத்திற்கும் நடுத்தரகால மற்றும் நீண்டகால ரீதியில் கடும் பாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதுடன் பொருளாதாரத்தை வழமை நிலைக்குக் கொண்டுவருவதற்கு எடுக்கும் காலத்தையும் அதிகரிக்கும்.

3. வரவு - செலவுத்திட்டம் (ஒதுக்கீட்டுச் சட்டம் 2023 இற்கு ஏற்ப)

- அரசாங்கத்தின் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்காக புதிய வரிகள் (நேர் வரி மற்றும் நேரில் வரி) அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஆயினும், அரசாங்கத்தின் மீண்டெழும் செலவுகள் மற்றும் மூலதன செலவுகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக முறையான செயன்முறையொன்று அறிமுகப்படுத்தப்படவில்லை. வருமானத்தை அதிகரிப்பதன் நோக்கம் செலவுகளை நிவர்த்தி செய்வதாகும். இதன் விளைவாக தற்போது முதலாவது சுற்றில் பாதிக்கப்பட்டுள்ள கீழ்மட்ட சமூக பிரிவுகளுக்கு மேலதிகமாக நடுத்தர வருமானம் பெறுவோரும் கடும் பாதிப்புக்கு உள்ளாவர். இதன் மூலம் குறுங்கால சமூக விரக்தி மற்றும் சமூக நம்பிக்கை இழப்பு ஏற்படுவதுடன், சிறு கைத்தொழில்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கு மேலதிகமாக பாரிய கைத்தொழில்கள் மற்றும் சேவைகள் தடைபடும் அபாயமும் (நிதிச் செலவு, வரிச் செலவு, எரிபொருள் செலவு மற்றும் ஏனைய செலவுகளின் அதிகரிப்பு காரணமாக) வறுமை, வேலைவாய்ப்பின்மை மற்றும் நாட்டை விட்டு வெளியேறும் ஒரு போக்கும் உருவாகும். எனவே, எதிர்பார்க்கப்படும் வரி வருமானம் கிடைக்கப்பெறுமா என்பதையும் கருத்தில் கொள்ளல் வேண்டும்.
- தற்போது பிரேரிக்கப்பட்டுள்ள ஒதுக்கீட்டுச் சட்டத்துக்கு ஏற்ப, (2022-10-05) அரசாங்கத்தின் வருமானம் ரூ. 3456 பில்லியன் (மொ.தே.உ.இன் 11.4%) என்பதோடு செலவினம் ரூ.5860 பில்லியனாகக் (மொ.தே.உ.இன் 19.4%) காணப்படுகின்றது. இதில் ரூ. 2441 பில்லியன் கடனுக்கான வட்டியாகவும், ரூ.1220 பில்லியன் அரசாங்கத்தின் மூலதன செலவாகவும் அமைந்துள்ளது. மேலும், மொத்த கடன் தவணை ரூ.2025 பில்லியனாக உள்ளது. ஆகவே, மொத்த செலவினமானது ரூ.7885 பில்லியனாக அமைகின்றது. கடந்த வருடங்களில் அரசாங்கத்தின் வருமானம், புதிய வரிகள் மற்றும் மொ.தே.உ.இன் சுருக்கத்தை கருத்தில் கொள்கையில், உத்தேச வருமானம் கிடைக்கப்பெறுமா என்பது சந்தேகத்திற்கிடமாக உள்ளதுடன், வட்டியற்ற அரசாங்கத்தின் மீண்டெழும் செலவான ரூ.2441 பில்லியனில் ஆகக்குறைந்தது 10% மீதியும், மூலதனச் செலவான ரூ.1220 பில்லியனில் 60% பதிவழிப்பும் மேற்கொள்ளப்படாவிடில், கடன் செலுத்தல்கள் இடைநிறுத்தப்பட்டுள்ள நிலையிலும்கூட அரசு நிதி உறுதிப்பாட்டை நோக்கியதொரு அணுகுமுறையை 2023இல் காண முடியாதிருக்கும்.

[இலங்கையின் மொத்தத் தேசிய உற்பத்தி 89 மில்லியன் டொலர்களிலிருந்து (2021 முதல் 2023 வரையில்) 66 மில்லியன் டொலர் வரை குறைவடையுமென சர்வதேச நிறுவனங்கள் எதிர்வுகூறியுள்ளன.]

4. பணவீக்கம், வட்டி விகிதங்கள் மற்றும் தொழில்முயற்சிகள்

- பொருட்கள் மற்றும் சேவை உற்பத்தி தடைபடல் மற்றும் மத்திய வங்கி சந்தையில் புதிய பணத்தின் விநியோகத்தை வேகமாக அதிகரித்தமை (2020 - 2022 சுமார் மூன்று ரில்லியன்) போன்ற காரணங்களால் எப்போதுமில்லாத அளவிற்கு பணவீக்கம் பதிவாகியுள்ளது. தற்போது பணவீக்கத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக மத்திய வங்கியானது வட்டி விகிதங்களை அதிகரித்துள்ள அதேவேளை, திறைசேரி உண்டியல்கள் 30% இற்கும் அதிகமான வட்டி விகிதங்களில் ஆரம்பச் சந்தையில் விற்பனை செய்யப்படும் நிலை உருவாகியுள்ளது. உயர் வட்டி விகிதங்கள், புதிய வரிகள் (பெறுமதி சேர் வரி (VAT), சமூகப் பாதுகாப்பு வரி, தனிப்பட்ட மற்றும் பெருநிறுவன வரிகள்) ஆகியவற்றுடன் பணவீக்கமும் உள்நாட்டு தொழில்முயற்சிகளை அழிவின் விளிம்பிற்கு இட்டுச் செல்கின்றன. அதன் காரணமாக கடன் தவணை செலுத்தாமை, குத்தகை தவணை செலுத்தாமை, ஊழியர்களை பணி நீக்கம் செய்தல், கம்பனிகள் மற்றும் நிறுவனங்கள் மூடப்படும் நிலைமை என்பன ஏற்பட்டுள்ளன. அதிகமான வைப்பு வட்டிச் செலவுகள், புதிய கடன்கள் வழங்கப்படாமை மற்றும் கடன் தவணைகளை அறவிட்டுக்கொள்ள முடியாத நிலைமை ஆகியன வங்கிக் கட்டமைப்பை பெரும் ஆபத்திற்குள் தள்ளியுள்ளன. அரசாங்கம் கடனை மீளச் செலுத்தாமல் தட்டிக் கழிப்பதற்குள்ள அபாய நிலையும் வங்கிக் கட்டமைப்பு கொண்டுள்ள மற்றுமொரு அச்சுறுத்தலாகும்.

தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும்

தற்போதைய முறையில் ஒரு மாற்றம்

தற்போது எல்லாத் துறைகளிலும் காணப்படும் முறையை சட்டரீதியாகவும் வெளிப்படையாகவும் முழுமையாக மாற்ற வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இது பொருளாதார வளர்ச்சிக்கு இன்றியமையாத பொதுமக்களின் நம்பிக்கையைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான ஒரு முக்கிய நிபந்தனையாகும். நிதி ஸ்திரத்தன்மை இச்சந்தர்ப்பத்தில் இன்றியமையாதது என்றபோதிலும், இறுக்கமான நிதி ஸ்திரத்தன்மையை ஏற்படுத்தும் முயற்சியின்போது பொருளாதாரம்

வீழ்ச்சியடைவதற்கான அபாயமும் காணப்படுகின்றது. எனவே, நிதி மற்றும் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மைக்கு இடையில் சமநிலையை ஏற்படுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

- கடன் மறுசீரமைப்பு நடவடிக்கைகளைத் துரிதப்படுத்துவதற்கு அனைத்து இராஜ தந்திரிகளும் அதிகாரிகளும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவது மிகவும் அவசியமானதாகும்.
- கடன் மறுசீரமைப்பை மேற்கொள்ளும் போது ஆகக் குறைந்தது எதிர்வரும் 03 வருடங்கள் மற்றும் எதிர்வரும் தசாப்தத்தில் இலங்கையின் கடன் மற்றும் கடன் செலுத்தும் இயலுமை தொடர்பாக சர்வதேச தரநிலைகளுக்கு ஏற்புடையதாக, மொத்தத் தேசிய உற்பத்திக்கு ஒப்பீடாக மொத்தக் கடன் சுமை, வருடாந்த மொத்த நிதித் தேவைப்பாடு (GFN) மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் வகிக்கும் விகிதம், வெளிநாட்டுக் கடன் செலுத்துகையானது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் வகிக்கும் விகிதம் போன்ற குணகங்கள் தொடர்பாக கவனத்தைச் செலுத்தி கடன் முதிர்வுக் காலம், கடன் வட்டி, கடன்களின் ஆரம்பச் செலுத்தல் போன்றவற்றை மாற்றுவது தொடர்பில் கவனம் செலுத்த வேண்டும்.
- மேற்குறிப்பிட்ட மறுசீரமைப்பிற்காக வெளிநாட்டுக் கடன்கொடுத்தோரை உடன்படச் செய்யும் சிரமமான பணியின் நிமித்தம் இலங்கை அரசு அதன் வருமானங்கள், செலவினங்கள், வெளிநாட்டு நிதி ஈட்டல்கள், சென்மதி நிலுவைக் கட்டுப்பாடு போன்றவை தொடர்பாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டியதும் அரசு துறையை முழுமையாக நிதிசார் மற்றும் முகாமைத்துவ ரீதியில் மறுசீரமைக்க வேண்டியதும் அத்தியாவசியமானதாகும்.
- உள்நாட்டுக் கடனை மறுசீரமைப்பதற்கு அரசாங்கம் தீர்மானித்துள்ளதாக அறியக்கிடைத்துள்ளது. பணவீக்கம் காரணமாக இன்றளவில் உள்நாட்டுக் கடன்களின் கொள்வனவுச் சக்தி 60%இனை விடவும் அதிகமாகச் சுருங்கியுள்ளது. இந்த நிலைமையின் கீழ் உள்நாட்டுக் கடனை மேலும் மறுசீரமைப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படும் பட்சத்தில், உள்நாட்டு வங்கிகளின் வைப்பாளர்கள், ஊழியர் சேமலாப நிதியத்தின் வைப்பாளர்கள் மற்றும் தேசிய முதலீட்டாளர்களுடனான முறையான கலந்துரையாடலின் பின்னர் கூட்டு இணக்கப்பாடொன்றினை ஏற்படுத்திக்கொள்வதன் அவசியம் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. அது வெளிநாட்டுக் கடன் கொடுத்தோர்களுள்

வெளிநாட்டுக் கடனை மறுசீரமைக்கும் செயன்முறை தொடர்பான நம்பிக்கையை ஏற்படுத்தும்.

- ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதார வங்குரோத்து நிலை மீண்டும் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதற்காக நிதித்துறையில் பொறுப்பு மற்றும் வகைப்பொறுப்பு என்பவற்றை ஏற்படுத்துவதற்காக வலுவிலுள்ள சட்டங்களைத் திருத்துவதும் புதிய சட்டங்களை இயற்றுவதும் அவசியமாகும்.

வருமானம், செலவினம் மற்றும் கடனின் ஸ்திரத்தன்மை என்பவற்றுக்கு நிதி அமைச்சும் அதன் அதிகாரிகளும் பொறுப்பு மற்றும் வகைப்பொறுப்புக்கு உட்படுத்தும் புதிய பொது நிதி முகாமைத்துவ சட்டமொன்றை (Public Finance Management Law) உடனடியாக நிறைவேற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்பதோடு அதன் ஒரு சிறப்பு அம்சமாக கடன் முகாமைத்துவத்திற்கான ஏற்பாடுகள் மற்றும் அரசு நிதி முகாமைத்துவ பொறுப்புச் சட்டத்தை (Fiscal Management Responsibility Act-2003) இற்றைப்படுத்த வேண்டும்.

- பணவீக்கம் தொடர்பாக மத்திய வங்கியின் பொறுப்புக் கூறலை உறுதிப்படுத்தும் புதிய நிதி ஒழுங்குவிதிகள் சட்டமொன்றினை (Monetary Law Act) தயாரிக்க வேண்டும் என்பதுடன் அதனுடாக மத்திய வங்கியின் சுயாதீனத்தன்மை உறுதிப்படுத்தப்படல் வேண்டும். இதனுடாக நாணயச் சபை மற்றும் மத்திய வங்கியின் ஆளுநர் மற்றும் உயர் நிர்வாகத்தை நிதி நிலை பற்றிய பொறுப்புக்கும், பொறுப்புக்கூறலுக்கும் உட்படுத்துதல் வேண்டும்.
- அரசு கடன் முகாமைத்துவத்திற்காக புதிய சுயாதீன நிறுவனமொன்று தாபிக்கப்பட வேண்டும். கடன் முகாமைத்துவ உபாய வழிமுறைகளுடன் தொடர்புடைய மத்திய அலுவலகத்தினை (Middle office) வலுப்படுத்துதல், மத்திய வங்கியின் நிதிக் கொள்கையுடன் கடன் முகாமைத்துவத்திலான அக்கறை முரண்பாட்டை(conflict of interest) தணித்தல் மற்றும் கடன் முகாமைத்துவத்துடன் தொடர்புடைய மேற்பார்வையினை உயரிய மட்டத்துக்குக் கொண்டு வருதல் ஆகியன இதன் வழியாக எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன.

- ஊழலைத் தடுப்பதற்காக பலமான புதிய சட்டமொன்றைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்பதோடு அதன்போது,
 - விசாரணைக்கான தொழில்வாண்மையை உறுதிப்படுத்தல்
 - முறைப்பாட்டாளர்களின் இரகசியத்தன்மையை பேணிப் பாதுகாத்தல்
 - விசாரணை மற்றும் வழக்குத் தொடுத்தல் செயன்முறையின் வினைத்திறனையும் பக்கச்சார்பின்மையையும் உறுதிப்படுத்தல்
 - வழக்கு விசாரணையின் போது சுயாதீனத்தன்மை, பக்கச்சார்பின்மை மற்றும் கட்சிசார்பின்மையை உறுதிப்படுத்தல்
 - சர்வதேச இணை நிறுவனங்களுடனான முனைப்பான தொடர்பினை உறுதிப்படுத்துதல் வேண்டும்.
- அரசியல்வாதிகளினதும் அமைச்ச உயர் அதிகாரிகளினதும் சொத்துக்களையும் பொறுப்புகளையும் அனைவரும் அறியக்கூடியவாறு பகிரங்கப்படுத்த வேண்டும்.
- பெறுகைக்கான ஒழுங்குப்படுத்தல் மற்றும் மேன்முறையீடு என்பவற்றுக்காக சுயாதீன, பக்கச்சார்பற்ற, செயற்றிறன்மிகு தேசிய பெறுகை ஆணைக்குழுவொன்று தாபிக்கப்பட வேண்டும். இது அனைத்துத் துறைகளிலும் அனுபவம் கொண்ட தொழில்வாண்மையாளர்களைக் கொண்டமைந்திருப்பது உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.
- பொருளாதார மறுசீரமைப்புகளின் சமூகத் தாக்கம் (கைத்தொழில்கள் மற்றும் சேவைகள் மூடப்படுதல், சொத்துக்களின் உரிமையை இழத்தல், வருமான இழப்பு, வறுமை, போசாக்கின்மை) தொடர்பில் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை முறையான கணக்கெடுப்பு புள்ளி விபரத் திணைக்களத்தால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதோடு இத் தரவுகளின் அடிப்படையில் பொருளாதார மறுசீரமைப்புகள் பொருத்தமான வகையில் மாற்றப்பட வேண்டும்.
- சமூக கணக்கெடுப்புகளுக்கு அமைவாக சமூகப் பாதிப்புகளுக்கு முகங்கொடுத்துள்ள மக்கள் குழுக்கள், குடும்பங்கள், நபர்களை அடையாளங் கண்டு, அவர்களுக்கான கருத்திட்டங்களுக்கு உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேச

கொடையாளர்கள் மற்றும் உதவியளிக்கும் நிறுவனங்களை ஆற்றுப்படுத்தக்கூடிய சுயாதீன பணியகமொன்று இருத்தல் வேண்டும்.

- அனைத்து உணவுப் பொருட்கள், அத்தியாவசிய சேவைகள், மருந்துகள் மற்றும் நலச்சேவைகளின் விலைகளை டிஜிட்டல் தளத்திற்குக் கொண்டு வந்து, சேவை வழங்குநர்கள் மற்றும் நுகர்வோர் இதில் நுழையக்கூடிய வசதியை ஏற்படுத்த வேண்டும். இதன் மூலம் சந்தை போட்டித்தன்மை மற்றும் குறைந்த விலைக்கு மிக உயர்ந்த சேவை நுகர்வோருக்கு கிடைக்கும்.
- மக்கள் நம்பிக்கை ஏற்படும் வகையில் அரசு நிறுவனங்கள் மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும். அதன்போது,
 - இன்றளவில் 2200 ஆகக் காணப்படுகின்ற, கணக்காய்வாளர் தலைமை அதிபதியினால் கணக்காய்வுச் செய்யப்படுகின்ற அரசாங்க நிறுவனங்களை முறையாக முகாமைத்துவ கணக்காய்வுக்கு உட்படுத்துதல் வேண்டும்.
 - பெயரளவில் இயங்கும் நிறுவனங்களை மூடிவிடுதல் வேண்டும்.
 - ஒரு விடயப் பரப்பிற்கு ஒரு நிறுவனம் என்ற தொனிப்பொருளின் கீழ், பொதுத்துறை நிறுவனங்களை ஒன்று சேர்த்தல் மற்றும் தடைகட்டுச் செய்தல் வேண்டும். மேலும் சில நிறுவனங்களை வேறு நிறுவனங்களுடன் இணைத்தல் வேண்டும். (உதாரணம்:- ஆராய்ச்சி நிறுவனங்களை பல்கலைக்கழகங்களுடன் இணைத்தல்).
 - நிறுவனங்களில் வேலைகளை கணக்காய்வு செய்து, அவசியமற்ற பணியாளர்கள் வெளிநாடுகளுக்கு தொழில் நிமித்தம் செல்வதற்கும், சுயவிருப்பத்தின் பேரில் ஓய்வு பெறுவதற்கும், சம்பளமற்ற லீவு பெறுவதற்கும் அத்துடன் கொடுப்பனவொன்றைப் பெற்று சேவையிலிருந்து விலகுவதற்கும் அனுமதியளித்தல் வேண்டும்.
 - பொதுத்துறையில் மேற்கொள்ளப்படும் இதற்குப் பின்னரான ஆட்சேர்ப்புகள், அத்தியாவசிய சேவை வகுதிக்காக மட்டுமே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமென்பதோடு அவைகூட போட்டி நிலை அடிப்படையில் மாத்திரம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்.
 - செயல் நுணுக்க ரீதியாக முக்கியம் பெறுகின்ற அரசு நிறுவனங்களின் தலைவர்கள், பணிப்பாளர் சபைக்கென பகிரங்கமான அழைப்பொன்றின் பின்னர், வெற்றிகரமாக தொழில் திறமையை வெளிப்படுத்திய தொழில்வாண்மையாளர்களை நியமித்தல் வேண்டும்.

- அரசாங்க நிறுவனம் ஒவ்வொன்றுக்கும், அது வழங்கும் சேவையின் அடிப்படையில் மாதாந்த, வருடாந்த தொழில்நுட்ப மற்றும் நிதிசார் இலக்குகளை நிர்ணயிக்க வேண்டும். அதனுடாக பொதுத்துறையில் பணி வினைத்திறனையும் நிதிசார் வினைத்திறனையும் (மீண்டெழும் செலவினத்தில் மிகுதியைப் பேணுதல்) மேம்படுத்த வேண்டும்.
 - அமைச்சுகளும் உள்ளடங்கும் விதமாக சகல அரச நிறுவனங்களுக்குமாக முக்கியச் செயல்பாடு சுட்டிகளை (KPI) அறிமுகம் செய்தல் வேண்டும்.
 - மேல்நிலை அலுவலர்களுக்கான பதவி உயர்வுகள் மற்றும் சம்பள ஏற்றங்கள், அவர்களது மூப்புரிமைக்கு மேலதிகமாக செயல் நிறைவேற்ற மதிப்பீட்டுக்கு இணங்க மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்.
 - பெறுகைச் செயற்பாடுகளை மீறுகின்ற, ஊழலுடன் சம்பந்தப்பட்ட நபர்கள் மீண்டும் பதவிகளை வகிப்பதற்கான வாய்ப்பு இல்லாதாக்கப்படுதல் வேண்டும்.
 - வணிக ரீதியாக சாதித்துள்ள நிறுவனங்களுக்கு பங்கிலாபங்களைப் பகிர்வதற்கான புதிய வழிமுறையொன்றை உருவாக்குதல் வேண்டும்.
- முறையான தேவைப்பாடுகள் நிதிசார் மதிப்பீட்டின் பின்னர்,
 - உரிமையைக் கைமாற்ற வேண்டிய அரச நிறுவனங்கள்.
 - தனியார் துறையுடனான கூட்டுத் தொழில் முயற்சிகளாக மாற்றியமைக்க வேண்டிய அரச நிறுவனங்கள்.
 - அரசுக்குச் சொந்தமான, தனியார் துறையின் முகாமைத்துவத்திற்கு உட்படுத்த வேண்டிய அரச நிறுவனங்கள்.
 - அரச முகாமைத்துவத்தை மறுசீரமைக்க வேண்டிய அரச நிறுவனங்கள்.
- பணியாளர்களுடனான திறந்த கலந்துரையாடலின் பின்னர் சம்பந்தப்பட்ட செயல் நுணுக்கங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும்.
- அரசிறைச் சேகரிப்பின் பிரதான நிறுவனங்களான உள்நாட்டு இறைவரித் திணைக்களம், மதுவரித் திணைக்களம் மற்றும் இலங்கைச் சுங்கத்தை டிஜிட்டல் மயப்படுத்தலுக்கும் மறுசீரமைப்புக்கும் உட்படுத்த வேண்டும்.
 - இன்றளவில், உடன் காசுக்கு சேவைகளை வழங்குகின்ற எல்லாத் தொழில்வாண்மையாளர்களும் தமது கொடுக்கல் - வாங்கல்களை திறந்த இணையத்தள மேடையொன்றின் வழியாக மேற்கொள்ள வேண்டும் என்பதுடன், அவற்றை அரசாங்கத்தின் அரசிறை நிறுவனங்களுக்கு வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

- தேசிய பௌதீக திட்டத்திற்குப் புறம்பாக எந்தவொரு பாரிய கருத்திட்டத்தையும் ஆரம்பித்தலாகாது. மேலும், திட்டமிடல் திணைக்களத்தின் அங்கீகாரமின்றி எந்தவொரு மூலதன செலவினத்தையும் ஏற்கலாகாது.
- நாட்டில் யுத்தச் சூழல் இல்லாததால் விசேட அரசு பாதுகாப்பு முகாமைத்துவ குழுவொன்றின் மூலமாக,
 - நாட்டின் பாதுகாப்பு பற்றிய செயல் நுணுக்கங்களை வகுத்தல்.
 - இருக்கவேண்டிய படைச் சிப்பாய்களின் எண்ணிக்கை, தளவாடங்கள் மற்றும் பயிற்சிக்கான அடிப்படை அளவுகோல்களைத் தயாரித்தல்.
 - சேவைக்கு அவசியமற்ற சிப்பாய்களுக்கு புதிய பொருளாதார மார்க்கங்களை அறிமுகம் செய்தல்.
 - உள்நாட்டில் போர்த் தளவாடங்கள், துணைப் பாகங்களை உற்பத்தி செய்தல் மற்றும் பயிற்சி பெற்ற படைச்சிப்பாய்கள் வெளிநாட்டுச் சந்தையைக் கண்டறிய துரித வேலைத்திட்டம் ஒன்றைத் தயாரித்தல்.

மருந்துகளுக்கான தட்டுப்பாடும் சுகாதாரமும்

பின்னணி

- மருந்துத் தட்டுப்பாடு, உபகரணத் தட்டுப்பாடு மற்றும் உபகரண பாகங்களுக்கான தட்டுப்பாடு காரணமாக முறையான சுகாதார சேவையை வழங்குவதில் ஏற்பட்டுள்ள பௌதீக வளங்களுக்கான சவால் தொடர்பில் பல்வேறு அறிக்கைகள் வெளிவந்துள்ளன.
- மருத்துவத் துறையின் பல்வேறு மட்டங்களைச் சேர்ந்த தொழில்வல்லுநர்கள் பதவி விலகுவதும் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்வதும் மனிதவள நெருக்கடியைத் தோற்றுவித்து வருகின்றது.
- உணவு, எரிபொருள், மின்சாரம் போன்றவற்றுக்கான வழங்கலில் காணப்படுகின்ற பற்றாக்குறை காரணமாக பொது மக்களுக்கு முறையாக இடையறாத சுகாதார சேவையை வழங்குவதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவடைந்து வருவதாகவும் பதிவாகியுள்ளது .
- நடுத்தர வருமானம் பெறும் ஒரு நாடு என்ற வகையில் நாம் அடைந்துள்ள உயர் மட்ட சுகாதாரச் சுட்டிகளை, நாம் இழக்கும் அபாயம் நீண்டகால ரீதியில் காணப்படுவதாக பெரும்பாலான நிபுணர்கள் கருதுகின்றனர் .
- அந்நியச் செலாவணி பற்றாக்குறை, நிதி நெருக்கடி மற்றும் எரிசக்தி நெருக்கடியுடன் சம்பந்தப்பட்டதாக சுகாதார நெருக்கடியும் உருவாகி வருகின்றது என்பது இதன் மூலம் தெரியவருகின்றது.
- நடைமுறை ரீதியான விஞ்ஞான முறையியல்கள் மூலம் தற்போது மருந்துகளுக்காக மேற்கொள்ளப்படும் செலவினத்தை குறிப்பிடத்தக்க அளவில் குறைத்துக்கொள்ள முடியுமென நிபுணர் குழு கருதுகின்றது. அரசு, தனியார்துறை மற்றும் மருந்து உற்பத்தியாளர்களின் பங்கேற்புடன் மருந்துகளுக்கான பாதுகாப்பை உறுதிப்படுத்தும் வேலைத்திட்டமொன்றை ஆரம்பித்தல் வேண்டும்.

தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும்

- கொவிட் தொற்றுநோய் பரவிய காலத்தைப் போன்று பொருளாதார வீழ்ச்சிக்கு மத்தியில் “சுகாதார அவசர நிலைமை” யை பிரகடனம் செய்து அதற்கமைய அரசு – தனியார்துறை ஆகிய இருதரப்பினரினதும் இணக்கப்பாட்டுடன் பொதுவான வேலைத்திட்டமொன்றை வகுத்தமைக்க வேண்டியதன் தேவை முன்மொழியப்படுகின்றது.
- அத்துடன் பின்வரும் விடயங்களைக் கருத்திற்கொண்டு,
 - வருடமொன்றில் சுமார் 160 பில்லியன் ரூபா மருந்துகளுக்காக செலவிடப்படுவதுடன், அதில் 85% உம் மருந்துகளின் இறக்குமதிக்காக செலவிடப்படுவதாக பதிவாகியுள்ளது) 380 மில்லியன் டொலர்). இதில் அரசுதுறை செலவினம் சுமார் 45% உம் எனவும் தனியார்துறை செலவினம் 55% உம் எனவும் தெரியவருகின்றது)2016 – WHO Report .(ட்டில் மருந்து உற்பத்தியாளர்களுள்நா15 பேர்)S.P.M.C உள்ளடங்கலாக (இருப்பதுடன், அவர்கள் இதில் ஒட்டுமொத்த மருந்துப் பெறுமதியில் சுமார் 15%ஐ வழங்குவதுடன் அரசாங்கத்திற்குத் தேவையான மருந்துகளில் 35%ஐ வழங்குகின்றனர்தனியார் மருந்தகங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் . உள்ளநாட்டு உற்பத்திகளின் விற்பனைச் சதவீதம் 4% உம் ஆகும் .(96% உம் இறக்குமதி) அரசு வைத்தியசாலைகளில் இது)24%) ஆகும் .(76% இறக்குமதி செய்யப்பட்டவையாகும்.)
 - உள்ளநாட்டில் மருந்து உற்பத்திக்கான இறக்குமதிகளுக்கான செலவினம் மொத்தப் பெறுமதியில் 70% ஆகும் .இதற்காகவும் 45 – 50 மில்லியன் டொலர் செலவு செய்யப்படுகின்றது. சேர்க்கப்பட்ட பெறுமதி 30% ஆகும் .
 - அரசாங்கத்தினால் வழங்குநர்களுக்கு பணம் செலுத்தப்படாமை)28 பில்லியன்), கடன்பத்திரக் கடிதங்கள் வழங்கப்படுவதில் காணப்படும் சிக்கல்கள், மூலப் பொருட்களின் பொருட்டு மருந்துகளுக்கு வரி விதிக்கப்படுதல் போன்ற பல சிக்கல்களை தனியார் மருந்து உற்பத்தியாளர்கள் எதிர்நோக்குகின்றனர்.

எனவே, சுகாதார அமைச்சு, நிதி அமைச்சு மற்றும் உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களை உள்ளடக்கிய உயர் மட்ட வழிப்படுத்தல் குழுவொன்றை (Steering Committee) அமைத்து உள்நாட்டு மருந்து உற்பத்தியாளர்களின் சிக்கல்களை இனங்கண்டு எதிர்வரும் 03 ஆண்டுகளில் மேற்படி மருந்துகளை ஆகக் குறைந்தது 30% ஆன மட்டத்திற்கு உயர்த்துவதற்கு முன்மொழியப்படுகின்றது.

- தேசிய மருந்துகள் ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரசபையினால் (NMRA) சுகாதாரத் துறைசார்ந்த சுமார் 14,000 பல்வேறு மருந்துகள் ஒழுங்குறுத்தப்படுவதாக பதிவாகின்றது. சுயாதீன நிபுணர் குழுவொன்றின் மூலம் மேற்படி அங்கீகரிக்கப்பட்ட மருந்துகள் மற்றும் ஏனைய விடயங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்து அவற்றின் அளவுகளைக் குறைப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். நிபுணத்துவக் குழுவினால் செய்யப்படும் விதப்புரைகளின் பேரில் ஒரே தொகுதியைச் சேர்ந்த மருந்துகள் பலவற்றை இறக்குமதி செய்வதை மட்டுப்படுத்த வேண்டும். இதற்காக உலக சுகாதார நிறுவனத்தின் விதப்புரைகளை (WHO Anatomical Therapeutic Chemical Calculations System (ATC)) பயன்படுத்த முடியும். தற்போது இடம்பெறுகின்ற தரப் பரிசோதனைகள் அவை அங்கீகரிக்கப்படும் கட்டத்தில் மாத்திரமன்றி பொருட்களை விநியோகிக்கும் போதும் மாதிரிகளைப் பரிசோதிக்க வேண்டுமென வலியுறுத்தப்படுகின்றது. (தற்போது விநியோகிக்கப்படுகின்ற மருந்துகளில் மிகச் சொற்பமானவை மாத்திரமே தரப் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன).
- அவசர பணியொன்றாகக் கருதி சுயாதீன நிபுணர் குழுவொன்றை நியமிப்பதற்கும் தேசிய மருந்துகள் ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரசபையை மென்மேலும் சுயாதீனமாக்குவதற்கும் முன்மொழியப்படுகின்றது. இதன் மூலம் உயிர் பாதுகாப்பு (Vital), அத்தியாவசிய மருந்து வகைகள் (Essential), அத்தியாவசியமற்ற மருந்து வகைகள் (Non-Essential) என்பவற்றை சரியாக இனங்கண்டு அவற்றின் பெறுபேறுகள், தரம் மற்றும் விலைகள் தொடர்பில் கவனம் செலுத்தி புதிய முன்னுரிமைப் பட்டியல் ஒன்றை தயார் செய்ய வேண்டுமெனவும் முன்மொழியப்படுகின்றது.

- தற்போது மேலதிக உணவுகள், மேலதிக மருந்துகள் தொடர்பாக முறையான ஆய்வொன்றை மேற்கொண்டு அவற்றை மட்டுப்படுத்துவதற்காக தரம், சந்தைக் காரணிகள், சுகாதாரக் காரணிகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்ட புதிய முறையியலொன்றைத் தயார் செய்ய வேண்டுமென முன்மொழியப்படுகின்றது.
- அரசாங்கத்தின் மருந்துகளுக்கான பெறுகையின் காலத்தை 2 - 4 வாரங்களுக்கு உட்பட்டதாகக் கொண்டு உடனடி பெறுகை வழிகாட்டல்களை வெளியிட முன்மொழியப்படுகின்றது. இந்தியக் கடன், உலக வங்கி மற்றும் ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி போன்ற சர்வதேச நிறுவனங்களின் பல்வேறுபட்ட தரநியமங்களுக்கு ஏற்புடையதாக அமையும் வகையில் மேற்படி பெறுகை வழிகாட்டல்கள் மீண்டும் தயாரிக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- மருந்துகள் அல்லாத உபகரணங்கள் மற்றும் பாகங்களுக்கு பாரியளவில் அந்நியச் செலாவணி (ஒரு வருடத்திற்கு 135 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்) செலவிடப்படுவதாகப் பதிவாகியுள்ளது. நெருக்கடி காலமாகக் கருதி மேற்படி செலவினத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக உரிய உபகரணங்களை கணக்காய்வின் அடிப்படையில் முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு முன்மொழியப்படுகின்றது.
- மருந்துகளின் இருப்புப் பற்றிய முறையான தரவுகள் உள்ளதாக பதிவாகின்ற போதிலும், சில சந்தர்ப்பங்களில் வைத்தியசாலைகளினால் உள்நாட்டில் மேற்கொள்ளப்படும் கொள்வனவுகளுக்காகவும் (Local Purchase) பெருந்தொகை நிதி (15 பில்லியன் ரூபா) செலவிடப்படுவதாக பதிவாகியுள்ளது. இவற்றை இயன்றளவு தடுப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டியது அத்தியாவசியமாகும். இந்த விடயம் தொடர்பில் வைத்தியசாலை பணிப்பாளர்களை மதிப்பீட்டுக்கு உட்படுத்த வேண்டும்.
- பொதுப் பெயர் மற்றும் வர்த்தகப் பெயர்களுக்கு இடையே மருந்துகளின் விலை பாரியளவில் மாற்றமடைவதைக் கவனத்தில் கொண்டு, வர்த்தகப் பெயரிலான மருந்துகளின் அளவுகள் தொடர்பில் முகாமைத்துவ

கணக்காய்வை மேற்கொண்டு, அதனை மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நிபுணர் குழுவின் மூலம் அங்கீகரித்துக்கொண்டு, ஒவ்வொரு மருத்துவரும் மற்றும் மருந்தாளரும் அதற்கமைய செயற்பட வேண்டும் என்ற முறையியலொன்றை தயாரிக்க வேண்டும். பரவலான நோய் நிலைமைகள் காரணமாக மிகவும் விளைவுறுமிக்க மருந்துப் பயன்பாட்டுக்கான வழிகாட்டல்களை (cost effective treatment guidelines) வகுத்தமைத்து அதற்கமைய மருந்துகளை இறக்குமதி செய்தல் வேண்டும்.

- பல்வேறுபட்ட மருந்துகளையும் உபகரணங்களையும் மொத்தமாக சில நிறுவனங்கள் இலவசமாக அன்பளிப்புச் செய்வதனைக் கருத்திற்கொண்டு, அவற்றின் தரம் தொடர்பில் முறையான கவனத்துடன் வழிகாட்டல்களை சுகாதார அமைச்சு தயாரிக்க வேண்டுமென முன்மொழியப்படுகின்றது. தரமற்ற மருந்துகள் அன்பளிப்புச் செய்யப்படுதனை அதைரியப்படுத்த வேண்டும்.
- அரசு மருந்தகக் கூட்டுத்தாபனம் (SPC) மற்றும் மருத்துவ வழங்கற் பிரிவு (MSD) என்பவற்றுக்கு இடையில் சிறந்த இணைப்பாக்கத்திற்காக புதியதொரு பொறிமுறை அவசியமென்பது முன்மொழியப்படுகின்றது.
- அரசு மருந்தாக்கற் பொருட்கள் உற்பத்திக் கூட்டுத்தாபனம் (SPMC) மற்றும் தனியார்துறை உள்நாட்டு உற்பத்தியாளர்களுக்கு இடையே கூட்டு முயற்சிகளை (Joint Ventures) தாபிப்பது மிகவும் பொருத்தமான உபாயமுறையாகுமென முன்மொழியப்படுகின்றது. தனியார் மருந்து உற்பத்தியாளர்கள் SPMC ஊடாக அன்றி நேரடி வழங்குநர்களாக செயற்படுவதன் மூலமும் பணத்தை சேமித்துக் கொள்ள முடியும்.
- மருந்து உற்பத்திக்கான வர்த்தக வலயமொன்றை பகுதியளவிலான நகர்ப்புற சூழலில் தாபிப்பதற்கும் முன்மொழியப்படுகின்றது. (உத்தேசிக்கப்பட்ட அநுராதபுர வலயம் இதற்குப் பொருத்தமற்றதெனப் பதிவாகியுள்ளது).
- சுகாதார அமைச்சின் ஆய்வுகூடங்கள், பல்கலைக்கழகங்களின் ஆய்வுகூடங்கள் மற்றும் தனியார் ஆய்வுகூடங்களுக்கு இடையில்

ஒருங்கிணைந்த பொறிமுறையொன்றின் மூலம் பரிசோதனைகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரிக்க முன்மொழியப்படுகின்றது. அதன் மூலம் மேலதிகமாக கல்வி நிறுவனங்களுக்கு செயன்முறைக் கல்வியும் உள்ளடக்கப்படும்.

- உள்நாட்டு மருந்துகளுக்கும் வருடாந்தம் கணிசமான தொகை செலவிடப்படுவது அவதானிக்கப்பட்டது. உள்நாட்டு மருந்துகளை உற்பத்தி செய்வதற்கென அரசு மற்றும் தனியார் துறையின் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட மூலிகைப் பூங்காக்கள் மற்றும் மருந்து உற்பத்திச்சாலைகள் முறை முன்மொழியப்படுகின்றது. தற்போது நிலவும் மருந்துகளுக்கான தட்டுப்பாட்டைத் தவிர்த்துக் கொள்வதற்காக ஆயுர்வேத மருந்துப் பொருட்கள் கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் ஆயுர்வேத வைத்தியசாலைகளுடன் நேரடியான தொடர்பை பேணிவருதல் வேண்டும். உரிய நடவடிக்கைமுறையின் ஊடாக பெற்றுக்கொள்ளப்படும் மூலப் பொருட்களின் மூலம் வைத்தியாசலைகளில் சிறியளவிலான உற்பத்திகளை மேற்கொள்ள முடியும்.
- உள்நாட்டு மருந்துகளின் தரம் மற்றும் வினைத்திறனை துரிதமாக உறுதி செய்வதற்கு ஆய்வுகூட வசதிகளை மேம்படுத்த வேண்டும் எனவும், தனியார் மற்றும் அரசு துறைகள் ஒருங்கமைவாக ஆராய்ச்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும் எனவும் முன்மொழியப்படுகின்றது. அதற்காக ஆயுர்வேத சூத்திர குழு மற்றும் ஆயுர்வேத திணைக்களம் என்பவற்றை வலுவூட்ட வேண்டும்.
- தொற்றாத நோய்களுக்கான மருந்துகள், அதிகளவில் பயன்படுத்தப்படுகின்ற மருந்துகளுக்கு மத்தியில் முன்னிலையில் காணப்படுவதனால் மேற்படி நோய்களைத் தடுப்பதற்கான உணவு மற்றும் வாழ்க்கை முறைகளை மேம்படுத்த வேண்டும் என்பது அவதானிக்கப்பட்டது. அதற்காக மேற்கத்தேய மற்றும் சுதேச மருத்துவ முறைகளுக்கு இடையே ஒருங்கிணைந்த வேலைத்திட்டமொன்றை மேற்கொள்ள வேண்டுமென முன்மொழியப்படுகின்றது.

உணவு

பின்னணி

- உணவுப் பாதுகாப்பின்போது காணப்படும் இரண்டு அடிப்படை அளவுகோல்களாக
 1. எளிதில் உணவு கிடைக்கக்கூடிய தன்மை (Availability)
 2. உணவுக்கான செலவைத் தாங்கிக்கொள்ளல் (Affordability)ஆகிய கருத்துகள் ஆராயப்பட்டன.

2020 - 2021 பெரும்போகத்துடன் ஒப்பிடுகையில் 2021 - 2022 பெரும்போகத்தில் நெல் அறுவடை 1.2 மில்லியன் டொன்களால் (70,000 டொன் அரிசி) குறைவடைந்துள்ளமை இதன்போது தெரியவந்தது. வருடாந்த அரிசித் தேவைப்பாடு 2.5 மில்லியன் டொன்களாக காணப்படுகையில் மற்றும் அதில் 2/3ஐ பெரும்போகத்தில் எதிர்பார்த்த நிலையில், 2021-2022 ஆம் ஆண்டில் நெல் அறுவடையானது சுமார் 40% ஆல் குறைவடைந்துள்ள விடயமும் இதன்போது தெரியவந்தது. ஏனைய பயிர்களின் அறுவடையும் இதற்கு இணையான சதவீதத்தால் குறைவடைந்துள்ளமையும் தெரியவந்துள்ளது.

அத்துடன் 2021 ஆம் ஆண்டுடன் ஒப்பிடுகையில் 2022 ஆம் ஆண்டில் நெல் மற்றும் அரிசியின் விலைகள் 100% ஆலும், ஏனைய மரக்கறிகள் மற்றும் பழங்களின் விலைகள் 100% இற்கு அதிகமாகவும் அதிகரித்துள்ளதாக பதிவாகியுள்ளது.

- அடையாளங் காணப்பட்ட பிரதான சிக்கல்கள் பின்வருமாறு.
 1. விவசாயிகள் விவசாயத்தைக் கைவிடுதல்.

சுமார் 1.65 மில்லியன் விவசாயக் குடும்பங்களுள் சுமார் 80% ஆனோர் 2 ஹெக்டேருக்கும் குறைவான விவசாய நிலங்களின் உரிமையாளர்கள் எனும் விடயம் தெரியவந்துள்ளது.

விவசாயத்திற்கு அவசியமான மூலப்பொருட்களின் பற்றாக்குறை, உற்பத்திச் செலவுகள் அதிகரித்துள்ளமை, குறைந்த அறுவடை மற்றும் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த வருமானம், நிச்சயமற்ற எதிர்காலம் மற்றும் மனப்பாங்கு ரீதியிலான சிக்கல்கள் இங்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ளன. 2021 மே மாதம் 06 ஆம் திகதி பிறப்பிக்கப்பட்ட இரசாயனப் பொருட்கள் மீதான தடையானது 2021 நவம்பர் மாதம் 09 ஆம் திகதி நீக்கப்பட்ட போதிலும், இரசாயனப் பசளையைப் பெறுவதிலான சிரமம் தொடர்ந்தும் நீடித்து வருகிறது. விவசாயிகளுள் 94%மானோர் உழவு இயந்திரம் போன்ற இயந்திரங்களைப் பயன்படுத்துகின்ற காரணத்தால், எரிபொருள் விலை, உதிரிப் பாகங்களின் தட்டுப்பாடு மற்றும் இயந்திரங்களின் இறக்குமதி இடைநிறுத்தம் போன்றவற்றால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். களைக்கொல்லிகள், பூச்சிக்கொல்லிகள், இறக்குமதி செய்யப்பட்ட விதைகள் என்பவற்றுக்கான தட்டுப்பாடு மற்றும் அதிக விலைகளும், விதைகளின் தரம் தொடர்பான பிரச்சினைகளும் அடையாளங் காணப்பட்டன.

- உடனடியாகத் தீர்வு காணப்பட வேண்டிய மூன்று சிக்கல்களாக,
 - (i) வன விலங்குகளால் பயிர்களுக்கு ஏற்படும் சேதம், அறுவடை செய்தல், போக்குவரத்து மற்றும் சந்தைப்படுத்தலின் போது இடம்பெறும் சேதம் மற்றும் உணவு வீணடிக்கப்படுதல் ஆகியவை அடையாளங் காணப்பட்டன.
 - (ii) அறுவடையின் போதான சேதத்தைக் குறைப்பதற்காக வனவிலங்குகள் தொடர்பான சேதங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான சட்ட ஏற்பாடுகளைச் செய்தல், விவசாய விஸ்தரிப்புச் சேவைகளை மீண்டும் உருவாக்குதல்

மற்றும் அறுவடைகளைப் பதப்படுத்தி பாதுகாப்பாக வைத்திருக்கும் தொழில்நுட்ப உபாயமுறைகள் (குளிரூட்டி மற்றும் ஈரப்பதனகற்றல் ஆகிய முறைகளைப் பிரபல்யப்படுத்துதல்) என்பன அடையாளங் காணப்பட்டன.

(iii) அறுவடைகளைக் கொள்வனவு செய்தல் மற்றும் உணவு விநியோகத்தின் போது அரசின் தலையீடு போதுமானளவு இன்மை மற்றும் செயற்றிறனற்றதாக காணப்படுகின்றமை அடையாளங் காணப்பட்ட அதேவேளை, தனியார் துறையினரின் ஏகபோகவுரிமையைக் (நெல் மற்றும் அரிசி) கட்டுப்படுத்துவதற்காக சிறிய மற்றும் நடுத்தர முயற்சியாளர்களை ஊக்குவித்தல் செயற்பாடு அடையாளங் காணப்பட்டது.

- பசளை இடுதல் தொடர்பான அறிக்கையின் மூலம், இரசாயனப் பசளை மற்றும் சேதனப் பசளைகளின் பயன்பாடு பற்றிய புதிய விகிதம் (70:30) நடைமுறைச்சாத்தியமற்றது எனத் தெரியவந்தது.

அத்துடன் பெரும்போகத்திற்காக போதுமான அளவு யூரியா இன்னும் கிடைக்கவில்லை என்பதுடன் (தேவைப்பாடு 1,23000 மெற்றிக் டொன்கள்), TSP பசளையை (60000 மெற்றிக் டொன்கள்) பயன்படுத்தாதிருப்பதற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள முடிவு மற்றும் அவசியமான MOP பசளை (36000 மெற்றிக் டொன்கள்) கிடைக்காமல் பெரும்போகம் நீடிக்கப்பட்டதால் வடகீழ் பருவமழையின் போது அறுவடைகள் அழிவடைந்து செல்லக்கூடிய ஆபத்து குறித்தும் வலியுறுத்தப்பட்டது.

உலக வங்கி 110 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களையும், ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி 40 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களையும், US AID 40 மில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களையும் பெற்றுக்கொடுத்த போதிலும், பெறுகைச் செயற்பாட்டின் முறைசாரா தன்மை மற்றும் காலதாமதம் ஆகிய காரணிகளால் கிடைக்கப்பெற்றுள்ள நிதிகள் (இந்தியக் கடன் திட்டம் உள்ளடங்கலாக) முறையாக பசளைகளை இறக்குமதி செய்வதற்குப் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.

பெருந்தோட்டக் கைத்தொழில் துறையில் பசளையின் தேவைப்பாடு (ஆண்டுதோறும் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கைக்கு 96 மெற்றிக் டொன் யூரியா) கிடைக்காத நிலைமையும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. சோளப் பயிர்ச் செய்கைக்குத் தேவையான விதைகள் மற்றும் பசளைகள் இல்லாததால் பயிரிடக்கூடிய நிலத்தின் அளவு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளதாகவும், இந்த நிலைமை கோழி இறைச்சி மற்றும் முட்டை உற்பத்தியிலும் பொதுவாக கால்நடைக் கைத்தொழிற்றுறையிலும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தியுள்ளமை அவதானிக்கப்பட்டது.

- விவசாயம் மற்றும் பெருந்தோட்டத் துறைக்கு ஒரு வருடத்திற்குத் தேவையான விதைகள், பசளை மற்றும் உள்எீடுகளுக்காக ஆகக்குறைந்தது 450 மில்லியன் அமெரிக்க டாலர்கள் தேவையென்பது தெளிவாகியது. இதற்கென வெளிநாட்டு உதவிகளுக்கு மேலதிகமாக ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு மூலப் பொருட்களை இறக்குமதி செய்வதற்கான சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது அவசியம் என்பதும் அடையாளங் காணப்பட்டது.

தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும்

- இரசாயனப் பொருட்களின் பெறுகைச் செயற்பாடுகளுக்கு முறையான துரித செயன்முறையொன்று அவசியமென முன்மொழியப்படுகின்றது.
- இரசாயனப் பொருட்கள் மற்றும் விதைகளின் தரத்தினை உறுதிப்படுத்துவதற்காக முறையான தரப்படுத்தல் செயன்முறையொன்று அவசியமென வலியுறுத்தப்படுகிறது.
- எரிபொருள் மற்றும் உள்எீடுகளின் விலைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக அரசாங்கத்தின் தலையீடு மற்றும் முறையான விநியோக முறைமையொன்று அவசியமென முன்மொழியப்படுகின்றது.
- எரிபொருள் மற்றும் உள்எீடுகளுக்காகவும் அத்துடன் அறுவடைக்காகவும் டிஜிட்டல் தளமொன்றினை உருவாக்கி அத்தகவல்களை விவசாயிகள் மற்றும்

சந்தைப்படுத்துபவர்களுக்கிடையில் பகிர்ந்தளிப்பது அவசியமென முன்மொழியப்படுகின்றது.

- மீனவர்களுக்கு மண்ணெண்ணெய் வழங்கும் செயற்பாட்டினை முறைப்படுத்தவும், மீன்வளர்ப்புப் பண்ணை முறையை ஊக்குவிக்கவும் முன்மொழியப்படுகின்றது.
- விவசாயிகள், பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையாளர்கள், விவசாய உற்பத்தியாளர்களை அத்துறைகளில் தக்கவைத்துக்கொள்ளல் மற்றும் ஊக்கப்படுத்துவதற்காக விசேட வரிச்சலுகையை அவர்கள் எதிர்பார்க்கின்றனர் என்பதோடு அதற்காக முறையான கலந்துரையாடலொன்று அவசியம் என்பதும் முன்மொழியப்படுகின்றது.

போஷாக்கும் பாதுகாப்பு வலையும்

பின்னணி

- போசாக்கின்மையானது பல்வேறுபட்ட காரணங்களின் அடிப்படையில் (வறுமை மற்றும் வேறு) சுமார் 10 வருடங்களாக 20% இற்கும் மேற்பட்ட பெறுமதியைக் கொண்டிருப்பதாக பதிவாகியுள்ளது.

மக்கள் தொகையில் 28% உம் ஆனவர்கள் (2022 ஜூன் மாதம்) உணவுப் பாதுகாப்பின்மையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் மக்கள் உணவுக்காக தமது சாதாரண வருமானத்தில் 75% ஐ செலவிடுவதாகவும் வெளிக்கொணரப்பட்டுள்ளது (FAO ஆய்வு). இது 2019 ஆம் ஆண்டில் பதிவாகிய 32% உடன் ஒப்பிடும் போது மிகவும் ஆபத்தான ஒரு நிலைமையாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

- உணவு தொடர்பாக நோக்கும்போது இரண்டு பிரதான விடயங்கள், அதாவது ஆகக்குறைந்த சக்தியினைப் பெற்றுக்கொள்ளல் (kcal களில்) மற்றும் தேவையான மேலதிக ஊட்டச்சத்துக்களைப் பெற்றுக்கொள்ளல் (புரதம், விற்றமின் மற்றும் ஏனையவை) தொடர்பில் கவனம் செலுத்தப்பட்டது. உலக வங்கியினது தற்போதைய அவதானிப்பின் பிரகாரம் வறுமையானது, வறிய நாடுகளுக்கான வறுமை அளவுகோல்களின் பிரகாரம் (நாளொன்றுக்கு 1 டாலர்) வறுமையானது 2020 ஆம் ஆண்டில் 1.5 %ம் தொடக்கம் 2022 ஆம் ஆண்டில் 6.1%ம் வரையிலும் (2023 ஆம் ஆண்டில் 6.8%), கீழ்நிலை மத்திய வருமானம் பெறும் நாடுகளுக்கான வறுமை அளவுகோல்களின் பிரகாரம் (நாளொன்றுக்கு 3.65 டாலர்கள்) வறுமையானது 2020 ஆம் ஆண்டில் 12.7 % உம் தொடக்கம் 2022 ஆம் ஆண்டில் 25.6% உம் வரையிலும் (2023 ஆம் ஆண்டில் 28.2%), அதிகரித்திருப்பதாகத் தெரிகின்றது. இவ்வாறு தொழில்வாய்ப்பின்மை விகிதமும் 2020 – 2022 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் சுமார் இரண்டு மடங்குகளினால் அதிகரித்துள்ளதோடு பணவீக்கத்தின் வருடாந்த வேறுபாட்டின் சராசரி 34% ஆகவும் வருடங்களுக்கு இடையிலான வேறுபாடு 66% ஆகவுமான உயர் பெறுமதியைக் கொண்டுள்ளது.

வருமான இழப்பு, தொழில் வாய்ப்புகள் இழக்கப்படுதல் மற்றும் வறுமை (சார்பு மற்றும் சார்பிலா) என்பன மிகவும் சடுதியாக அதிகரித்து வருவது இவை அனைத்தின் மூலமும் காட்டப்படுகின்றது.

குறுகியகால தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும்

- வறுமை மற்றும் தொழிலின்மை காரணமாக பாதிக்கப்படுகின்றவர்கள் தொடர்பில் துரிதமாக சமூகப் பாதுகாப்புச் சட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்படுதல் வேண்டும்.
- தொகைமதிப்பு மற்றும் புள்ளிவிபரத் திணைக்களத்தினால் முறையாக குடும்ப வருமானங்கள், செலவினங்கள், வறுமை, தொழிலின்மை பற்றிய ஆய்வு மாதிரிகள் குறைந்தபட்சம் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறையேனும் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதோடு அதன் பிரகாரம் அரசாங்கத்தின் நிவாரண நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் பொருளாதார நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் சமூக பாதிப்புகள் குறைவடையும் வகையில் தயாரித்துக்கொள்ளல் வேண்டும். மக்கள் தொகையில் 20% உம் ஆனோர் மட்டும் போஷாக்கு உணவுகளைப் பெற்றுக்கொள்வதாக பதிவாகியுள்ளது. போசாக்கு மற்றும் சக்தி ஆகிய இரண்டு விடயங்களையும் கருத்திற்கொள்ளும்போது மக்கள்தொகையில் 80% உம் ஆனோர் உரிய போசாக்கினைப் பெறுவதில்லை என்பது இதன் மூலம் தெரிகின்றது.
- குழந்தைப் போசாக்கு மற்றும் ஆரம்ப நாட்கள் 8000 (20 வயது வரை) என்பவை மனிதனின் போசாக்கினைத் தீர்மானிப்பதால் அதற்கு அமைவாக போசாக்கு இலக்குகளைத் தயாரித்தல் வேண்டும். கலாசார ரீதியில் வயது வந்தோருக்கான போசாக்கானது இரண்டாம் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளதால் அது தொடர்பில் விசேட கவனம் செலுத்தப்படுதல் வேண்டும்.
- உணவு மற்றும் போசாக்கு பற்றிய சரியான தரவுகளும் பிரச்சாரங்களும் அத்தியாவசியமானது என்பது முன்மொழியப்படுகின்றது.

- மரபு ரீதியான அறிவு, உயிரினப் பல்வகைமை என்பவற்றை இனங்கண்டு தற்போது பிரபல்யமல்லாத போதிலும் விரைவாக பெறுபேறுகளை பெற்றுத்தரக்கூடிய கிழங்கு வகைகள், கீரை வகைகள், பழ வகைகள் போன்றவற்றை ஊக்குவிப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுதல் வேண்டும்.
- உணவு வகைகள் மற்றும் ஏனைய நிவாரணங்கள் பல்வேறுபட்ட நிறுவனங்களினால் வழங்கப்படுவதோடு அவற்றுக்கிடையிலான இணைப்பாக்கம் காணப்படவில்லை. அத்தோடு அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படுகின்ற உதவிகள் அரசியல் ரீதியிலான அனுகூலங்களின் நிமித்தம் பயன்படுத்தப்படுவதாக குற்றச்சாட்டுகள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, முறையான சமூகப்பாதுகாப்பு வலையொன்றை ஏற்படுத்துவதற்காக தரவு மேடையொன்றையும் அனுகூல மேடையொன்றையும் ஏற்படுத்த வேண்டும் என்பதோடு சர்வதேச, தனியார் மற்றும் அரசு நிறுவனங்களுக்கு இடையிலான தொடர்பினை அதன்மூலம் உறுதிப்படுத்த முடியும். அது வெளிப்படைத் தன்மையுடன்கூடிய திறந்த செயல்முறையாக இருக்க வேண்டும் என்பதோடு இதற்கென இலத்திரனியல் அட்டையொன்றை அல்லது கையடக்கத் தொலைபேசியைப் பயன்படுத்துவதற்கு முன்மொழியப்படுகின்றது.

வலு சக்தி

பின்னணி

- இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியானது வலுசக்திக்கான தேவை மற்றும் வழங்கலோடு (எரிபொருள், நிலக்கரி, எரிவாயு, மீள் புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தி) பின்னிப் பிணைந்துள்ளது என இனங்காணப்பட்டுள்ளது.
- வலுசக்தி தொடர்பான எத்தகையதொரு கொள்கையினையும், இலங்கையின் தற்போதைய பொருளாதார வங்குரோத்து நிலை, அந்நியச் செலாவணித் தட்டுப்பாடு மற்றும் அவற்றைக் பெற்றுக்கொள்வதில் காணப்படும் சிரமங்கள், ஏற்றுமதி மற்றும் பொருளாதாரக் காரணிகளுக்காக எம்மோடு போட்டியிடும் ஒரேவிதமான நாடுகளின் கொள்கைகள் போன்றவற்றுடன் சேர்த்து ஒன்றாகக் கவனத்திற் கொள்ளப்படல் வேண்டும் என இனங்காணப்பட்டுள்ளது.
- வலுசக்தி பாதுகாப்பு மற்றும் வலுசக்தி தன்னிறைவு, வலுசக்தி வினைத்திறனை மேம்படுத்தல், தேவையினை முகாமைத்துவம் செய்தல், வலுசக்தியை சேமிக்கும் புதிய தொழில்நுட்ப மற்றும் முகாமைத்துவ உபாயங்கள், வலுசக்தி அறவீட்டு முறைகள் மற்றும் விலை போன்ற விடயங்கள் ஒருங்கே கவனத்திற் கொள்ளப்படல் வேண்டும் என வலியுறுத்தப்பட்டது.
- அரசு வலுசக்தி நிறுவனங்களான இ.மி.ச., லெக்கோ, பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம், முனையம் மற்றும் லிட்ரோ கம்பெனி போன்றவற்றில் நிர்வாக, முகாமைத்துவ மற்றும் நிதிசார் மறுசீரமைப்புக்களை மேற்கொள்ள வேண்டியது அத்தியாவசியமானது என இனங்காணப்பட்டுள்ளது.
- சகல வலுசக்திகளினதும் (எரிபொருள், மின்சாரம்ஈ எரிவாயு) நுகர்வு கணிசமான அளவில் குறைந்துள்ளதாகவும், அதற்கு நிதி வீழ்ச்சி, அதிக விலை மற்றும் வழங்கல் மட்டுப்படுத்தப்பட்டமை போன்ற காரணங்கள் செல்வாக்கு செலுத்தி உள்ளதாகவும் இனங்காணப்பட்டது.

தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும்

- மத்திய கால அடிப்படையில் தற்போது இலங்கை கடற் பரப்பில் இனங்காணப்பட்டுள்ள பெற்றோலியப் படிமங்களை பகுதிகளாகப் பிரிப்பதற்கு (Petroleum Resources Development Blocks) (அடிப்படை தொகுதிகள் 20, உப தொகுதிகள் 890) ஆகக் குறைந்த நில அதிர்வு தரவு (2D) முறைமைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளல், தரவுகளுடன்கூடிய தொகுதிகளுக்காக உற்பத்தியாளர்களுக்கு (Upstream Development) சந்தர்ப்பம் அளித்தல், அதற்காக நாட்டுக்குப் பொருத்தமான நாணய மாதிரியொன்றினை பெற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் சட்டக் கட்டமைப்பினை உருவாக்குதல், இலங்கை மின்சார சபையின் எரிவாயு டெர்பைன்களுக்கு இயற்கை வாயு வழங்கும் துரித கருத்திட்டமொன்றினை (3 வருடங்கள்) ஆரம்பிப்பதற்கு முன்மொழியப்படுகின்றது.
- வலுசக்தி தொடர்பில் அவசர நிலைமையைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கு முன்மொழியப்படுகின்றது.
- தற்போது இலங்கைக்கு சர்வதேச ரீதியாக காபன் வெளியீடு தொடர்பான (இலங்கையில் தனி நபர் காபன் வெளியீடு மெற்றிக் டொன் 0.95, 2007 காபன் வெளியிடல் தொடர்பான சர்வதேசச் சமவாயத்திற்கு அமைவாக தனி நபர் காபன் வெளியீடு மெற்றிக் டொன் 2.1 எனக் கருதி) பொறுப்புக்கூறல் இல்லையெனக் கருதி, ஆயினும், சர்வதேச ரீதியான காபன் வெளியீடு காரணமாக ஏற்படக்கூடிய காலநிலை மற்றும் வானிலை மாற்றங்கள் காரணமாகவும், எமது நாடு ஒரு தீவு என்ற ரீதியில் அதனால் பாதிக்கப்படுவதன் அடிப்படையிலுமான இரண்டு காரணங்களையும் கருத்திற் கொண்டு 2030 காபன் வெளியீட்டு நிலை தொடர்பான இலக்குகளை உடனடியாக நடைமுறை ரீதியில் மீண்டும் தயாரிப்பதற்கு முன்மொழியப்படுகின்றது. அதன்போது இரண்டாம் நிலை வலுசக்தியான மின் சக்தி தொடர்பாக அல்லாமல் ஒட்டுமொத்த வெளியீட்டின் மீது செல்வாக்குச் செலுத்தும் ஆரம்ப நிலை வலுசக்தியின் அமைப்பினைக் கருத்திற் கொண்டு கொள்கைகளைத் தீர்மானித்தல் வேண்டும்.
- 2026 வரை செல்லும் துரித வேலைத்திட்டமொன்றின் ஊடாக,

- தமக்கே சுயாதீனமான வலுசக்தி வழங்கலுக்காக உயர் தர எரிபொருள் மற்றும் மின் சக்தி பாவனையாளர்களை ஊக்குவித்தல்.
- இமி.ச. கடத்துகை. அனுமதி (2000 MW) மற்றும் நிலைபெறுதகு வலு சக்தி அதிகார சபையினால் அனுமதிப்பத்திரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ள 1600MW இற்கிடையில் இணையான (Over Lapping) வலுசக்தி வழங்கலுக்காக உடனடியாக அனுமதி வழங்கல்தற்போது 690 . மெகாவொற்றாக உள்ள கூரைகள் மீது பொருத்தப்படும் சூரிய மின் தகடுகள் மூலமான சூரிய மின் உற்பத்தியை மேலும் 600 மெகாவொற்றினால் உடனடியாக அதிகரித்தல்.
- இரவு நேரத் தேவையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக மீள்புதுப்பிக்கத்தக்க சக்தியை களஞ்சியப்படுத்தும் வசதிகள் (பற்றரி முறைமைகள், நீர் பம்பி களஞ்சியசாலைகள்) மற்றும் நேரத்திற்கு ஏற்ப வேறுபடும் அறவிடல் முறையை முறைப்படுத்தல் மற்றும் அதற்காக அளவிடல் மானிகளை (Meters) வழங்குவதை துரிதப்படுத்தல்.
- வலுசக்தியை சேமிக்கும் உபகரணங்களுக்காக (புதிய மின் குமிழ்கள், வீட்டு உபகரணங்கள், இயந்திரங்கள்) “பழைய உபகரணத்திற்குப் பதிலாக புதிய உபகரணமொன்று” எனும் தொனிப்பொருளின் கீழ் பழைய இயந்திரங்களை விற்பனை செய்வதற்கு, ஏற்றுமதி செய்வதற்கு மற்றும் புதிய இயந்திரங்களை இறக்குமதி செய்வதற்கு தனியார் துறையினருக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்குதல்.
- மேற்குறிப்பிட்ட உபாய மார்க்கங்கள் ஊடாக எரிபொருள் பயன்படுத்தும் மோட்டார் வாகனங்களையும் மின்சார மோட்டார் வாகனங்களையும் கலப்பின மோட்டார் வாகனங்களாக மாற்றுவதற்கு தனியார் துறையினருக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்குதல்.
- வெளிநாடு சென்றுள்ள, வெளிநாட்டு நிதியை ஈட்டுகின்ற இலங்கையர்களின் வீடுகள், குடும்ப அங்கத்தவர்களின் வீடுகளுக்கு சூரியப் படலங்கள், பற்றரி முறைமைகள் மற்றும் உதிரிப் பாகங்களுக்காக பணவனுப்பலின் ஒரு பகுதியைப் பயன்படுத்த இடமளித்தல்.

➤ தற்போதைக்கு பெற்றுக்கொள்ள)Power Evacuation) முடியாமல் உள்ள காற்று அல்லது சூரிய சக்திக்காக, ஐதரசன் எரிபொருளை உற்பத்தி செய்வதற்கான இயலுமையை பரிசீலிப்பதற்காக தனியார் துறையினருக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்குதல்.

- எரிபொருள் விலைச் சூத்திரத்தை முறையாக பிரசித்தப்படுத்தல் மற்றும் மாதத்திற்கு ஒரு முறை எரிபொருள் விலையையும், ஆறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை மின்சாரப் பட்டியலையும் இற்றைப்படுத்தல் அதற்கமைவாக நீர்ப் பட்டியல் மற்றும் போக்குவரத்து கட்டணங்களுக்கான விலைச் சூத்திரத்தை .தீர்மானித்தல்
- எரிபொருள் அறவிடல் முறையின் ஒரு பகுதியான இமி.ச. மற்றும் அதனுடன் . இணைந்த நிறுவனங்கள், பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனம் போன்ற நிறுவனங்களின் ஊழியர் சம்பளங்கள் மற்றும் ஏனைய செலவுகளை புறம்பாகக் கருத்திற் கொண்டு அந்நிறுவனங்களின் தொழில்நுட்ப மற்றும் நிதி வினைத்திறனுக்காக அவற்றை ஒன்றிணைத்து மதிப்பிடல் .
- இதன் போது மின்வலுத்துறையில் மின் இழப்புக்கள், எண்ணெய் கடத்துகை இழப்புக்கள், மின் தடைகள் மற்றும் நிலையான காலம், நிதி சார் ஒழுக்கம் தொடர்பான அடிப்படை மதிப்பீட்டுக் குறிகாட்டிகளை (KPI) அறிமுகப்படுத்தல் மற்றும் ஊழியர்களுடன் உடன்பாட்டு ஒப்பந்தங்களை ஏற்படுத்திக் கொள்ளல்.

குறுகிய கால முன்மொழிவுகள்

- சகல அரசு நிறுவனங்களிலும் ஊழியர்களை வலுசக்தி முகாமையாளர்களாக (Energy Manager) நியமித்து வலுசக்தி செலவினை 10% இனால் சேமித்தல்.
- புத்தளம் நிலையத்திற்கு பொருத்தமான வகையில் தயாரிக்கப்பட்ட உயிர் எரிபொருள் 5%ஐ பயன்படுத்தல்.

- சுத்திகரிப்பு நிலையத்தை தொடர்ச்சியாக இயக்குதல் மற்றும் இ.மி.ச.இன் உலை எண்ணெய் தேவைப்பாடு மற்றும் பெற்றோல், டீசல், நெப்தா, மண்ணெண்ணை, எரிவாயு தேவைக்கு உச்ச அளவில் பங்களிப்புச் செய்யக்கூடிய மசகு எண்ணெய்யை மட்டும் பயன்படுத்தல். அவசர நிலைமையாகக் கருதி முறையான, துரிதப் பரிசோதனையின் பின்னர் ஒக்டேன் 87, 90, 92 என்பவற்றை மீளவும் பொருத்தமான வாகனங்களுக்குப் பயன்படுத்த பரிந்துரைத்தல் மற்றும் அதனுடாக சந்தை விலையைத் தீர்மானித்தல்.
- கைத்தொழில், விவசாயம், கடற்றொழில் மற்றும் உற்பத்தி, பொதுப் போக்குவரத்திற்காக பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்படும் டீசலின் விலையை ஒப்பீட்டளவில் குறைத்தல் மற்றும் வழங்கலை அதிகரித்தல், இணையவழி சேவைகள் வழங்கப்படுவதை (புகையிரத யுகம்) ஊக்குவித்தல் மற்றும் போக்குவரத்துத் தேவைகளை முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு டிஜிட்டல் தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்துதல்.
- உமா ஓயா கருத்திட்டத்தினை நடைமுறைப்படுத்துவதன் ஊடாக இரவு நேர உச்சப் பாவனைக்காக (Night Peak) மேலதிக 150 மெகாவொற்றினைப் பயன்படுத்துதல்.

போக்குவரத்து

பின்னணி

பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து (1948 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர்) பல்வேறுபட்ட பொருளாதார, அரசியல் மாற்றங்கள் இடம்பெற்ற காலகட்டங்களில் போக்குவரத்துத் தொடர்பில் பலவிதமான மூலோபாயங்கள் பின்பற்றப்பட்டிருப்பது அவதானிக்கப்பட்டது. இது காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்தில் பொருளாதார நன்மைகள் மற்றும் நிர்வாகத் தேவைகளின் மீது தீர்மானிக்கப்பட்டது. நலனோம்பல் மற்றும் இறக்குமதிப் பதிலீடுகள் ஆனவை பொருளாதார யுகத்தில் தனியார் போக்குவரத்தினை அதைரியப்படுத்தியதோடு பொதுப் போக்குவரத்தினை அரசுடைமையாக்கியது (1956 -1977). தாராளவாத பொருளாதார மறுசீரமைப்புகளின் (1977) பின்னர் தனியார் போக்குவரத்து ஊக்குவிக்கப்பட்டதோடு 2005 ஆம் ஆண்டின் பின்னர் தனியார் வாகன போக்குவரத்துக்கான வீதிமுறைமைகளுக்கென பாரிய முதலீடுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தற்போது காணப்படுகின்ற அவசர பொருளாதார நிலைமையின் மீது போக்குவரத்துக்கான மூலோபாயம் மாற்றப்பட வேண்டும் என்பது இனங்காணப்பட்டுள்ளது.

2005 - 2019 காலப்பகுதியில் வீதி அபிவிருத்திக்காக மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் (1.00 - 1.64%) வரையான மூலதன செலவினமும், புகையிரத மேம்பாட்டுக்காக (மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 0.17 - 0.25% . ஆகக் கூடிய பெறுமதி 2011 ஆம் ஆண்டில் 0.55% - வடக்கின் வசந்தம்) தொகையும், பேருந்துத் தொகுதியின் மேம்பாட்டுக்காக (0.1 - மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 0.11%. ஆகக்கூடிய பெறுமதி 2016. 0.23% ஐயும் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பது அவதானிக்கப்பட்டது.

2018 ஆம் ஆண்டின் புள்ளிவிபரங்களின் பிரகாரம் வாகனங்கள், எரிபொருள் மற்றும் உதிரிப் பாகங்களுக்காக அ.டொ. 5,350 மில்லியன் (27% இறக்குமதிச் செலவினம்) செலவிடப்பட்டதோடு அந்த வருடம் வீதி அபிவிருத்திக்குத் தேவையான மூலப்பொருள் மற்றும் உபகரணங்களுக்காக மேலும் அ.டொ. 700 மில்லியன் (3.5% இறக்குமதிச் செலவினம்) செலவிடப்பட்டுள்ளதாக பதிவாகியுள்ளது.

2018 ஆம் ஆண்டுக்கான புள்ளிவிபரங்களின் பிரகாரம், பொதுப் போக்குவரத்தினை சுமார் 52% ஆன பயணிகள் தெரிவுசெய்துள்ளதோடு தனியார் போக்குவரத்தினை 48% ஆனவர்கள் பயன்படுத்தி உள்ளனர். எரிபொருள் செலவின் பிரகாரம் நோக்கும்போது, பொதுப் போக்குவரத்துக்கு மொத்த எரிபொருள் செலவில் சுமார் 12%ம் செலவிடப்பட்டுள்ளது.

பயணிகளுள் 25% ஆனோர் தனியார் போக்குவரத்தில் இருந்து பொதுப் போக்குவரத்துக்கு மாறும் பட்சத்தில் வாகன இறக்குமதி, எரிபொருள் பயன்பாடு போன்ற இறக்குமதிச் செலவுகளில் சுமார் 15% - 18% வரை சேமித்துக்கொள்ள முடியும் என பதிவாகியது.

புகையிரதப் பயணிகள் போக்குவரத்தில் ஒப்பீட்டளவிலான அதிகரிப்பு பதிவாகிய போதிலும் இலங்கை போக்குவரத்துச் சபை மற்றும் தனியார் பேருந்துச் சேவைகள் மற்றும் டெக்ஸி சேவைகளைப் பயன்படுத்தும் பயணிகளில் 20% - 25% இடைப்பட்ட குறைவு பதிவாகியது.

தீர்வுகளும் முன்மொழிவுகளும்

- முதலாவது மூலோபாயமாக எரிபொருள் பயன்பாட்டினைக் குறைப்பதற்கு முன்மொழியப்படுகின்றது. அதன் போது, கேள்வி முகாமைத்துவத்திற்கு, இறக்குமதி வரி, விலைச்சூத்திரம் போன்ற சந்தைக் கருவிகளைப் பயன்படுத்துதல். எரிபொருள் பயன்படுத்தப்படாத மற்றும் உயர் எரிபொருள் வினைத்திறனுடனான போக்குவரத்து முறைகளை மேம்படுத்துதல் மற்றும் ஊக்குவித்தல். சகல துறைகளிலும் குறைந்த வினைத்திறனுடனான எரிபொருள் மற்றும் உபகரணப் பயன்பாட்டைக் கட்டுப்படுத்தல் மற்றும் சேதத்தைக் குறைக்கும் உபாயங்களை அறிமுகப்படுத்தல் வேண்டும்.
- இரண்டாவது மூலோபாயமாக தரமான பொதுப் போக்குவரத்துச் சேவை முன்மொழியப்படுகின்றது. இதற்காக புகையிரதச் சேவை, பேருந்துச் சேவை, டெக்ஸி சேவை, வேன் சேவை போன்றவற்றுக்கு முன்னுரிமை வழங்கும் கொள்கைகளை அறிமுகப்படுத்துதல். பொது போக்குவரத்துச் சேவை மற்றும் தனியார் போக்குவரத்துச் சேவைக்கு டிஜிட்டல் தளமொன்றினை அமைத்தல். (Mobility as a Service – Mass). தற்போது இதற்காக Uber, Pick me போன்ற நிறுவனங்கள் பயன்படுத்தும் தளத்தினையும், “சஹசர” வேலைத் திட்டம்

ஊடாக முன்மொழியப்பட்ட வேலைத்திட்டத்தையும் மீளவும் கவனத்திற் கொண்டு புதிய ஒருங்கிணைந்த வேலைத்திட்டமொன்றினைத் தயாரிக்க வேண்டும்.

- இ.போ.ச. மற்றும் தனியார் பேருந்துச் சேவைகளை “சஹசர” கருத்திட்டத்திற்குச் சமாந்திரமாக ஒரே டிஜிட்டல் தளத்திற்குக் கொண்டு வருதல். பயணிகளின் வசதிக்காக புகையிரதங்கள், பேருந்துகள், அலுவலக மற்றும் பாடசாலை வேன்கள், டெக்ஸி மற்றும் டெக்ஸி வசதிச் சேவைகளுக்காக (Uber, Pick me, etc) விசேடமான டிஜிட்டல் அட்டையொன்றினை அல்லது கைத்தொலைபேசியுடன் தொடர்புடைய முறையொன்றின் மூலம் “போக்குவரத்து வசதிகளை டிஜிட்டல் மயப்படுத்துதல்.”
- இலங்கையை ஸ்மார்ட் கைத்தொழில் மற்றும் சேவைக்கான (4.0 Industrial Revolution) போக்குவரத்து மற்றும் சேவை நிலையமாக மாற்றுதல்.

அதற்குத் தேவையான சட்ட விதிகள், பெறுகை நடைமுறைகள், மனித வளங்களை மேம்படுத்துவதற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களைத் தயாரித்தல், துறைமுகம், விமான நிலையம், பொருட்கள் போக்குவரத்தின் போது பயன்படுத்தப்படும் லொரிகள், புகையிரதங்கள் போன்று பயணிகள் போக்குவரத்திற்கான பொது மற்றும் தனியார் போக்குவரத்துச் சேவைகளை முறையான ஒருங்கிணைந்த டிஜிட்டல் மயப்படுத்தலுக்கு உட்படுத்துதல்.

- பொருட்கள் போக்குவரத்திற்காக புகையிரதச் சேவையை அதிகமாகப் பயன்படுத்தல், பயணிகள் போக்குவரத்தில் ஈடுபடும் 08 ஆசனங்களை விட அதிகமான ஆசனங்களைக் கொண்ட வாகனங்களுக்கு வீதியில் பயணிக்கும் போதும், எரிபொருள் வழங்கும் போதும், அறவிடல் முறையின் போதும் முன்னுரிமை வழங்குதல்.

- புகையிரதச் சமிக்ஞை முறைமைகள் மற்றும் வீதிக் கட்டமைப்பில் இனங்காணப்பட்ட தடைகள் (Bottlenecks) மற்றும் பலவீனங்களை ஒரு வருடத்திற்குள் நீக்குதல்.
- புதிய பேருந்து (Low Floor) மதிப்பீட்டின் பின்னர் புதிய புகையிரதத் தொகுதிகளுக்கு முறையான வகையில் முதலீடுகளை மேற்கொள்ளல் மற்றும் உதிரிப் பாகங்கள் மீதான தடையை நீக்குதல்.
- நெகிழ்வுத் தன்மையுடைய நேரங்களை அரசு மற்றும் தனியார் அலுவலகங்கள், பாடசாலைகளுக்காக முறையான முன்னோடிக் கருத்திட்டமொன்றினை பின்னர் அறிமுகப்படுத்துதல்.
- ஆகக் குறைந்த அறவிடல் முறையொன்றின் கீழ் அதிவேக நெடுஞ்சாலைகளை லொறி, ட்ரக் மற்றும் பேருந்துகளுக்கு திறந்துவிடல். (பொருட்கள் போக்குவரத்து மற்றும் பயணிகள் போக்குவரத்து).



The Ninth Parliament of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka
(Third Session)

Parliamentary Series No. 88

**First report
of the
Sub-Committee in identifying short and medium term
programmes related Economic Stabilization of the National
Council**

Presented by

Hon. Patali Champika Ranawaka
Chair of the Sub-Committee

Ordered by Parliament of Sri Lanka to be printed on 15 November 2022

Composition of the Sub-Committee in identifying short and medium-term programmes related Economic Stabilization of the National Council

Hon. Patali Champika Ranawaka (Chair)

Hon. Naseer Ahamed

Hon. Tiran Alles

Hon. Sisira Jayakody

Hon. Sivanethurai Santhirakanthan

Hon. Wajira Abeywardana

Hon. A. L. M. Athaullah

Hon. Rishad Bathiudeen

Hon. Palani Thigambaram

Hon. Mano Ganesan

Hon. M. Rameshwaran

Table of Contents

	Page No.
Background	1
Meetings of the Sub-Committee	2 - 4
Field No: 01 - Restructuring of Public Debt and Fiscal Policy	5 - 14
Field No: 02 - Medicinal drugs crisis and Health	15 - 18
Field No: 03 – Food	19 - 21
Field No: 04 – Nutrition and Social Safety Net	22 - 23
Field No: 05 – Energy	24 - 27
Field No: 06 – Transport	28 - 30

Background

The Resolution to constitute the National Council, moved by the Hon. Dinesh Gunawardena, Prime Minister was approved by Parliament on 20th of September 2022.

According to the above Resolution, the National Council shall have general responsibilities and jurisdiction over three main areas. One of them is to agree on short and medium-term common minimum programmes in respect of the stabilization of the economy.

At the first meeting of the National Council which was held on 29th of September 2022, the Secretary-General of Parliament, presenting the way forward of the Council, suggested to appoint a Sub-Committee to recognize short and medium-term programmes for the stabilization of the economy. The members of the Sub-Committee were announced as per the preferences indicated by them at the Second meeting of the National Council which was held on 6th of October 2022.

MEETINGS OF THE SUB-COMMITTEE

(From 07th of October 2022 to 17th of October 2022)

First meeting- 07th of October 2022

The first meeting of the Sub-Committee on Economic Stabilization (SCES) was held on 7th of October 2022 at 11.00 a.m. The Hon. Patali Champika Ranawaka was proposed and seconded as the Chair to the Committee by the Hon. Wajira Abeywardana, the Hon. Sisira Jayakody and the Hon. Naseer Ahamed respectively. The members of the Sub-Committee put forward their suggestions in identifying areas that should be given priority by the Sub-Committee and decided that the following areas should be given priority:

- Debt restructuring
- Medicinal drugs crisis and Health
- Food
- Nutrition and Social Safety Net
- Energy
- Transport

In this meeting, the members of the Sub-Committee suggested the names of experts who would be summoned for the next meetings to discuss the above areas of priority.

Second meeting - 13th of October 2022

The Sub-Committee summoned the officials of the Central Bank of Sri Lanka and from the Ministry of Finance on 13th October 2022 at 10.00 a.m. to discuss on the debt-restructuring process in Sri Lanka. The Sub-Committee invited Prof. Rohan Samarajiva to share his expertise and knowledge in this field. An official representing the Public Debt Department of the Central Bank made a presentation on “Sri Lanka’s Public Debt, Debt Restructuring Process and its current progress”.

Third meeting - 14th of October 2022

During the same week, the Sub-Committee met on 14th October 2022 at 10.00 a.m. to discuss the medicinal drug shortage which is a pressing issue in the country. The Sub-Committee invited a Panel of Experts in the relevant field and

officials from the Ministry of Health, State Pharmaceutical Corporation (SPC), National Medicines Regulatory Authority (NMRA) and Ayurveda Department to share their knowledge and put forward their suggestions in the relevant sector. Amongst the Panel of Experts, Prof. Asitha de Silva, former Chairman of NMRA joined the meeting via online and made a valuable presentation on “Overview of Pharmaceutical Landscape” and Dr. Ananda Wijewickrama, Consultant Physician of the National Institute of Infectious Diseases and Prof. (Mrs.) Priyadarshani Galappaththi from University of Colombo also made presentations on “Shortage of Medicines: What can be done” and “Pharmaceutical Situation in Sri Lanka and Recommendations” respectively and gave short and medium-term solutions to address the issue. Hon. (Dr.) (Mrs) Sudarshini Fernandopulle participated in this meeting on invitation of the Hon. Chair.

Fourth meeting -18th of October 2022

On 18th of October 2022, the Sub-Committee was convened to discuss the fields of Food and Nutrition. Prof. Aruna Kumara, Specialized in Crop Science, Faculty of Agriculture, University of Ruhuna made the presentation via online on “Food Security in Sri Lanka”. Prof. Harendra de Silva, Emeritus Professor in Paediatrics, Prof. Ranil Jayawardana, Professor in Nutrition, Prof. Rohana Mahaliyanaarachchi, Senior Professor of Agri Business Management, Dr. KalanaPeiris from World Food Programme and Dr. Danister Perera joined the discussion and put forward their suggestions to achieve Food Security and Nutrition security in the country. The officials of the Department of Agriculture, National Fertilizer Secretariat, Food Commissioner’s Department and Dr. Suren Batagoda, Chairman of the Presidential Commission of National Food Security also participated the meeting to discuss the requirement of fertilizer, issue of declining the harvest, malnutrition and the social impact of these factors during a period of crisis.

The Sub-Committee also identified the need of a Social Safety Net which was arisen due to the poverty, malnutrition and shortage of foods.

Fifth Meeting -19th of October 2022

The meeting of the Sub-Committee was summoned to obtain the views of experts on Energy and Transport Sectors on 19th of October 2022. The first session of the meeting was allocated to discuss the Power and Energy Sector and Prof. Anura Wijayapala from the University of Moratuwa made a presentation on

“10 Proposals to Energy and Power Sector”. Mr. Saliya Wickramasuriya, member of the Power Sector Reforms Committee, Mr. Neil Jayasekara, Former Refinery Manager and Former Managing Director of Ceylon Petroleum Corporation (CPC), Mr. Ravindra Pitigalage from LTL Holdings participated in the meeting. Hon. Kanchana Wijesekera, Minister of Power and Energy and Hon. Indika Anuruddha Herath, State Minister of Power and Energy also attended the first session on invitation of the Hon. Chair.

Prof. Amal Kumarage from University of Moratuwa joined the meeting via online and made the presentation on “Repositioning the Transport & Logistics sector for reviving the economy” commencing the second session of the meeting. The officials representing Sri Lanka Transport Board and Sri Lanka Railways participated in the meeting whilst Dr. Dimantha de Silva of University of Moratuwa, Mr. Ithisham Mohamed and Shakoor Dhalanof Uber Sri Lanka and Mr. Isira Perera and Mr. Suwin Amarabandu of Pickme attended the meeting to share their knowledge on the field.

The officials of the Ministry of Finance participated in all four meetings to assist the Sub-Committee.

Restructuring of Public Debt and Fiscal Policy

1. Current Status of Sri Lanka

It is a well-known fact that our country is currently facing an unprecedented economic crisis. The public debt is no longer sustainable owing to the absence of public financial discipline over a prolonged period and reliance on highly risky foreign commercial loans. The payment of loan installments without taking necessary steps to restructure the debt in spite of the understanding that the debt is not sustainable anymore had emptied the official reserves and the net foreign assets in the banking system. Due to the lack of foreign exchange reserves, the essential imports such as fuel, food, and medicine and import of raw materials required for the manufacturing process have to be restricted. The burden of cost of living has risen to an unprecedented level and real income and food security of people have deteriorated. According to the official data, total inflation in September 2022 stood at 69.8% whilst food inflation was recorded at 94.9%. The transport inflation was 150.4%. Furthermore, the World Bank has predicted that poverty, which was 13.1% in year 2021, will increase up to 25.6% by the end of year 2022. It has also been predicted that the economy, which contracted by 4.8% in the first half of 2022, will further be contracted by 9.2% in year 2022 and 4.2% in the year 2023.

According to the World Bank Report issued in October 2022, it has been emphasized that the cause of the economic crisis is not Covid-19. There had been shortcomings in the economic structure and economic management policies for a long time. It has been reported that the weaknesses in the competitiveness of the export market, Central Bank Monetary Policies that have been maintained without discipline from time to time and the exchange rates that have been forcefully maintained were fatal blows to the economy of the country. The decline of the government revenue is the main reason for the fiscal instability and the increasing indebtedness of the country. Owing to all these factors and the unnecessary tax concessions given in year 2019, the amount of public debt and government-guaranteed debt as a percentage of Gross Domestic Production which was 89% at the end of year 2019 has risen up to 110% at the end of year 2021.

The amount of public debt stood at 122% of the Gross National Production by the end of June 2022.

Sri Lankan Debt Status – June 2022

	Foreign Currency US\$ billion	Local Currency US\$ billion	Total US\$ (billion)	Percentage of GDP (%)
Central Government debt	37.9	32.4	70.3	106.1
Multilateral (World Bank and Asian Development Bank etc)	9.6		9.6	14.5
Bilateral (China, Japan and India)	9.5		9.5	14.4
Private / Commercial	18.8	31.8	50.5	76.3
Bonded	14.5	30.9	45.4	68.6
Non-bonded	4.2	0.9	5.1	7.7
Central Bank advances		0.6	0.6	0.9
Guaranteed debt	5.5	1.6	7.1	10.7
Multilateral (World Bank and Asian Development Bank etc)	0.5		0.5	0.7
Bilateral (China, Japan and India etc)	0.4		0.4	0.5
Commercial (including debt of public institutions)	4.6	1.6	6.3	9.4
Central Bank of Sri Lanka debt	3.2		3.2	4.8
Multilateral (International Monetary Fund)	1.1		1.1	1.7
Bilateral (China, India and Bangladesh etc)	2.0		2.0	3.1
Total	46.6	34.0	80.5	121.6

2. Debt Restructuring

- The International Monetary Fund has declared that Sri Lanka's debt is not sustainable. The fact that the International Monetary Fund has declared in

March 2020 that the debt is unsustainable and urgent action is needed has now been revealed.

- The Rating Agencies have declared that Sri Lanka is still in bankrupt state. (Downgrade from Selective Default (SD) to Restricted Default (RD))
- After the Ministry of Finance declared the interim loan repayment arrangement (suspension of loan repayments) on 12th April 2022, assistance has been obtained from the International Monetary Fund.
- Lazard Freres STS and Clifford Chance LLP have been appointed as financial advisor and contract law consultant respectively in order to have negotiations with creditors.
- The negotiations were commenced in March 2022 with the International Monetary Fund and a staff-level understanding has been reached in September 2022. The Central Bank of Sri Lanka and the Ministry of Finance have expressed confidence that the approval to the understanding concerned will receive the approval of the Board of Directors of the International Monetary Fund in December 2022. If it is proved successful, the assistance of the International Monetary Fund will be available for the next four years (2023–2027) and funding amounting to US \$ 2.9 billion is to be received in tranches based on progress.
- During the final quarter of 2022, basic information is shared with all creditors (Under non-disclosure agreements) and discussions will be held with the International Monetary Fund with regard to obtaining their technical assistance (DSA – Debt Sustainability Analysis).
- It is expected to conclude the negotiations and implement the agreements officially during the second quarter of year 2023.
- The principles accepted during the negotiations with the creditors are Transparency, Good faith for a Collaborative Process, Fair and Comparable Treatment to all Creditors.

- Furthermore, most of the Economic Analysts point out that the restructuring of domestic debt is mandatory to confirm the debt sustainability.
- At the first glance this seems like a difficult task and, in light of the stance taken by the government not to restructure domestic debt, the target is more difficult to achieve.

New Economic Equilibrium

- At present, the government has achieved a difficult, unstable, temporary and unsustainable financial equilibrium through strategies such as the imposing of strict restrictions on importation, foreign exchange conditions and controlled exchange rates.
- The financial equilibrium has been achieved on the basis of the decision taken for non-repayment of debt and the debt concessionary package amounting to US \$ 3.8 billion granted by India. This cannot be done in the long term. The importation of investment and intermediate goods including the fuel has also been restricted. (The fuel consumption has been decreased by 40 %.) This affects adversely to the industries and the services in mid-term, and, as a consequence, to the employment and economic growth. The restrictions have been imposed on imports in the western world and in Europe as a result of the economic recession, which affects the remittances in turn. On the other hand, higher fuel prices can be expected in short term in time to come (especially in the winter).
- The policy on shrinking the foreign trade by the Ministry of Finance and the Central Bank could adversely affect the domestic trade, domestic job market and particularly the income level of the low-income earners in the mid and long term and also the period spent for the recovery of the economy would be prolonged.

3. Budget (as per Appropriation Act 2023)

- The new taxes (direct and indirect) have been introduced with a view to increasing government revenue. However, no proper process has been introduced for the control of recurrent expenditure and capital expenditure of the Government. The purpose of increasing revenue is the meeting of

expenses. As a result, in addition to the social strata already affected during the first round, the middle income earners are also subjected to tremendous pressure. This will lead to short-term social apprehension and loss of trust, accompanied by the risk of disruption of large-scale industries and services (due to increase in financial expenditure, tax expenditure, fuel expenditure and other expenses) in addition to the medium scale industries and services as well as a trend of poverty, unemployment and emigration. Therefore as to whether the expected incomes from them will be accrued is something which must be taken into consideration.

- According to the proposed Appropriation Act (presented on 5th October 2022) the revenue is estimated at 3456 billion (11.4% of Gross Domestic production (GDP). Out of the expenditure of Rs. 5860 billion (19.4% of Gross Domestic Production), Rs. 2441 billion is for interest on loans while Rs. 1220 billion is for capital expenditure of the government. Similarly, the overall loan installment is Rs. 2025 billion, which brings the total expenditure to Rs. 7885 billion. When the revenue of the government for the preceding years, the new taxes and the present GDP contraction is taken into consideration, it is doubtful as to whether the expected revenue target can be met and unless a saving of 10% can be exerted on the recurrent expenditure of Rs. 2441 billion exclusive of interest payment together with a cut down of 60% on the capital expenditure of Rs. 1,220 billion the year 2023 will not see an approach leading to government fiscal stability even in a backdrop where debt repayments have been suspended.

4. Control of inflation, interest rates and businesses

- A record inflation is reported to have resulted due to a rapid increase in the new money supply into the market (nearly three trillion in 2020 – 2022) and the slowdown in the production of goods and services. The interest rates have been increased by the Central bank to control the inflation and the treasury bills are sold in the primary market at increased rates over 30%. The high interest rates, new taxes (Value Added Tax (VAT) –, Social Security Levy and high personal and corporate taxes along with the inflation have almost destroyed the local businesses. As a result, there has been a situation of non-payment of loan installments, non-payment of lease installments, dismissal of employees, closure of companies and institutions. The high interest rates for

deposits, non-issuance of new loans and the inability to recover loan installments have endangered the banking sector. The risk of defaulting of public debt is another threat faced by the banking sector.

Solutions and proposals

A change in the existing system

The need has arisen to change the legal and undeveloped systems, radically in every sector. It is a necessary condition for economic growth and a prime condition for building public confidence. Although financial stability is essential at this time, there is a danger of collapsing the economy in an attempt to establish strict financial stability. Therefore, a balance must be struck between financial and economic stability.

- A collaboration of both the diplomats and the officials to accelerate the process of debt restructuring is essential.
- The changing of the maturity periods of loans, the loan interest and the initial loan payments by paying attention to the factors such as the total debt amount compared to the GDP, the Gross Financial Need (GFN) rate to the GDP, foreign debt repayment to the GDP in keeping with the international standards on the debt and debt repayment ability of Sri Lanka at least during the next three years and the next decade is necessary in restructuring the debt.
- The income and expenditure, foreign exchange earnings, control of balance of payments and a full financial and managerial restructuring of the public sector is mandatory to Sri Lanka in order to fulfill the difficult task of obtaining the concurrence of the creditors for the debt restructuring.
- It has been reported that the government had taken a decision to restructure domestic debts. The liquidity of domestic debt had been contracted by over 60% due to the inflation. If the debt restructuring is continued in spite of the above situation, it is emphasized to reach a collective agreement among the depositors of the local banks and of the Employees' Provident Fund and the

local investors after having formal negotiations whereby the trust will be built up among the foreign creditors on the restructuring of the foreign debt.

- It is necessary to amend existing laws and bring new laws to establish responsibility and accountability in the financial sector to prevent the recurrence of the economic bankruptcy that occurred.
- A new Public Finance Management Law must be adopted immediately, which binds the responsibility and accountability of the Ministry of Finance and its authorities for the stability of income, expenditure and debt, and the provision for debt management and Fiscal Management (Responsibility) Act (2003)) should be updated. .
- A new Financial Regulation Act (Monetary Law Act 1950) which ensures accountability of inflation and financial supply should be prepared in line with the old Act and thus the independence of the Central Bank should be assured.

The Monetary Board and the Governor of the Central Bank and the top management should be made responsible and accountable for the financial situation.

- A new independent agency should be set up for public debt management. The Central Bank and the Treasury can work together in its front office and back office functions and the debt management strategy should be managed by the middle office.
- A new strong Act should be introduced to prevent corruption and it should ensure:
 - Professionalism for investigations.
 - The confidentiality of the complainant.
 - Efficiency and impartiality of investigations and litigation.
 - Independence, impartiality, and non- partisanship in litigation.
 - Active relationships with international parallel organizations.
- The assets and liabilities of politicians and higher-ranking officials in Ministries should be declared to the public.

- An independent, impartial, and efficient National Procurement Commission should be appointed for regulation and appeal with regard to procurement. It should consist of professionals who have experience in every field.
- The Department of Census and Statistics should conduct a formal census on the social impact of economic reforms (closure of industries and services, foreclosure of property, losing employment, losing income, poverty, malnutrition) in every three months and economic reforms should be changed as necessary based on that data.
- There should be an independent Bureau to identify civil groups, families and persons subject to social pressure, based on census data, and to direct local and international donors to projects aimed at them.
- The prices of all food items, essential services, medicine and health care should be brought to a digital platform and any service supplier and consumer should be given the facility to access it. The consumer will receive the best service for the lowest cost and market competition.
- The public entities should be restructured to gain the public's confidence.
- 2200 number of public entities audited by the Auditor General should be subjected to a proper management audit.
- The nominal institutions should be closed.
- The public entities should be amalgamated and separated under the theme "one institution for one task." Separate institutions should be amalgamated.(Eg:- Research institutions to universities)
- To conduct a Work Audit in the institutions, and non-essential workers should be allowed to go abroad, self-retire, take no-pay leave or resign from the service after obtaining an allowance.
- The public sector recruitment should be done only for the essential service category and should be done only on a competitive basis.

- The professionals with proven capabilities should be appointed to the Chairmanship and the Board of Directors of strategically important public institutions after an open call.
- Every state institution should be given annual, monthly, technical, and financial targets in the supply of their services. The work efficiency and financial efficiency of the public sector (recurrent expenditure savings) can be improved through that.
- The Key Performance Indicators (KPIs) should be introduced to all public entities including Ministries.
- The promotions and salary increments for the higher- ranking officials should be based on their performance evaluations as well as seniority.
- Those who violate procurement procedures and are connected to corruption should be deprived of their right to hold a post again.
- A new system should be introduced to pay dividends for commercially successful enterprises.
- After a proper Assessment of Needs and Finances:
 - Public enterprises that should be alienated;
 - Public enterprises that should be made into joint ventures with the private sector;
 - Public enterprises that should be subject to private sector management with the state owning the enterprise;
 - Public enterprises in which public management should be restructured

Such Public Enterprises should be identified, and the necessary strategies should be implemented after an open discussion with the employees.

- The Department of Inland Revenue, Excise Department and the Sri Lanka Customs which are the main institutions of collection of public revenue, should be digitalized and restructured.

- All professionals who provide their services on cash basis should conduct their transactions on an open internet platform and they should be open for public revenue institutions of the government.
- No large-scale project should be commenced outside of the National Physical Plan. Moreover, no capital expenditure should be made without the approval of the National Planning Department.
- As there is no war situation in the country, the following things should be done by a Special Public Security Management Committee;
 - Preparation of strategies on public security
 - Preparation of basic criteria on the number of soldiers, equipment and training,
 - Introduction of new economic activities for the soldiers, who are not essential for the service,
 - Preparation of an expeditious Programme for manufacturing military equipment and accessories locally and for finding foreign markets for trained soldiers and equipment.

Medicinal drugs crisis and Health

Background

- There have been reports of the physical resources challenge of maintaining a proper health service owing to the dearth of medicine, equipment and accessories.
- A human resource crisis is emerging with the professionals at different levels of the medical fraternity leaving the service or migrating.
- It is also reported that the opportunity for the public to receive a continuous health service is getting limited owing to the deficiencies found in the supply of food, fuel and electricity.
- It is the opinion of many experts that we are faced with the long-term risk of losing the relatively high health indices that we have achieved as a middle-income country.
- This shows that a health crisis that is intertwined with the shortage of foreign exchange, financial crisis and the energy crisis is looming large.
- It was the opinion of the Expert Committee that the current cost on medicine can be significantly reduced through the adoption of a practical scientific methodology. A programme that ensures medicinal drugs security should be implemented with the participation of the public and private sectors and the pharmaceutical manufacturers.

Solutions and Proposals

- The preparation of a “Common Programme” with the concurrence of both the public and private sectors is proposed upon declaring an emergency situation similar to the one during the Covid-19 period, in the face of the current economic breakdown.

- Further, considering the following facts;
 - It is reported that a sum of approximately Rs. 160 billion is spent on importing pharmaceuticals annually and 85% of that is spent on imports (US \$ 380 million). Out of that nearly 45% is public expenditure and 55% is private expenditure (WHO Report - 2016). There are 15 local manufacturers of pharmaceuticals (including the State Pharmaceutical Manufacturing Corporation (SPMC)) and they manufacture 15 % of the total value of medicines thus providing 35 % of the medicine requirement of the country. The local medicine sale through private pharmacies is 4% (96% is imported). In government hospitals, it is 24% (76% is imported).
 - The import cost on the manufacturing of pharmaceuticals locally accounts for 70% of the total value on imports (An expenditure of US \$ 45-50 million) The added value is 30%.
 - The private manufacturers are faced with the problems of the government not making payments to suppliers (Rs.28 billion), issues relating to issuing letters of credit and taxes on raw materials for medicines.

Therefore, it is proposed to increase the manufacture of those medicines to the level of at least 30% within the next three years, after identifying the problems faced by the local pharmaceutical manufacturers upon the constitution of a High Level Steering Committee in which the Ministry of Health, Ministry of Finance and the local pharmaceutical manufacturers are included.

- It is reported that the National Medicine Regulatory Authority (NMRA) regulates 14000 different medicines. An Independent Expert Committee should analyze these approved medicines and make arrangements to reduce their quantity. The importation of different varieties of medicines belonging to the same brand should be limited on the recommendations of an Expert Committee. The recommendations of the World Health Organization can be used in this regard (WHO Anatomical Therapeutic Chemical (ATC) classification system). It is emphasized that the current standard tests should not be limited to approval steps but also the samples should be tested at distribution of goods (the standard is tested only in relation a very few medicines issued at present)

- It is proposed to appoint an Independent Board of Experts as a matter of urgency and make the National Medicine Regulatory Authority more independent. It is also proposed to correctly identify the vital, essential and non- essential drugs and prepare a priority list with the focus on their results, quality and price.
- It is proposed to prepare a new methodology by making a formal investigation on the supplementary food and supplementary drugs based on their quality, market factors and health implications in order to limit them.
- It is proposed to issue guidelines on emergency procurements by bringing the government procurement to 2-4 weeks. The aforesaid guidelines should be rescheduled to fall in line with the standards of various international institutions such as the Indian Line of Credit by which the provisions have been received, World Bank and the Asian Development Bank.
- It is proposed that a large amount of foreign exchange is spent on the importation on non- medicinal equipment and accessories (US \$135 million per year). A management that is based on a proper audit of equipment is proposed for controlling such expenses.
- Even though it is reported that proper data is available about stocks of pharmaceuticals, it was reported that a huge amount (Rs.15 billion) is spent on local purchases done by hospitals at certain times. It is essential to take steps to prevent such purchases as much as possible. The action taken by the directors of hospital should be recognized.
- Considering the wide gap between the prices of generic drugs and brand name drugs, a management audit should be conducted regarding the amount of brand name drugs and with the approval obtained for that from the said Panel of Experts, a methodology should be developed for every doctor and pharmacist to abide by that. The cost effective treatment guidelines should be developed for the common diseases and pharmaceuticals should be imported accordingly.
- Considering that stocks of various drugs and equipment are donated by certain organizations, it is proposed that guidelines focused on their standards should be developed by the Ministry of Health. The donation of substandard drugs should be discouraged.

- It is proposed that a new mechanism is required for proper coordination between the State Pharmaceuticals Corporation and Medical Supplies Division (MSD) of the Ministry of Health.
- It is proposed that the establishment of joint ventures of State Pharmaceutical Manufacturing Corporation (SPMC) and local private manufactures is the most suitable strategy. The money could be saved by facilitating private pharmaceutical manufacturers to function as direct suppliers instead of supplying through SPMC.
- It is proposed to establish a trade zone for pharmaceutical manufacturing in a semi urban environment. (It was reported that the proposed Anuradhapura Zone was not suitable for that.)
- It is proposed to increase the number of tests through a joint mechanism involving the laboratories of the Ministry of Health, laboratories of universities and private laboratories. An additional practical education will be incorporated into educational institutions through that.
- It was observed that a certain amount of foreign exchange is spent annually for indigenous medicine as well. A methodology of joint public and private herb gardens and medicine manufacturing facilities is proposed for the manufacturing of indigenous medicine. The direct contacts should be maintained by Ayurveda Drugs Corporation with Ayurveda hospitals to alleviate the existing drug shortage.
- It is proposed that laboratory facilities should be improved and that public private joint research should be conducted to ensure the quality and efficiency of indigenous drugs. The Ayurveda Formulary Committee and the Department of Ayurveda too should be strengthened for that.
- It was observed that food and life styles to prevent non-communicable diseases should be promoted as drugs for such diseases in the top of the list of the most used drugs. A joint programme of western and indigenous medical systems is proposed for that.

Field No: 03

Food

Background

Following were considered as two basic criteria for Food Security:

1. Availability
2. Affordability

Here, it was observed that in comparison to the Maha season of year 2020-2021, the paddy harvest of the Maha season of year 2021-2022 had decreased by 1.2 million tons (700,000 tons of rice). In a situation where 2/3 of the annual rice requirement of 2.5 million tons is expected from the Maha season, it was noticed that the paddy harvest had decreased by about 40% in the year 2021-2022. It was noticed that the harvest of other crops also had decreased by a similar percentage.

At the same time, it was reported that the prices of paddy and rice had increased by 100% and the prices of other vegetables and fruits had increased by over 100% in year 2022 in comparison to year 2021.

The key issues identified are as follows:

1. Farmers giving up farming.

It has been observed that out of the approximately 1.65 million farmer families, around 80% are small holders cultivating lands less than 2 hectares in extent.

The shortage of raw material required for cultivation, increase of production cost, reduced harvest and relatively low income, uncertain future and attitude issues have been the primary factors here. Even though the ban imposed on chemicals on 06th of May 2021 was lifted on the 9th of November 2021, the difficulty of obtaining inorganic fertilizer still remains. As 94% of the farmers use machinery such as tractors, they have been affected by the price of fuel, shortage of spare parts, halted importation of machines etc. The issues related to

shortage of weedicides, insecticides and imported seeds and exorbitant prices and the quality of seeds were also identified.

Proposals and Solutions

- Following 3 issues were identified to be addressed immediately.
 - The damage caused to cultivations by wild animals, damage caused during harvesting, transporting and marketing and wastage of food.
 - The legal provisions to minimize damage to harvests, reestablishing agriculture extension services and using technology for harvest conservation (promoting freezing and dehydration) were identified.
 - It was identified that state intervention was not sufficient and efficient in purchasing of harvest and distribution of food and providing incentives to the small and medium entrepreneurs to control the monopoly of the private sector (paddy and rice)
- Through the report on fertilizer utilization, it became evident that the new ratio (70:30) for inorganic and organic fertilizer inputs was not practical.
- At the same time the danger of the paddy harvest getting destroyed as a result of not receiving sufficient stocks of urea (requirement is 123,000 metric tons) for the season yet, the decision taken not to use TSP (60,000 metric tons), not receiving MOP (36,000 metric tons) and the season being protracted causing the harvest to be caught in the north-east monsoon was emphasized.
- It was emphasized that even though US \$ 110 million from the World Bank, US \$ 40 million from the Asian Development Bank, US \$ 40 million from US Aid etc. were provided, the money received (including the Indian Credit Line) had not been utilized in a regular manner for importing fertilizer due to irregularity in procurement etc.
- The situation of not receiving the fertilizer requirement of the plantation industry sector (annual requirement of 96 metric tons of urea for tea cultivation) was also emphasized. It was also observed that the area that could be brought under maize cultivation had been limited due to lack of

required seeds and fertilizer and that it had affected chicken and egg production and the livestock industry in general.

- It was evident that at least US \$ 450 million was required for the seeds, fertilizer, and inputs sufficient for one year for the farming and plantation fields. It was identified that it is essential to open up the opportunity to provide the raw materials required by the exporters in addition to the foreign grants for this.
- It is suggested that an expeditious and systematic process is required for procuring chemicals.
- It is emphasized that a systematic process is required for certifying the standards of the chemicals and seeds.
- It is suggested that government intervention and a systematic distribution methodology are required to control the prices of fuel and inputs.
- It is suggested that it is essential to create a digital platform for fuel, input, and harvest as well as disseminate that information among farmers and sellers.
- It is suggested that the process of providing kerosene oil to the fishing community should be streamlined and the fish farming system should be popularized
- It is suggested that special tax relief be sought in order to keep farmers, planters, and agro-producers in the field and motivate them, and that this be done through a systematic discussion.

Nutrition and Social Safety Net

Background

- It was reported that malnutrition remained at a higher level such as 20%, for a period of 10 years for various reasons (poverty and some others).

It has been revealed by the FAO survey that in June 2022, 28% of the population (June 2022) suffers from food insecurity and people usually spend 75% of their income on food. It has been observed that this is an alarming situation in comparison with the percentage of 32% reported in the year 2019.

- In terms of food, two major factors were considered: obtaining the minimum necessary energy (in kcal) and obtaining the necessary supplementary nutrients (proteins, vitamins, and others). According to the current World Bank poverty observations, the poverty in poor countries has risen to 6.1% in year 2022 (6.8% in year 2023), based on the poverty criteria of poor countries (US \$ 1 per day), while poverty in middle income countries has risen to 25.6% in year 2022 (28.2% in year 2023), based on the poverty criteria of middle income countries (US \$ 3.65 per day). Similarly, the unemployment rate also doubled during the period 2020–2022 while the annual average variance of inflation has gone up to a level of 34% and the variance between years remains at a higher level such as 66%.

All these facts indicate that there is a rapid increase in loss of income, loss of employment, and poverty (relative and absolute).

Short-term solutions and proposals

- The social protection laws should be formulated with immediate effect for the benefit of the victims of poverty and unemployment
- The Department of Census and Statistics should conduct systematic sample surveys on household expenses and income, poverty, and unemployment at least once every 3 months and accordingly the relief programs and economic programs of the government should be formulated in a manner in which

social pressure is minimized. It has been reported that only 20% of the population consumes nutritious food of the correct composition. This indicates the fact that 80% of the population does not get proper nutrition as far as both nutrition and energy are concerned.

- As the nutrition during the infant stage and the first 8000 days (up to the age of 20) decides the nutrition of the human being, the nutrition targets should be formulated in accordance with that. As the nutrition of adults has been given second place in a cultural perspective, the attention has to be paid to that matter.
- It is suggested that it is essential to have correct data and give publicity on food and nutrition.
- The varieties of yams, green leaves, and fruits that are not popular but give immediate results should be promoted having identified traditional knowledge and biodiversity. Even though food and other relief are provided by various institutions, there is no coordination among them. Similarly, there are accusations to the effect that the aid provided by the government is used for obtaining political gains. For that reason, a digital data platform and a benefit platform should be prepared for the creation of a systematic social protection net, and the relationship among international, private, and public institutions should be confirmed through it. It should be an open process with transparency and it is suggested that an electronic card or a mobile phone should be used for that.

Field No: 05

Energy

Background

- It was identified that the economic growth of Sri Lanka and the demand for and supply of energy (oil, coal, gas and renewable energy) are inter-connected with one another.
- It was also identified that any policy related to energy should be considered in conjunction with the current economic bankruptcy of Sri Lanka, the shortage of and the difficulty in drawing foreign exchange and the policies of similar countries that compete with Sri Lanka for exports and economic factors, etc.
- It was emphasized that the factors namely energy security and self-sufficiency in energy, enhancing energy efficiency, managing the demand, new technological and management strategies of saving energy, tariff system and the price of energy should be jointly considered.
- It was further identified that an administrative, managerial and financial restructuring of the state-owned energy sector institutions such as the Ceylon Electricity Board (CEB), Lanka Electricity Company (LECO), Ceylon Petroleum Corporation (CPC) and Ceylon Petroleum Storage Terminal Ltd and Litro Gas Company is essential.
- It was identified that there has been a significant decrease in the consumption of all forms of energy (fuel, electricity, gas), and factors such as the economic collapse, high prices and the limited supply has contributed to this situation.

Proposals and Solutions

- As medium-term measures, it is proposed to acquire minimum seismic data (2D) systems for the petroleum resources development blocks (20 core blocks, 890 sub-blocks) that have been identified at present in the Sri Lankan coast, to provide opportunities to the producers (upstream

development) for the blocks of which data are already available, to obtain an appropriate financial model for the country, to develop the legal framework for that, and to commence an accelerated project (three-year) to supply natural gas to the gas turbines of the Ceylon Electricity Board.

- It is proposed to declare an Energy Emergency.
- Considering that Sri Lanka is not currently accountable internationally for carbon emissions (considering Sri Lanka's per capita carbon emission to be 0.95 metric tons, and considering the per capita carbon credits as 2.1 metric tons according to the 2007 International Convention on Carbon Credits), and considering both the facts that Sri Lanka is a country that is seriously affected by the weather and climate changes caused by international emissions and that Sri Lanka is an island nation, it is proposed to immediately redevelop practically the 2030 carbon emission targets. In so doing, the policies should be decided on taking into consideration the composition of primary energy that affects the overall emission rather than electricity, which is a secondary energy.
- To implement the following measures through an accelerated programme that runs up to year 2026:
 - Encouraging high-quality fuel and electricity consumers for self-sufficient energy supplies.
 - Granting permission immediately for power supply which overlaps between the CEB transmission space (2000 MW) and the 1600 MW licensed by the Sri Lanka Renewable Energy Authority. Immediate increasing of the existing rooftop solar power supply of 690 MW by further 600 MW.
 - Publicizing the renewable energy sources, geographical zones and evacuation brands and making public aware of them
 - Expediting the provision of renewable energy storage facilities (battery systems, water pump house storages), regularizing the time-varying tariff system and expediting the provision of meters required for that in order to control the night-time demand.

- Providing a data platform for the private sector to sell and export old appliances and to import new appliances under the theme "new equipment in place of the old" in order to promote energy saving appliances (new bulbs, home appliances, machines etc.)
- Under the same strategy described above, providing a platform for the private sector to convert the motor cars that use fuel oils into electric cars and hybrid cars.
- Allowing the families of Sri Lankan migrant workers who send remittances to use a portion of their remittances to install solar panel battery systems and accessories for their homes and the homes of their family members.
- Providing space for the private sector to explore the potential for power evacuation through wind power and solar power, which are not currently extractable, and for producing hydrogen fuel.
- Publicizing the formula of electricity charges, updating the fuel price and the electricity bill once in every month and six months respectively. Determining the water bill and transport charges in accordance with that.
- Amalgamating the Ceylon Electricity Board and its affiliated institutions and the Ceylon Petroleum Corporation and its affiliated institutions which is a part of the fuel billing system for increasing the technical and financial efficiency of these institutions having taken into consideration the cost for employees' salaries and other expenses.
- Introducing Key Performance Indicators (KPIs) on electricity losses, oil transmission losses, power outages and downtime, financial discipline in the power sector and entering into collective agreements with employees.

Short term proposals

- Appointing an Energy Manager from employees of every state institution and saving energy costs by 10%.
- Deploying 5% of biofuel which is properly formulated for Puttalam power plant.
- Operating the refinery continuously and using crude oil that can give maximum contribution to CEB fuel requirement, petrol, diesel, naphtha, kerosene and gas requirement. Recommending the possibility of using Octane 87, 90, 92 again in suitable vehicles after a formal, quick and scientific test considering it as an emergency situation and determining the market price accordingly.
- Increasing the supply of diesel and reducing the price of diesel, which is commonly used for industrial agriculture, fishing and public transportation (as in the train era). Promoting the provision of online services and using digital market equipments in general to manage traffic needs.
- Utilizing the additional 150 MW for night peak by implementing Uma Oya project.

Field No: - 06

Transportation

Background

- It was observed that numerous strategies of transportation have been used in various economic and political periods since the British era (before 1948). During the colonial period, it was decided upon the economic advantage and administrative requirements. In the welfare and import substitution economic era, (1956-77) the public transportation was made state owned whereas private vehicles were discouraged. However, private transportation was encouraged after liberal economic reforms and a massive investment was made on the roads used for private transportation after year 2005. And also, it was identified that the transport strategy should be changed in the existing surge of economic situation.
- It was observed that a capital expenditure of 0.1-1.64% of the Gross National Production (GNP) on the development of roads, a percentage of 0.17-0.25% on promoting railways (the highest value of the GNP- 0.55% in year 2011-UthuruWasanthaya/Northern Spring) and a percentage of 0.1-0.11% (0.23% in year 2016-the highest value of the GNP) on enhancing the fleet of buses have been allocated during year 2005 to year 2019.
- According to the statistics of the year 2018, an amount of US \$ 5350 million (27% of the import expenditure) has incurred on vehicles, fuel and spare parts whereas another amount of US \$ 700 million (3.5% of the import expenditure) has incurred in the same year on raw materials and equipment needed for development of roads.

As per the statistics of the year 2018, when 52% of the passengers choose public transportation, about 48% have used private transportation. Approximately 12% of the total fuel expenditure has incurred on fuel expenses for public transportation.

It was reported that about 15% - 18% of import expenditure incurred on vehicle imports and fuel consumption could be saved if 25% of the passengers changed their mode of transport into public transportation.

Although a comparative increase in railway passenger transportation was reported, a reduction of passengers who use public and private bus services and taxi services was notably reported by 20%-25%.

Proposals and Solutions

- It is proposed to reduce fuel consumption as the first strategy.

It is important to utilize market equipment such as import taxes, price formula etc. in order to address the demand and to improve and encourage transport modes with high fuel efficiency and no fuel consumption. And also, it is necessary to introduce tactics of damage control and ways to minimize the use of low efficient fuel and equipment.

- It is proposed to devise a quality public transportation as the second strategy.

It is necessary to introduce policies in which train, bus, taxi and van services are prioritized.

And also, it is recommended to build up a digitalized platform of public and private transport services (mobility as a service-mass). In order to do that, a new integrated programme should be arranged reviewing the platform which is currently used by institutions such as Uber, Pickme etc. and the proposed programme put forward by “Sahasara” initiative.

- Digitalizing the transport facility by means of a unique digital card or mobile phone connected device for trains, buses, office and school vans, taxis and taxi facilitation services (Uber, Pickme etc) for the convenience of the passengers.
- Making Sri Lanka a “Transport and Services Hub” for smart industries and services (Industrial Revolution 4.0). Drafting laws, procurement processes and human resource development programmes pertaining to that and devising a proper integrated digitalization process of public and private transport services used for passenger transportation and lorries and trains used for freight.

- The frequent use of trains for transportation of goods, giving priority in supplying fuel, charging of fees and travelling on the road for vehicles used to transport more than 8 passengers.
- Removing weaknesses and bottlenecks identified in railway signal systems and railways within a year.
- Making a proper investment on purchasing new low floor buses and railway locomotives and also, lifting out restrictions imposed on spare parts.
- Introducing flexible time slots for government offices, private offices and schools following a proper pilot project.
- Opening the expressways for Lorries, trucks and buses with a minimum charging fee (For transportation of goods and passenger transportation).

